

ข่าวดีของพระเจ้าเรื่องพระเยซูคริสต์ เขียนโดย มัทธิว

หนังสือเล่มแรกของพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ฮีบร็องกันว่า หนังสือข่าวดี ย้อนได้บอกข่าวดีของจิตวิญญาณกับความตายของพระเยซู ผู้ที่พระเจ้าพระบิดาส่งมาเพื่อช่วยให้อมนุษย์รอดพ้นบาปได้ไซ้

ในหนังสือข่าวดีดั่งเล่มนี้ ข่าวดีมัทธิวเป็นเล่มแรก คงจะย้อนว่าคริสต์จักรยุคแรกถือว่าเล่มนี้เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด หนังสือข่าวดีเล่มนี้ได้เล่าถึงจิตพระเยซู กำสอน กำนต่ายบนไม้กางเขน กับกำนเป็นขึ้นจากความตายของพระองค์

หนังสือข่าวดีเล่มเขียนมาจากมุมมองของผู้เขียนโดยได้ฮับกำนดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

คริสต์จักรสมัยยุคแรกก็ยอมรับว่าผู้เขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้คือมัทธิว ซึ่งเป็นคนเก็บภาษี กับได้เป็นคนหนึ่งในอัครสาวกดั่งสิบสองคนของพระเยซู กับเมื่อลุนมาต่านก็ได้เป็นอัครทูต บมีหลัก

ฐานแน่ชัดว่ามัทธิวได้เขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้เมื่อใด ผู้เชี่ยวชาญหลายคนถือว่าคงเขียนขึ้นในหละหว่างปี ค.ศ. 60 - 70 ก่อนตั้งกรุงเยรูซาเล็มจะถูกทำลายในปี ค.ศ. 70

มัทธิวได้เขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้ให้อจาวยิวตีฮับเจือพระเยซู อาจจะเป็นจาวยิวที่อยู่ในแคว้นซีเรียกาว่าดินแดนปาเลสไตน์ จา อันหนังสือเล่มนี้ได้เน้นพระสัญญาในพระคัมภีร์พันธสัญญาเก่าดีเกิดขึ้นตามนั้นโดยพระ

เยซู เล่มนี้ตั้งเฝ้ากับลำดับพะงุ่นของพระเยซู นี้ก็แสดงหือผู้
 เจ้อจาวยิวฮู้ว่าพระ เยชูเป็นลูก หลานของอับ รา ฮัม
 กับเป็นพระคริสต์ผู้ตี้เยยะหือพระสัญญาของพระเจ้าเป็นแต่
 มัทธิวได้อ่างก่าต วาย ตักหลายอย่างในพระ คัมภีร์พันธ
 สัญญาเก่าเปือแสดงหือหนว่า ได้เกิดขึ้นแต่โดยพระ

เยซู ตานได้เชื่อมโยงพันธ สัญญาเก่ากับพันธ
 สัญญาใหม่ แต่เมื่อพระ เยชูได้หือพระมหาบัญชา

(28:20)กับหมู่ฮ้อครสาวกไว้ ก็แสดงว่าหนังสือชาวดีเล่มนี้เก็บใจเปือบอกก่าจา
 อัน แต่บอกหือกับคนตึงโลกตวย

สิ่งสำคัญเหมออย่างในหนังสือชาวดีเล่มนี้คือ เรื่องแผ่น
 ดินของพระเจ้า ตี้ฮ้องเหมออย่างว่าแผ่น ดินสวรรค์
 มัทธิวได้รวบรวมก่าเพียบของพระ เยชูตี้สอนว่า
 แผ่น ดินของพระเจ้าเป็นจาใด กับในบทตี้ 5-7
 ต้านรวมก่าสอนของพระ เยชูตี้บอกวา ผู้ตี้เจ้อวาง ใจพระ
 เยชูควรใจ้จิตจาใด

ลำดับพะงุ่นเปืออัยแม่หม่อนของพระเยซู

1 นี้เป็นบันทึกรายจือเปืออัยแม่หม่อนของพระ เยชูคริสต์
 ผู้ตี้เป็นลูกหลานของกษัตริย์ดาวิดในพะงุ่นอับราฮัม

2 อับ รา ฮัมเป็นเปืออิส อัก อีส อักเป็นเปือยา โคบ ยา
 โคบเป็นเปือยูดาห์ ตึงหมู่น้องบ่าวของเขา

3 ยู ดาห์เป็นเปือเปเรศกับเศ ราห์ แม่จือทา มาร์
 เปเรศเป็นเปือเฮสโรน เฮสโรนเป็นเปือราม

4 รามเป็นเปืออัม มี นา ตับ อัม มี นา ตับเป็นเปือนา โชน นา
 โชนเป็นเปือสัลโมน

5 สัลโมนเป็นเปือโบอาส แม่จือราหับ โบอาสเป็นเปือโอเบด
 แม่จือรุธ โอเบดเป็นเปือเจสซี

6 เจสซีเป็นป่อดาวิดผู้เป็นกษัตริย์ ดาวิดเป็นป่อดาวิด
 แม่ของชาโลมอนเคยเป็นเมียของอูริยาห์มาก่อน

7 ชาโลมอนเป็นป่อเรโอบอัม เรโอบอัมเป็นป่ออาบียาห์
 อาบียาห์เป็นป่ออาสา

8 อาสาเป็นป่อเยโฮชาฟัท เยโฮชาฟัทเป็นป่อโยรัม โย
 รัมเป็นป่ออัสซียาห์

9 อัสซียาห์เป็นป่อโยธา มโยธา มเป็นป่ออาหัส อา
 หัสเป็นป่อเฮเซคียาห์

10 เฮเซคียาห์เป็นป่อมันัสเสห์ มนัสเสห์เป็นป่ออาโมน อา
 โมนเป็นป่อโยสียาห์

11 โยสียาห์เป็นป่อเยโคนิยาห์ ตึงหมุ่น้องบ่าวคนอื่นๆ
 ของเขา ในเวลานั้นหมูจาวิวถูกบังคับไปเป็นเชลยตีประเทศบา
 บิโลน

12 หลังจากเหตุการณ์นั้นแล้ว เยโคนิยาห์ก็มีลูกจื่อเซอัลทิ
 เอล เซอัลทิเอลเป็นป่อเศรบบาเบล

13 เศรบบาเบลเป็นป่ออาบียูด อาบียูดเป็นป่อเอลียาคิม เอล
 ลียาคิมเป็นป่ออาซอร์

14 อาซอร์เป็นป่อศาโดก ศาโดกเป็นป่ออาคิม อา
 คิมเป็นป่อเอลีอูด

15 เอลีอูดเป็นป่อเอลเอาซาร์ เอลเอาซาร์เป็นป่อมัถธาน
 มัถธานเป็นป่อยาโคบ

16 ยาโคบเป็นป่อโยเซฟ ตี้เป็นผัวนางมารีย์ แม่ของพระ
 เยชู ตี้ฮ้อยกันว่าพระคริสต์

17 ย้อนจา อันตั้งแต่อับราฮัมลงมาจนถึงกษัตริย์ดา
 วิดนับได้สิบสี่เจ้านคน ถ้านับต่อจากดา
 วิดลงมาจนถึงตอนตีถูกบังคับไปเป็นเชลยตีประเทศบา บิ
 โลน ก็นับได้หมสิบสี่เจ้านคน ตั้งแต่ถูกบังคับไปเป็นเชลยจนถึงพระ
 คริสต์ก็นับได้หมสิบสี่เจ้านคน

พระเยซูคริสต์มาเกิด

18 เรื่อง ราวตีพระ เยชูคริสต์มาเกิดนั้นเป็นจา อี้คือ มา รียตีเป็นแม่ของพระ เยชูได้หมั้นกับโย เซฟไว้แล้ว แต่ก่อนตีตั้งสองจะอยู่กินด้วยกัน ป้า กฎว่ามา รียมานเหยียก่อนโดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์¹⁹ โย เซฟกุมั่นของมา รียนั้นก็ตั้งใจจะยกเลิกกำหนดหมั้นกับนาง แต่เขาเป็นคนถูก ต้องตำมธรรมบ่อยากหื้อนางอับอาย จึงกะจะยกเลิกโดยบ่หื้อไฟฮู้เรื่องนี้²⁰ หลัง จากตีโย เซฟก็คิดจะเหยีย ะจา อัน ทูต สวรรค์ของพระเจ้าองค์หนึ่ง ก็เข้าฝันโย เซฟบ่อกว่า “โย เซฟลูกหลานของกษัตริย์ดา วิดเหยีย บ่ถ้ากำตีจะฮับมา รียมาเป็นเมียเนอ ย้อนว่าหละ อ่อนในต้องของนางนั้น เกิดขึ้นจากฤทธิ์เดชของพระ วิญญาณบริสุทธิ์²¹ มา รียจะเกิดลูกบ่ อาย เมื่อเกิดมาแล้วหื้อตั้งจื่อว่า ‘เยชู’^๑ ย้อนว่าด้านจะจ้วยคนของด้านหื้อรอดป็นบาปได้ไซ้”

22 เรื่องตั้งหมัดนี้ เกิดขึ้นเป็อจะเป็นไปตำมตีพระเจ้าได้ฮู้ผ่านตางผู้เป็นปา

23 “จะมีแม่ ญิงสาวบริสุทธิ์คนหนึ่งมาน แล้วก็เกิดลูกบ่ อาย คนตั้ง หลายจะฮ้องด้านว่าอิม มานู เอล” เป๊ว่า “พระเจ้าอยู่กับเฮา”

24 เมื่อโย เซฟตื่นขึ้นมา ก็ได้เหยีย ะตำมตีทูต สวรรค์ของพระเจ้าสั่งไว้ คือฮับมา รียมาเป็นเมียของเขา²⁵ แต่บ่ได้มีอะ หยงกับนางจนเต้าฮอดมา รียเกิดลูก แล้วโย เซฟก็ฮ้องจื่อลูกคนนั้นว่า “เยชู”

๑ 1:21 1:21 เยชู เป็นภาษากรีก เซ็งเป็นคำเดียวกับคำว่า โยชวา ในภาษาฮีบรู เป๊ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าจ้วยหื้อรอด

2

หมู่โหราจารย์มานมัสกานพระเยซู

1 พระเยซูเกิดที่หมู่บ้านเบธเลเฮมในแคว้นยูเดีย ในสมัยของกษัตริย์เฮโรด๒เมื่อลูนมามีหมู่โหราจารย์ลุกตั้งวัน ออกเที่ยวต่างมาที่กรุงเยรูซาเล็ม 2 ถามว่า “หะลอนคนนั้น ตี้เกิดมาเป็นกษัตริย์ของจาววยออยู่ตี้ไหน หมู่เฮารู้ว่าตั้นเกิดมาแล้ว ย้อนหันดาวตี้แสดงถึงกานเกิดของตั้นป่ากฏขึ้นมาตั้งวัน ออก ก็ปากันเที่ยว ต่างมาตั้นเปื่อนมัสกานตั้น” 3 เมื่อกษัตริย์เฮโรดไต่ยินจายัน ก็ตุ้กอกตุ้กใจขนาด หมู่จาวกรุงเยรูซาเล็มก็ปากันตุ้กใจตวย 4 กษัตริย์เฮโรดฮ้องหมู่หัวหน้าปุโรหิตตึงหมู่ธรรมาจ่า รย์มาจ มนุ มกั้นถามว่า “พระคริสต์จะเกิดตี้ไหน” 5 หมู่เขาตอบว่า “ตี้หมู่บ้านเบธเลเฮมในแคว้นยูเดีย ย้อนว่าผู้เป้นปากเป้นเสียงแดนพระเจ้าไต่เขียนไว้ว่า

6 ‘หมู่บ้านเบธเลเฮมในแผ่นดินยูดาห์

บ้ใจหมู่บ้านสะเล็กสะห้อยในหมู่เมืองต่างๆ ในแผ่นดินยูดาห์น้อ

ย้อนว่าจะมีเจ้านายคนนึ่งออกมาจากหมู่เจ้า

ตี้จะมาเป้นผู้นำตี้เอาใจใส่จาวอิสราเอล คนของเขา’ก

7 กษัตริย์เฮโรดก็เจิญหมู่โหราจารย์มาปะกั้นอย่างลับๆ แล้วอู้กัน ถามเกี่ยวกับดาวแก่นั้นป่า กฏขึ้นมาเมื่อใด 8 เมื่อฮู้แล้วก็หื้อหมู่โหราจารย์ไปตี้หมู่บ้านเบธเลเฮมสั่งว่า

๒ 2:1 2:1 สมัยนี้คือ กษัตริย์เฮโรดมหาราชตี้ 1
 เช็งปกครองแคว้นยูเดียหะหว่าง พ.ศ. 503 ถึง 539 กิ 2:6 2:6 มคา.
 5:2

“ไปเชาะหาหละ อ่อนคนนั้นหือดี ๆ เตอะ เมื่อปะแล้ว ขะ
ใจปี้กมาบอกเฮาเว่ยๆ เปื่อเฮาจะไปในมัสกานด้านตวย”

⁹ แล้วหมูโหราจารย์ก็ลาออกไป ดาวแก่นตี่ด้านเกยหันในตั้งวัน
ออกนำหน้าหมูเขาไป จนมาหยุดตัดสถานตี่ ตี่หละ
อ่อนคนนั้นอยู่ ¹⁰ เมื่อหมูโหรา จ่า รัยหันดาวแก่นนั้น
ก็ตื่ออกดีใจขนาด ¹¹ หมูเขาปากันเข้าไปในบ้านหลังนั้น
ก็ปะหละ อ่อนกับแม่คือมา รีย ก็กราบไหว้กับนมัส ก่า
นแล้วเปิดหีบสมบัติเอา คำ ก่ายาน มดยอบ๓ออกมาถวาย
เป็นของ ขวัญหือพระองค์ ¹² แล้วพระเจ้าเตื่อนหมูโหรา
จ่า รัยในความฝัน บ่หือปี้กไปหากษัตริย์เฮ โรดแหม
หมูเขาก็ใจเส้นตางต่งอื่น เปื่อปี้กไปบ้านเมืองของตัวเก่า

ปาพระเยซูหนีไปประเทศอียิปต์

¹³ เมื่อหมูโหรา จ่า รัยปี้กไปแล้ว ทุด
สวรรค์ของพระเจ้าองค์หนึ่งมาเข้าฝันโย เซฟบอกว่า “ลุกขึ้น
ปาสองแม่ลูกหนีไปอยู่ตีประเทศอียิปต์ เถิงแล้วหืออยู่ตีหัน
จันกว่าเฮาจะบอกหือปี้กมาแหมใหม่ ย่อนว่ากษัตริย์เฮ
โรดกำลังจะส่งคนมาตวยฆ่าลูก”

¹⁴ โย เซฟก็ลุกขึ้นปาลูกกับมา รีย้ออกเตียว
ตางไปประเทศอียิปต์ในคินนั้นเลย ¹⁵ หมูเขาปากันอยู่ตีประเทศอียิปต์จันกษ
โรดตาย ก็เป็นไปตามคำตีพระเจ้าได้บอกไว้ผ่านตางผู้เป็นปากเป็นเสียงเต
“เฮาได้ฮ้องลูกของเฮาออกมาจากประเทศอียิปต์”ข

เฮโรดสั่งฆ่าหละอ่อนป้อจายในเบธเลเฮม

¹⁶ เมื่อกษัตริย์เฮ โรดฮู้ว่าด้านโดนหมูโหรา จ่า
รัยจู้ก็โหดขนาด จึงสั่งหือทหารไปฆ่าหละ อ่อนป้อ

๓ 2:11 2:11 ของขวัญตึงสามอย่างนี้เป็นของสำหรับถวายกษัตริย์ ข 2:15
2:15 ฮชย. 11:1

จายอายุสองขวบลงมากู้คนตั้งอยู่ในหมู่บ้านเบธเล
 เฮม ตั้งตำหมู่บ้านไก่อ๊ หั้น ย้อนว่ากษัตริย์เฮ
 โรดก็คิดว่าเป็นเวลาสองปีผ่านมาแล้วตั้งหมูโหรา
 จำ รัชได้หั้นดาว 17 เรื่องนี้เกิดขึ้นจา อี้
 ก็เป็นไปตามตั้งพระเจ้าได้อู้ผ่านคนจ้อเยเร มีย
 ตั้งเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระองค์ว่า
 18 “ไต่ฮินเสียงคนในหมู่บ้านรามาท
 เป็นเสียงให้เสียงหุย ย้อนความเสียใจขนาด
 คือเสียงนางราเซลไห้ๆ หุๆ เรื่องลูกตั้งหลายของนาง
 ไผมาอู้เล่าโลมจาโดนางตั้งบ่ยอมฟัง
 ย้อนว่าลูกตั้งหลายของนางบมีแล้ว”ค

โยเซฟปกครองครัวปี้กอิสราเอล

19 หลัง จากกษัตริย์เฮ โรดตายแล้ว ทุด
 สวรรค์ของพระเจ้าได้เข้าฝันโยเซฟตอนอยู่ในประเทศอียิปต์บ่อกว่า
 20 “ลูกขึ้น หื้อปาสองแม่ลูกปี้กไปตั้งแผ่นดินอิสราเอล บ่า
 เดียวนี้คนตั้งต้องกำนจะฆ่าลูกได้ตายไปหมดแล้ว”

21 โย เซฟก็ลุกขึ้นปาลูกกับแม่ปี้กไปตั้งแผ่นดิน
 ดินอิสราเอลแหมใหม่ 22 แต่เมื่อโย เซฟอู้ว่าอา รเค ลา
 อัสได้ขึ้นเป็นกษัตริย์ปกครองแคว้นยู เดีย แตนกษัตริย์เฮ
 โรดบ่อของเขา ก็กำบกำปี้กเข้าไปในแคว้นยู เดีย
 แต่ในความฝันโย เซฟได้กำเตือนจากพระเจ้าว่า
 หื้อเดียวตางไปตั้งแคว้นกา ลี ลีแดน 23 โย
 เซฟปกครองครัวไปอยู่ตั้งเมืองนา ชา เรือ
 กำตั้งพระเจ้าเกยอู้ผ่านมาตางหมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าก็เกิดขึ้นแต่
 “คนตั้งหลายจะฮ้องตั้งว่า จาวนาชาเรือ”

3

ยอห์นผู้ให้บัพติศมาบอกที่อกลับใจจากบาป

1 หลายปีที่ผ่านมา ยอห์นผู้ให้บัพติศมาบอกคนในดินแดนทุรกันดารในแคว้นยูเดีย ² ว่า “กลับใจจากบาปเพื่อยอห์นว่าแผ่นดินสวรรค์ใกล้เข้ามาแล้ว” ³ อิชยาห์ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าได้อุ้ถึงยอห์นคนนี้ว่า “มีเสียงร้องเฝ้าของคนหนึ่ง^คในดินแดนทุรกันดารว่า ‘เก็บใจให้พร้อมสำหรับท่านเข้ามาขององค์พระผู้เป็นเจ้าจงแบ่งหนทางซึ่งๆ ทิ้งพระองค์’”

4 ยอห์นอยู่ในดินแดนทุรกันดาร เขาใจจิวิตอย่างเรียบง่าย นุ่งเสื้อผ้าตีเป้งจากขนอูฐ มีสายขัดหนังมัดแหวแบบเดียวกับเอเลียห์ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าในสมัยโบราณ ก็นั่งจิกแต่นกับน้ำผึ้งป่าเป็นอาหาร ⁵ คนจำนวนมากจากกรุงเยรูซาเล็ม ไควแคว้นยูเดีย ตีงตำแถวแม่น้ำจอร์แดนปากันมาฟังยอห์นเตสนา ⁶ เมื่อหมู่เขาสารภาพบาปแล้ว ยอห์นก็ให้หมู่เขาฮับบัพติศมาในแม่น้ำจอร์แดน

7 แต่เมื่อยอห์นเห็นหมู่ฟาโรสิกับหมู่สะดูสีหลายคนปากันมาเปื้อจะฮับบัพติศมา ยอห์นว่าให้หมู่เขาว่า “หมู่เจ้าตงูปีดไฟเตื้อนให้หมู่เจ้าหลบหนีจากท่านลงใต้ชของพระเจ้าตีกำ ลังจะมาถึง ⁸ เยียะให้หมู่พ่อกำลว่า หมู่เจ้ามีจิวิตตีกลับใจจากบาปแล้วแต่ๆ ก่อนตีมาฮับบัพติศมา ⁹ บตีก็ตีเอาคนตีียวว่า ‘หมู่เขาบตีต้องถูกลง

ค 3:3 3:3 อสย. 40:3

โต้ ๒ ย้อนว่าหมูเหาเป็นลูกหลานदान เต้าของอับราฮัม' เหาจะบอกหรือฮู้ว่า พระเจ้าจะเยียะหรือบ่า หินหมู่นี้กายเป็นลูกหลานของอับราฮัมก็ได้เนอ 10 มุขได้เกียมแนไว้ดีปิ่นเกล้าไม้แล้ว เกล้าไม้กู่เกล้าดีเกิดหน่วยบตีจะถูกตัดแล้วขว้างใส่ในกองไฟ

11 “เฮาหรือหมูเจ้าฮับบัพ ดิศ มาด้วยน้ำเปือหรือหั้นว่า หมูเจ้ากลับ ใจจากบาปแล้วแต่ๆ แต่จะมีผู้หนึ่งมาเมื่อลุนเฮา ตี้ยง ไหญ่เหลือเฮา แม้แต่จะตีวเกิบหรือพระองค์ ตัวเฮายังบ่สมควรตีจะเยียะจาอันเลย พระองค์จะหรือเจ้าตั้งหลายฮับบัพ ดิศ มาด้วยพระ วิญญานเบริสุทธิ กับด้วยไฟ 12 พระองค์เหมือนจาวนา มือของพระองค์กำผากหะข้าวไว้ แล้วพระองค์จะสะสงตะรางตีข้าวจันไคว จะเกิบข้าวเต่งไว้ในหลองข้าว ส่วนข้าวลิบก็จะเอาไปเผาไฟตีบฮู้จักดับ”

พระเยซูฮับบัพดิสมาจากยอห์น

13 ในตอนนั้นพระ เยชูเตียว ตางจากแคว้นกาลิลี ลี มาหายอห์นตีแม่น้ำจอร์แดนเปือขอฮับบัพ ดิศ มา 14 แต่ยอห์นบ่ยอมเยียะหรือ อ้างว่า “พระองค์ต้องเป็นคนหรือบัพ ดิศ มาแก่ข้าพเจ้า บ่ใจข้าพเจ้าเป็นคนหรือบัพดิสมาพระองค์”

15 แต่พระเยซูตอบยอห์นว่า “ในเตื่อนี้ หรือเป็นจาวฮู้ไปก่อน ย้อนว่าหมูเหาเปิงตีเยียะ กู้อย่างตามตีพระเจ้าตอ งก่าน” ยอห์นก็หรือบัพ ดิศ มาพระองค์ 16 เมื่อพระ เยชูฮับบัพ ดิศ มาแล้ว ก็ผดขึ้นมาจากน้ำ แล้วฟ้าสวรรค์ก็แหวกออก พระองค์เห็นพระ วิญญานของพระเจ้ามีฮูป ฮ่างเหมือนนกกำ แกล้งมาอยู่บนพระองค์ 17 แล้วมีเสียงจากฟ้าสวรรค์ว่า “ท่านผู้นี้เป็นลูกดีเฮาฮัก เฮาเปิงใจแต่ๆ”

มารมาลองใจพระเยซู

1 แล้วพระ วิญญาณก็พาพระ เยชูเข้าไปอยู่ในดิน แดนทุรกันดาร เพื่อหื้อมารมาลอง ใจพระองค์² หลังจากพระ เยชูบกกินข้าวมาได้เป็นเวลาสี่สิบวันสี่สิบคืนแล้ว พระองค์ก็ไค่อยากกินข้าว³ มารก็มาอุ้กับพระองค์ว่า “ถ้าท่านเป็นพระ บุตรของพระเจ้า หื้อสั่งบ่าหินหมนี้ เป็นเข้าขนมปังแล”

4 พระเยซูตอบมารว่า “พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า ‘คนเฮาจะเลี้ยงชีวิตด้วยอาหารอย่างเดี๋ยวนได้ แต่ต้องเลี้ยงชีวิตโดยถ้อยคำที่ออกมาจากปากของพระเจ้าผู้กำหนด’”^ฆ

5 ต่อจากนั้นมารก็พาพระ เยชูไปกรุงเยรูซาเล็ม ปาขึ้นไปอยู่บนหลังคาพระ วิหาร⁶ แล้วบอกพระองค์ว่า “ถ้าท่านเป็นพระ บุตรของพระเจ้าแต่ๆ ก็หื้อโดดลงไปแล ย้อนพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า

‘พระเจ้าจะสั่งหื้อทูตสวรรค์มาปกปักรักษาท่าน
เอามือฮับท่านไว้บ่หื้อตีนไปต๊ับใส่บ่าหินง’ ”

7 พระเยซูตอบมารว่า “แต่พระคัมภีร์มีเขียนไว้เหมือนกันว่า ‘ห้ามลองดีองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พระเจ้าของเจ้าจ’ ”

8 ต่อ ไปมารพาพระ เยชูขึ้นไปบนดอยตี้สูงๆ หื้อพระองค์ฟ่อความจำเริญ รุ่งเรืองของอาณาจักรตั้งหมดในโลกนี้⁹ มารบอกพระ เยชูว่า “ถ้าท่านกราบไหววันมัส ก้า นเฮา เฮาจะยกตั้งหมดนี้หื้อ”

ฆ 4:4 4:4 ฉธบ. 8:3 ง 4:6 4:6 สดด. 91:11-12 จ 4:7 4:7 ฉธบ. 6:16

10 พระเยซูอยู่กับมารว่า “โอ้ซา ตำนไปไถ่ๆ บ่า เตียวนี้ พระ คัมภีร์มีเขียนไว้ว่า ‘หื้อนมีส ก่า นองค์พระ ผู้ เป็น เจ้า พระเจ้าของเจ้า กับฮับใจ้พระองค์ผู้เดียวเต้าอัน’ฉ”

11 แล้วมารก็ละพระ เยชูไป หมูทูต สวรรค์ก็มาผ่อกอยพระองค์

พระเยซูตั้งเค้าเยยะก่านในแคว้นกาลิลี

12 เมื่อพระ เยชูชู้ข่าวว่ายอห์นโดนยับขังคอก พระองค์ก็ปิกไปแคว้นกา ลี ลี 13 ไปเถิงเมืองนาซา เรือ แล้วลวดไปอยู่เมืองคา เป อร นา อุม ต้อยูฮิมฝั่งทะเลสาบกา ลี ลีในเขตแดนของเศบูลุนกับนัฟ ทา ลี 14 เปื่อหื้อเป็นไปตามดี้อิสยาห์ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าได้ฮู้ว่า

15 “คนในดินแดนเศบูลุนกับดินแดนนัฟทาลี ต้อยูตางไปทะเลสาบกาลิลี

ตั้งวันตอกของแม่น้ำจอร์แดน

เป็นดินแดนของแคว้นกาลิลีตี้คนต่างจ้าดอยู่

16 คนต้อยูในความมืด ได้หันแสงแจ๋งตี้ยิ่งใหญ่แล้ว

คนต้อยูปิ่นฮ่มเงาแห่งความตายนั้น

แสงสว่างก็ไต่ส่องมาเถิงหมู่เขาแล้ว”ซ

17 ตั้งแต่นั้นมาพระ เยชูก็ตั้งเค้าบอกกว่า “หื้อกลับใจ้จากบาปเหี้ย ย้อนว่าแผ่นดินสวรรค์ไถ่เข้ามาแผแล้ว”

พระเยซูเลือกสาวกสี่คน

18 วันหนึ่งต่อนตี้พระ เยชูก่า ลังเตียวอยู่ฮิมฝั่งทะเลสาบกา ลี ลี ก็หันใส้คนหาป้าสองคนปี้ น่อง คนอ้ายจื้อซี

โมนดี้อ้องแหมจื่อว่าเป โตร กับน้องบ่าวจื่ออัน ดรูว์
 หมู่เขาก่า ลังต้อดแหอยอยู่ ¹⁹ พระองค์ก็อู้กับหมู่เขาวา

“ตวยเฮามาเป็นสาวกเฮาเตอะ เฮาจะสอนหื้อต๋านเฮาหาคคนเหมือนเฮาหะหา
²⁰ ดึงสองคนก็สวะแห แล้วปากันตวยพระองค์ไปตั้นบาดตันบั้ง

²¹ เมื่อพระองค์เตียวต้อไปแหมน้อย ก็เห็นแหมสองคนเป็
 น้อง คือ ยาก อบกับยอห์น ดึงสองคนเป็นลูก
 บ่าวของเศเบ ดี ก่า ลังซ่อมแหกับป้อของเขาในเฮือ
 แล้วพระองค์ก็อ้อสองคนเป็ น้องนี้มา ²² ยาก
 อบกับยอห์นก็ละเฮือกับลาป้อแล้วตวยพระ
 เยชูไปบ่าเตียนั้นเลย

พระเยซูสอนกับฮักษาคนดั่งหลาย

²³ พระ เยชูเตียว ตางไปไควแคว้นกา ลี ลี
 เปื่อเต สนาสั่งสอนในธรรม ศาลาของจาวยิว
 กับบอกชาวดีเรื่องแผ่น ดินของพระเจ้าหื้อคนฮู้

ปายบ่ปอฮัก ฮัก ซาคนเป็นพยาธิต่างๆ หื้อหายตวย
²⁴ เยีย ะหื้อจื่อเสียงของพระองค์ดั่งไปไควประเทศซีเรีย
 หมู่คนก็ปากนดั่ง หลายดีเป็นพยาธิต่างๆ มาหาพระองค์
 อย่างคนดีเจ็บป่วยนัก คนโดนผีเข้า คนเป็นลมบ้าหมู
 คนเป็นง่อย พระองค์ก็ได้ฮัก ฮักหมู่เขาจันหายกันหมดกู้คน

²⁵ พระ เยชูไปดั่งใด คนจ่า นวนนักก็ตวยพระองค์ไป
 มีตึงคนตีมาจากแคว้นกา ลี ลี แคว้นทศ บุรี กรุงเยรูซาเล็ม
 แคว้นยูเดีย ตึงดินแดนตั้งวันออกของแม่น้ำจอร์แดนตวย

5

พระเยซูสอนคนดั่งหลาย

¹ เมื่อพระ เยชูเห็นหมู่คนตวยมาเป็นจ่า
 นวนนัก พระองค์ก็ขึ้นไปบนดอย แล้วนั่งอยู่ดีเห็น

หมู่สาวกก็เข้ามาหาพระองค์ ² พระองค์ตั้ง เก้า เต
สนาสั่งสอนหมู่เขาว่า

³ “คนใดที่ตักยากตางฝ้ายวิญญาน พระเจ้าโผดหือคนนั้นเป็นสุข
ย่อนว่าเขาได้เป็นคนของแผ่นดินสวรรค์แล้ว

⁴ คนใดเป็นตุ๊กโศกเศร้า พระเจ้าโผดหือคนนั้นเป็นสุข
ย่อนว่าเขาจะได้ฮับกานเล่าโลมใจจากพระเจ้า

⁵ คนใดมีจิตใจอ่อนน้อม พระเจ้าโผดหือคนนั้นเป็นสุข
ย่อนว่าเขาจะได้ฮับแผ่นดินโลกเป็นมรดก

⁶ คนใดไค่เยียะตามความต้อกานของพระเจ้านักเหลือสิ่งอื่น ๆ
พระเจ้าโผดหือคนนั้นเป็นสุข ย่อนว่าเขาจะได้ฮ้อมอกฮ้อมใจ

⁷ คนใดมีใจเมตตา พระเจ้าโผดหือคนนั้นเป็นสุข
ย่อนว่าพระเจ้าจะเมตตาฮินดูเขา

⁸ คนใดมีใจบริสุทธิ์หมดใสจงฮักภักดีต่อพระเจ้าแต่ ๆ
พระเจ้าโผดหือคนนั้นเป็นสุข ย่อนว่าเขาจะได้เห็นพระเจ้า

⁹ คนใดสร้างความสงบสุข พระเจ้าโผดหือคนนั้นเป็นสุข
ย่อนว่าพระเจ้าจะถือว่าเขาเป็นลูกของพระองค์

¹⁰ คนใดโดนคำฮอนเยียะ ตามความต้อ
กานของพระเจ้า
พระเจ้าโผดหือคนนั้นเป็นสุข เขาได้เป็นคนของแผ่นดิน
สวรรค์แล้ว

¹¹ “เมื่อใดหมู่ฮันโดนดูถูกดูแควน โดนคำ
ถูกใส่ ฮ้า ยตื้อบเป็นเรื่องแต่ ย่อนติด ตามตวยเฮา
พระเจ้าโผดหือหมู่ฮันเป็นสุข ¹² จงจิ้น

จมยินดีเตื่อะ ย่อนว่าพระเจ้ามีรางวัลอันยิ่ง
ใหญ่ไว้ในสวรรค์สำหรับหมู่ฮันแล้ว หมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าสมัย
ก็โดนคำจาฮือเหมือนกัน

เกี่ยวกับความเป่งแจ่ง

13 “ด้านตั้งหลายเทียบเหมือนเกลือสำหรับคนในโลกนี้ ถ้าเกลือจางไปเสีย จะเสีย ะหื้อเก็บหม้อมดิงบู่ได้ บ่มีประโยชน์อะ หยั่งหม้อมต่อ ไป เอาขว้างหื้อคนย่ำเต้า อัน 14 ด้านตั้งหลายเทียบเป็นความเป่ง แจ้งสำหรับคนในโลกนี้ เมืองดีแบ่งไว้บนดอยจะเอาชอนบ่หื้อคนหันดิงบู่ได้ 15 เทียบเหมือนเมื่อตำโกมไฟ ก็บ่มีไฟเอาถ้งมาควบไว้เสีย แต่จะเอาโกมนั้นตั้งไว้บนดิง เปื่อจะส่องแจ้งเฮือฮา มหื้อคนดิง หลายในเฮือนนั้นได้หันถึๆ 16 หมู่ด้านก็เหมือนกัน จงส่องแจ้งออกไปหื้อคนดิงหลายได้หัน เปื่อเมื่อหมู่เขาได้หันก้านดีดีด้านตั้งหลายเสียะ ก็จงสรรเสริญพระเจ้าพระบิดาของท่าน ผู้ที่อยู่ในสวรรค์

พระเยซูสอนเรื่องบทบัญญัติต่างๆ

17 “จะไปก็คิดว่าเฮามายกเลิกบทบัญญัติของโมเสส กาว่ามายกเลิกกำสอนดีผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าได้เขียนไว้ เฮาบได้มายกเลิกของหมู่นั้นเนอ แต่มาเทียบ ะหื้อครบถูกต้องตามดีเขียนไว้ นั้น 18 เฮาบอกความจริงแก่ด้านตั้งหลายว่า เมื่อฟ้ากับดินยังมีอยู่ จะบ่มีอักษรตัวใดกาว่าซิดๆ นึ่งจะสูญหายไปจากบทบัญญัติ จนกว่ากุ้สิ่งกุ้อย่างในบทบัญญัตินั้นจะสำเร็จครบถ้วน 19 ย้อนจา อันคนใดบ่เทียบ ะตามบทบัญญัติข้อเล็กๆ หน่อยๆ ยังแอก ขะ แตกสอนคนอื่นหื้อเทียบ ะเหมือนตัวเก่าหมคนนั้นจะได้จื่อว่าเป็นคนเล็กน้อยดีสุดในแผ่นดินสวรรค์ แต่ถ้าคนใดดิงสอนดิงได้เทียบ ะตามบทบัญญัตินั้น คนนั้นจะได้จื่อว่าเป็นคนยิ่งใหญ่ในแผ่นดิน สวรรค์

๔ 5:13 5:13 เกื่อป้องกันของกันบ่หื้อเนาเงินเดียวกันคนดีเทียบเหมือนเกลือจะจ้วยฮัก

20 เขาจะบอกหือฮู้ว่า ถ้าต้านตั้ง หลายบ่เหยีย ะตามความต้อ
งกำนของพระเจ้าเิกเหลือหมุ่ธร รม่า จ่า รัยกับหมุ่ฟา ริ สี
ต้านจะเข้าแผ่นดินสวรรค์ได้เลย

เรื่องกำนโหดเกียด

21 “ต้านตั้งหลายเกยไดยินกำสอนของโมเสสตีสอนคนในสมัยโบราณว่า
‘ห้ามฆ่าคน’^ซ ถ้าไฟฆ่าคน คนนั้นจะถูกตัดสินลง
โต๊ ^ชตามบทบัญญัติ ²² แต่เขาบอกต้านตั้ง
หลายว่า ถ้าไฟโหด^๕หือปี น้องของตัว
คนนั้นจะถูกตัดสินลง โต๊ ^ซ ถ้าไฟดำปี น้องว่า ‘ไอสิ่งตึง’
ก็จะถูกปาขึ้นศาลของสภาจาวยิว ถ้าไฟดำปีน้องว่า ‘ไอ่งาว’
คนนั้นจะได้ฮับโต๊^ซถึงตกหม้อหน้าฮก

23 “ย่อนจา อันถ้าต้านเอาเครื่องปุ๊ จามาถึงแต่นปุ๊ จาแล้ว
แต่กึดได้ตัวปี น้องโหดหือต้านในสิ่งตีต้านได้เหยีย ะไป
24 หือต้านวางเครื่องปุ๊จานั้นไว้หัน แล้วชะใจปีกไปคินตีกับปี
น้องคนนั้นเหยียก่อน แล้วปีกมาถายของปุ๊จาแก่พระเจ้า

25 “ถ้าเป็นถ้อยเป็นความกับไฟคนใด หือชะ
ใจอู้ตกลงกันเวยๆ ในหละหว่างกำงตางตีกำ
ลั้งเตียวไป ก่อนตีกำ ลั้งจะขึ้นศาล ถ้าบ่จา
อันคนตีเป็นคนฟ้องจะมอบต้านหือผู้พิพากษา

แล้วผู้พิพากษาจะมอบต้านหือนายกุมคอก
นายกุมคอกก็จะเอาต้านไปขังคอกไว้เหยีย

26 เขาบอกความจริงแก่ต้านตั้ง หลายว่า
ต้านจะออกจากคอกตึงบ่ได้ จันกว่าจะจ่ายกำรับจันครบกับบาทกุ้สต่างค้อ

เรื่องกำนมีจู้

^ซ 5:21 5:21 อพย. 20:13 ^๕ 5:22 5:22 สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อความว่า
โหดหือปีน้องของตัวโดยบ่มีสาเหตุ ^๖ 5:26 5:26 ถ้าแปตรงๆ
กับภาษากรีกจ้อคอดรันเตส

27 “ด้านตั้ง หลายชู้กำเนิดโมเสสได้สอนไว้ว่า ‘ห้ามเป็นจู้ฟัวเมียเป็น’ญ 28 แต่เขาจะบอกด้านว่า ถ้าด้านพ่อแม่ญิงแล้วก็ดีในต่างบ่ดี ด้านก็ได้หลงผิดเป็นจู้ต่างใจกับแม่ญิงคนนั้นแล้ว 29 ย้อนจา อันถ้ำแก่น ตำเบื่องขวาของด้านเยีย ะหื้อด้านเป็นบาป ก็หื้อควัดตำเฝิกนั้นขว้างไปเหีย ย้อนว่าถ้ำเสียวัยวะไปอย่างนึ่ง ก็ยังดีเหลือมีตึงเนื้อตึงตัวครบหมด แต่ต้องตกหม้อ หน้า ฮก 30 ถ้ามือเบื่องขวาของด้านเยีย ะหื้อด้านเป็นบาป หื้อตัดมือเบื่องนั้นขว้างไปเหีย ย้อนว่าถ้ำเสียวัยวะไปอย่างนึ่ง ก็ยังดีเหลือมีตึงเนื้อตึงตัวครบหมดแต่ต้องญ หน้าฮก

เรื่องกำนละฟัวละเมีย

31 “โมเสสก็ได้สอนตวยว่า ‘ถ้าไฟคนใดจะละเมีย ก็หื้อเขียนใบหย่าหื้อเมียเหีย’ญ 32 แต่เขาบอกด้านตั้งหลายว่า บ้อจายคนใดละเมียย้อนสาเหตุอื่น ๆ นอกจากบ้อจายไปเล่นจู้ ก็เหีย ะหื้อเมียผิดเรื่องกำนล่วงประเวณีเมื่อมีฟัวใหม่ บ้อ จายคนใดตีมาแต่งงานกับแม่ ญิงคนนั้นก็ผิดเรื่องกำนล่วงประเวณีเหมือนกัน

เรื่องกำนสาบาน

33 “ด้านตั้ง หลายเกยได้ยินกำสอนของโมเสส ตีสอนคนในสมัยโบราณว่า ‘ห้ามหื้อเสียกำสาบานแต่หื้อเยีย ะตวยตามกำสาบาน ตี้ได้ถวยแก่องค์พระ ผู้ เป็น เจ้านั้น’ 34 แต่เขาบอกด้านตั้ง หลายว่า บ่ดีสาบานเลย ถ้ำสาบานโดยอ้างถึงสวรรคก็เหมือนอ้างถึงพระเจ้า ย้อนว่าสวรรคเป็นตี้พระเจ้านึ่งปกครองอยู่ญ

35 กา ว่าบ่ดีสาบานโดยอ้างถึงโลกนี้ในกำสาบาน ย้อนว่าโลกนี้ก็ป็นตี้สองตั้นของพระเจ้า กา

ญ 5:27 5:27 อพย. 20:14 ญ 5:31 5:31 ฉธบ. 24:1 ญ 5:34 5:34 ยก. 5:12; อสย. 66:1

ว่าโดยอ้างถึงกรุงเยรูซาเล็มในกำสาบาน
 ย้อนว่ากรุงเยรูซาเล็มก็เป็นกรุงของพระมหากษัตริย์
 อ้างจา อีก็เหมือนอ้างถึงพระเจ้าตวย ³⁶ กา
 ว่าจะไล่หัวของตัวเก่าเป็นประ กั้นในกำสาบานก็เยีย ะบได้
 ย้อนว่าผมบนหัวของท่าน แม้แต่เส้นเดียวก็ยังมีปัญญาเยีย
 ะหื้อดำกิก กาว่าหงอกขาวเผือะขาวเผือกได้เลย ³⁷ ถ้า ‘ไล่’
 กีบอกกว่า ‘ไล่’ ถ้า ‘บไล่’ กีบอกกว่า ‘บไล่’ อุ่มอ กอ้อปอแล้ว
 อุ่นักเหลือนี้ก็มาจากมาร

เรื่องกำนแก้แค้น

³⁸ “ด้านตั้ง หลายฮู้กำตีโมเสสได้อู้ไว้ว่า
 ‘เอาแก่นตำส้ายแก่นตำ เอาเขี้ยวส้ายเขี้ยว’^{๓๘}
³⁹ แต่เฮาบอกด้านตั้ง หลายว่า บดีแก้ แค้นคนตีเยีย
 ะผิดเยีย ะฮ้ายต่อด้าน ถ้าใผคนใดตบแก้มเฟิกขวาของท่าน
 ก็หื้อบินแก้มเฟิกซ้ายหื้อเขาตบแหม ⁴⁰ ถ้าใผคนใดก็ตามไปฟ้องศาลเปืออ
 ก็หื้อด้านถอดเสื้อคุมแถมเขาไปแหมผิน
⁴¹ ถ้าทหารคนใดเซหื้อด้านแบกของของเขา
 เดียวตวยกันเขา ไปไถ่หนึ่งกิโลเมตร หื้อด้านยอมแบกของนั้นเดียวต่อไปแหม
⁴² ถ้าใผมาขอของอะ หยิงจากด้านก็หื้อเขาไป
 ถ้ามีใผมาขอฮิมอะหยิงจากด้าน ก็จะไปบินหลังตำเขาคนนั้นเนอ

หื้อฮักศัตรู

⁴³ “ด้านตั้ง หลายฮู้กำตีโมเสสได้อู้ไว้ว่า
 ‘จงฮักเปือนบ้านของท่าน แล้วหื้อจงศัตรู’^{๔๓}
⁴⁴ แต่เฮาบอกด้านตั้ง หลายว่าจงฮักศัตรูของท่าน
 หื้ออริชฐานเผือคนตีค่าหมู่ด้านตวย ⁴⁵ ถ้าด้านตั้ง
 หลายเยีย ะจา อี้แล้ว ก็แสดงว่าด้านเป็นลูกแต่ๆ

๓๘ 5:38 5:38 อพย. 21:24 ๓๙ 5:43 5:43 ลนต. 19:18

ของพระ บิดาที่อยู่ในสวรรค์ ย้อนว่าพระองค์ก็เยีย
 ะหื้อตะวันส่องแจ่งหลี่แจ่งหลี่ตั้งคนบดีกับคนดี
 ก็หื้อฝนตกลงมาใส่ตั้งคนดีเยีย ะดีตั้งคนดีเยีย
 ะฮ้ายเหมือนกันหมดคู่คน 46 ถ้าต้านตั้ง
 หลายฮักกำคนดีฮักต้านต้านจะได้รางวัลอะ หยัง
 ย้อนว่าแม้แต่คนเก็บภาษีก็ฮักคนดีฮักเขาเหมือนกันบใจกา
 47 ถ้าต้านเอากำฮู้ตักต วายหมู่ญาติปี
 นื่องเป็อนฝูงของตัวเกาอย่างเดียวเต้า อัน
 ต้านจะดีเหลือคนอื่นฯ จาใด ย้อนว่าคนตีบฮู้จักพระเจ้าก็เยีย
 ะอย่างเดียวกัน 48 ย้อนจา อันหื้อเป็นคนดีพร้อมคู่อย่าง
 เหมือนพระบิดาของท่านที่อยู่ในสวรรค์เป็นผู้ดีพร้อมคู่อย่าง

6

เรื่องกำนหื้อตาน

1 “หละ วังหื้อดีเนอ ห้ามแต่งเยีย ะความดีตั้งศาสนา
 เป็อवादคนอื่นเต้า อัน ย้อนว่าถ้าเยีย ะจา
 อัน ต้านจะบได้ฮับรางวัลสั๊กอย่างจากพระ
 บิดาของท่านที่อยู่ในสวรรค์

2 “ย้อนจา อัน เมื่อใดก็ตามตีต้านจ้วยเหลือคนตุ้กคนจัน
 ก็ห้ามเยีย ะเหมือนกับหมูคนหน้าชื่อใจักัด
 ตี้หมเป่าแกในธรรม ศาลา กา ว่าตามหนดาง
 เป็อจะหื้อคนยกยอปอ ปั้นเขา เขาบอกความจริงแก่ต้านตั้ง
 หลายว่า หมูเขาก็ได้ฮับรางวัลเรียบร้อยแล้ว

จะบมีรางวัลจากพระเจ้าเลย 3 ต่อนตีหื้อตานนั้น
 ห้ามหื้อใผฮู้ เหมือนกับมือฮ้ายหื้อตานแต่บหื้อมือชาวฮู้

4 เป็อว่ากำนหื้อตานของท่านนั้น จะเป็นความลับ

แล้วพระ บิดาของหมู่ท่าน ผู้ดีเห็นสิ่งดีหมู่ท่านล็กเยีย ะ
ก็จะโผดหือorangวัลแก่ท่าน

เรื่องกำนอธิษฐาน

5 “เมื่อท่านอธิษฐาน ก็ห้ามเยียะเหมือนหมู่คนหน้าชื่อใจก็ด
ดีชอบยีนอธิษฐานในธรรม ศาลา กับตำหน ตาง
เปืออวดหือคนอื่น ๆ หั้น เขาบอกความจริงแก่ท่านตั้ง
หลายว่า หมู่เขาได้ฮับrangวัลของเขาไปแล้ว

6 ส่วนท่านตอนดีจะอธิษฐาน ก็หือเข้าไปในห้อง
หับปะ ตู แล้วอธิษฐานต่อพระ บิดาของท่านดีฟอบหั้น
แล้วพระองค์ผู้ดีเห็นสิ่งดีท่านล็กเยีย ะ ก็จะโผดหือorangวัลแก่ท่าน

7 “แล้วตอนดีท่านอธิษฐานอยู่นั้น ก็ห้ามอู้หุ้มเก่าหุ้มใหม่
เหมือนคนตีบู้จักพระเจ้าเยียะกัน ย้อนว่าหมู่เขาก็ดีว่าถ้าเยีย
ะจา อันแล้ว หมู่เขาก็จะได้ฮับกำ ตอบจากกำนอธิษฐานนั้น

8 ห้ามเยีย ะเหมือนกับคนหมู่นั้นเนอ ย้อนว่าพระ
บิดาฮู้แล้วว่าท่านดีอ กำนอะ หยังฟอง
ก่อนดีท่านจะอ้าปากขอ

9 “ตั้งแต่นี้ต่อไปหือท่านตั้งหลายอธิษฐานจาอ้าว่า
‘ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ตั้งหลายผู้ดีอยู่ในสวรรค

ขอหือนามของพระองค์เป็นดีนับถือ

10 ขอหือแผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่

ขอหือคนตั้ง หลายเยีย ะตวยตามความดี
งกำนของพระองค์ในโลกนี้เหมือนอย่างเดียวกันดีเยีย
ะในสวรรค

11 ขอโผดหือข้าพระองค์ตั้งหลายมีอาหารกินในวันนี้

12 ขอโผดขกได้ษบาปของข้าพระองค์ตั้งหลาย

เหมือนกับดีข้าพระองค์ตั้ง หลายขก โต้ ษหือคนอื่นดีเยีย
ะบดีต่อข้าพระองค์ตั้งหลาย

13 แล้วขอบัพหือปาข้าพระองค์ดังหลายเข้าไปหาก่านลองใจ แต่ขอจ้วยหือป็นจากสิ่งบ่ดี๗'

14 ย้อนว่าถ้าหมู่ต้านจะยก โต้ ษหือคนตีเยียะ บ่ดีแก้ต้าน พระ บิดาของต้านตั้งอยู่ในสวรรคก็จะโผดยก โต้ ษหือต้านเหมือนกัน 15 แต่ถ้าต้านบ่ยอมยก โต้ ษบาปหือคนอื่น พระ บิดาของต้านก็จะบ่ยอมโผดยก โต้ ษบาปของต้านเหมือนกัน

ก่านสอนเรื่องถือศีลอดอาหาร

16 “เมื่อต้านถืออดอาหารเตื่อใดก็ตาม ห้ามแบ่งหน้า หมองต์ อง เสร้า เหมือนหมู่คนหน้าซื่อใจกััดเยียะ ะกัน หมู่เขาบ่ช่วยหน้าล้างตา บ่หิวผมหือผ่อเหมือนบ่สบาย เปื่อไค่หือคนตั้ง หลายเห็นว่าเขากำ่า ลังถือศีลอดอาหารอยู่ แล้วยกยอปอ บั้นเขา แต่เขาบอกความจริงแก้ต้านตั้ง หลายว่า หมู่เขาได้ฮับรางวัลเรียบร้อยแล้ว จะมีรางวัลจากพระเจ้าเลย 17 แต่เมื่อใดตั้งต้านตั้ง หลายถือศีลอดอาหารอยู่ ขอหือช่วยหน้าล้างตา กับหิวผมเหมือนตีเกยเยียะตั้งวัน 18 เปื่อจะบ่หือไผฮู้เลยว่ต้านกำ่า ลังถือศีลอดอาหารอยู่ แต่พระ บิดาผู้ตั้งผ่อบ่หัน จะหันสิ่งตีต้านลักเยียะ ก็จะมีรางวัลแก้ต้าน

ก่านสอนเรื่องเข้าของเงินค้ำ

19 “ห้ามเอากำ่าเก็บฮอมทรัพย์สมบัติไว้หือตัวในโลกนี้ แข็งซี่เมียงกว่าแมงจะมาขบกินเยียะหือทรัพย์สมบัติเสียหายได้ กว่าตีขโมยจะมาลักเอาไปได้ 20 แต่หือเก็บฮอมทรัพย์สมบัติไว้ในสวรรคตีซี่ เห มี ยงกับแมงจะมาขบกินเยียะ ะหือทรัพย์สมบัติเสียหาย ก่า ว่าขโมยเข้าบ้านลักเอาไปตั้งบ่ได้

๗ 6:13 6:13 สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อความนี้ เหตุว่าราชอำนาจ ฤทธิเดช กับเกียรติ เป็นของพระองค์ตลอดไป

21 ย้อนว่าทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ไหน จิตใจของท่านก็อยู่ที่นั่น

22 “ແກ່ນ ຕ່ຳເຟີຍບເໝືອນໂກມໄຟສ່ອງແຈ້ງໃນຕົວຂອງຄົນເສາ ຄຳແກ່ນ ຕ່ຳຂອງຕ່ຳນດີຕິ່ງເນື້ອຕິ່ງຕົວກໍ່ເປ່ິງ ແຈ້ງໄປທຸດ

23 ແຕ່ຄຳແກ່ນ ຕ່ຳຂອງຕ່ຳນບໍ່ດີຕິ່ງເນື້ອຕິ່ງຕົວກໍ່ມີດ ໄປທຸດ ແລ້ວຄຳກໍ່ດຳວ່າຕົວຕ່ຳນເປ່ິງ ແຈ້ງແຕ່ແຕ່ຳ ເປັນຄວາມມີດ ຄວາມມີດນັ້ນຈະມີດນັກເລືອນັ້ນຂນາດໄຫນ

24 “ບໍ່ມີໄຟຈະອັບໃຈ້ແຈ້ ນາຍສອງຄົນຮ່ຳມັກນັ້ນໄດ້ ຍ້ອນວ່າເຂາຈະຈັງນາຍຄົນນຶ່ງ ແລ້ວກໍ່ອັກນາຍແໝຄົນນຶ່ງ ກາວ່າເຂາກໍ່ຈະອັອສັດຍັກັບນາຍຄົນນຶ່ງແຕ່ຈະດູຊຸດູແວນນາຍແໝຄົນນຶ່ງ ເຈ້ນເດີຍກັນຕ່ຳນຈະອັບ ໃຈ້ຢຸຣແຈ້ແລ້ວຈະອັບ ໃຈ້ເຈ້ນ ຄຳຮ່ຳມັກນັ້ນໄດ້

ສອນເຣື່ອງຄຳນກຣວນກຣວຍ

25 “ຍ້ອນຈາ ອັ້ນເສາຂອບອກຕ່ຳນຕັ່ງ ຫລາຍວ່າ ບໍ່ຄຳອັອ ນ ໃຈ້ຈິ້ວັຈັອຫວັອເກື່ຍ ກັບຈິ ວິດວ່າ ຈະເອາອະ ຍັ່ງມາກິນ ເອາອະ ຍັ່ງມາດິ່ມ ກາວ່າເປັນເພ່ງເຣື່ອງຂອງຕົວວ່າຈະເຂາະຫາເສື້ອຜ້າຕີ່ໄຫນມ່ຳນຸ່ງ

ຍ້ອນວ່າຈິວິດສຳຄັຍນັກເລືອນຂອງກິນ ກັບຕົວຂອງຄົນເສາກໍ່ສຳຄັຍນັກເລືອນຜ້ານຸ່ງ

26 ແຜ່ງນຸ່ງອັດກິດີບິນອຸບຸນຜຳລອ ມັນບໍ່ໄດ້ຫວ່ານບໍ່ໄດ້ເກັບເກື່ຍ ແລ້ວກໍ່ບໍ່ໄດ້ເອາຂ້າວສະສັມໄວ້ໃນລ ອງ ຂ້າວ ແຕ່ຢຸຣ ບິດາຂອງຕ່ຳນຕັອຢື່ນໃນສວຣຣັ ເລື່ຍນກຸ່ມຸ່ນນັ້ນໄວ້

ແລ້ວຸ່ມຸ່ມຕ່ຳນລອ ມີຄຳນັກເລືອນກຸ່ມຸ່ນນັ້ນບໍ່ໃຈ້ກາ

27 ໃນຸ່ມຸ່ມຕ່ຳນ ມີໄຟຢ່ອງຕີ່ອັອ ນ ໃຈ້ ແລ້ວຕັອຈິ ວິດຕົວເກ່າຮັອຍາວອອກໄປແໝສັກຮັກນ້ອຍນຶ່ງໄດ້

28 “ແລ້ວເປັນອະ ຍັ່ງເລິ່ງເປັນເພ່ງເຣື່ອງຜ້ານຸ່ງ ແຜ່ງຸ່ງອັດອກໄມ້ຕຳໂຕ່ງຕ່ຳນາລວ່າ ງອກງາມຂຶ້ນມາໄດ້ຈາໄດ ມັນບໍ່ໄດ້ເຍີຍະຄຳນ ບໍ່ໄດ້ປັ້ນຜ້າຍ 29 ແຕ່ເສາຈະບອກຮັອຕ່ຳນຕັ່ງ ຫລາຍຮູ້ວ່າ ຂນາດກຊັດຣິຍັຫ ໂລມອນດີນັ້ນວ່າ ຮຳຣວຍນັກຂນາດ

ก็ยังใส่เสื้อผ้าบ่งงามเต้าดอกไม้หมู่นี้สักดอกเดียว
 30 ถ้าพระเจ้าแต่ง ห ย็องดอกหญ้าต่ำไต้ตั้งต่านา
 เช็งอยู่ไต้วันนึ่งวันเดียว ตกเหมวันก็จะถูกกำปือเข้าก่องไฟ
 จา อันแล้วพระองค์ก็จะแต่ง ห ย็องหมู่ต่านักเหลือนั้นเหม
 โอ หมู่ต่านมีความเจือหน้อยแต่ๆ 31 ย็อนจา อันบ่ถ้าฮ้อ น
 ใจว่า ‘จะมีอะ หยังกินพ่องก่อ’ ‘จะมีอะ หยังดื่มพ่องก่อ’
 กา ว่า ‘จะมีอะ หยังมานุ่งพ่องก่อ’ 32 ย็อนว่าคนตีบู้ฮู้
 จักพระเจ้าก็ปากันเขาหาสิ่งหมู่นี้ แต่พระ บิดาของต่านตั้ง
 หลายตืออยู่ในสวรรคค์ ยู้ตืออยู่แล้วว้าสิ่งหมู่นี้จำ เป
 นสำหรับต่าน 33 แต่สิ่งตีสำคัญตีสุดสำหรับหมู่ต่าน
 ก็คือหื้อเขาหาแผ่น ดินของพระเจ้าก่อน
 กับเยย ะตวยตามความตือ งกานของพระเจ้า
 แล้วพระองค์จะเตี อมแก้งสิ่งตีจำ เป นตึงหมดนี้กับหมู่ต่าน
 34 ย็อนจา อันก็บ่ต้อฮ้อนใจเรื่องวันพุก
 วันพุกก็มีเรื่องฮ้อนใจสำหรับวันพุกอยู่แล้ว วันใดๆ ก็มีปัญ
 หาปอสำหรับวันนึ่งอยู่แล้ว

7

สอนเรื่องกานตัดสินคนอื่น

1 “บ่ตีตัดสินคนอื่น แล้วพระเจ้าจะบ่ตัดสินต่าน
 2 ย็อนว่าต่านตั้ง หลายจะตัดสินคนอื่นจาใด
 พระเจ้าก็จะตัดสินต่านตั้ง หลายจา อัน
 เฝียบเหมือนต่านใจต่างแก่นใดตวงหื้อคนอื่น
 พระเจ้าก็จะใจต่างแก่นนั้นตวงหื้อต่านเหมือนกัน
 3 “เป็นจาใดต่านพ้อหันซี่ ฝุ่นตืออยู่ในต่าปี
 นองของต่าน แต่ไม่ตึงตุนอยู่ในต่าตัวเก่าพอบหัน
 4 เป็นจาใดต่านอุ้กับหมู่ปี นองของต่านว่า

‘หือเฮาเขียซี้ ฝุ่นออกจากตาของเจ้าเนาะ’
 แต่ตีไหนได้มีไม้ตึงต้นอยู่ในตาตัวเก่า 5 คนหน้าซื่อใจคืด
 หือจี้กไม้ตึงต้นออกจากตาตัวเก่าเหี้ยก่อน
 แล้วจะได้พ้อเห็นถึๆ ก่อนตีจะไปเขียซี้ ฝุ่นออกจากตาของปี
 นื่องได้ 6 “ห้ามเอาของศักดิ์สิทธิ์ยื่นหือหมา
 กับบตีเอาไข่มุกโจ้งหือหมู ย้อนว่าหมากับหมูจะเอาตีนชอกย่ำของหมูนั้นหือ
 ป้ายบปอจะงว้ายปีกมาชบตวย

ก่านฮ้องกับกานเขาะหา

7 “จงขอแล้วจะได้ จงเขาะแล้วจะปะ จงฮ้องตีปะ
 ตูแล้วจะเปิดหือ 8 ย้อนว่ากูคนตีขอก็จะได้
 กูคนตีเขาะก็จะปะ กูคนตีฮ้องตีปะตูก็จะเปิดหือเขา

9 “มีไฟในหมู่ต่านถ้ำลูกขอของกิน จะเอาบ่า
 หินยื่นหือกินแตนกกา 10 กา ว่าถ้ำลูกขอของต่านขอป่า
 จะเอางูบีดหือจา อันกา 11 ย้อนว่าต่านตั้ง
 หลายตีเป็นคนบาปยังฮู้ จักเอาของตีๆ หือลูก
 แล้วพระ บิดาตีอยู่ในสวรรคค์จะบเอาของตีๆ
 นึกเหลือนั้นหือกับคนตีขอจากพระองค์กา 12 หือเขีย
 ะต่อคนอื่นอย่างตีต่านต้อ งกานหือคนอื่นเขีย
 ะต่อต่าน นี้เป็นความหมายของบทบัญญัติของโมเสส
 กับเป็นกำสอนของหมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแตนพระเจ้า

ปะตุ่กิดกับปะตุ่กว้าง

13 “หือเข้าไปตางปะ ตู่กิด ย้อนว่าปะ
 ตูใหญ่กับหนตางโล่งกว้างเตียวสบาย จะปไปเถิงความฉิบหาย
 แล้วก็มีคนจำ นวนนิกเตียวไปตังนี้ 14 ส่วนปะ ตู่กิดกับหน
 ตางตีเตียวยาก จะปไปเถิงจี วิต แล้วก็มีคนจำ
 นวนหน้อยตีเขาะปะ

ผู้จกเก้าไม้ก็ย้อนหน่วย

15 “หือหละ วังผู้เป็นปากเป็นเสียงแต่นพระเจ้าตัวป้อม
ตีมาหาด้านตั้ง หลายในสุภาพเป็นเหมือนแกะ
แต่ตั้งในใจนั้นตีแต่เป็นเหมือนหมาป่าซีสวกขนาด

16 ต้านจะผู้จกเขา ได้ตีก็ฟ่อตีกำนเกิดผลจากกำนงานของเขา
มีไฟฟองเก็บหน่วยองุ่นได้จากเก้ ่า ไม้ตีมีหนาม
กา ว่าเก็บหน่วยบ่า เตื่อจากเก้าหญาตีมีหนาม

17 ก็อย่างเดียวกันเก้ ่า ไม้ตีดีก็จะออกหน่วยดี ส่วนเก้
่า ไม้ตีบตีก็จะออกหน่วยตีบตี 18 เป็นไปบได้ตีเก้ ่า
ไม้ตีจะออกหน่วยบตี กา ว่าเก้ ่า ไม้บตีจะออกหน่วยตีแต่ๆ

19 เก้าไม้ก็เก้าตีออกหน่วยบตี ก็จะถูกบั้งขว้างแล้วเผาไฟเหย

20 ยอนจาอันต้านจะอยู่ได้จาใดว่าคนตีเป็นปากเป็นเสียงแต่นพระเจ้านั้น
เป็นตัวแต่ กาวาตัวป้อม ก็หือฟ่อตีกำนเกิดผลจากกำนงานของเขา

21 “บ้ใจ้กับคนตีฮ้องเฮว่า ‘องค์พระ ผู้
เป็ น เจ้า’ แล้วจะได้เข้าในแผ่น ดินสวรรค์
แต่คนตีเหย ะตวยตามความต้อ กำนของพระ
บิดาตีอยู่ในสวรรค์เต้า อัน จะเข้าไปในแผ่น

ดินนั้นได้ 22 เมื่อวันตัดสินลง โต้ ษาบมาแพวนั้น
ก็จะมีคนเป็นจำ นวนนักอู้กับเฮว่า ‘องค์พระ ผู้ เป็ น เจ้า

หมูข่าพระองค์ตั้ง หลายได้อ้างจื่อของพระองค์ตอนตีกำ
ล้งเหย ะหน้าตีเป็นปากเป็นเสียงแต่นพระองค์
กับได้อ้างจื่อของพระองค์ตอนไล่ฟือออก

ตั้งได้ออกจื่อของพระองค์ตอนตีเหย ะกำนอัศจรรยหลายอย่างบ้ใจ้กำ’

23 แต่เฮจะบอกหมู่ต้านซื่อๆ ว่า ‘เฮาบ้เกยฮู้จกหมู่เจ้าสักเตื่อ
เจ้าเป็นคนเหย ะบตี ะใจ้ปากันหนีไปหือป็นหน้าเฮาเหย

กำเหย ะบคนหลวกับคนง่าวแบ่งเหย

24 “ย้อนจา อันผู้คนที่ได้ยินคำ สอนหมู่นี้ของเขาแล้วเยีย
 ะตวย ก็เปรียบเหมือนคนหลวกแปงเฮือนของตัว
 เอาตั้นเสาเฮือนจอมหล่อ มลงโนหินเล็ก
 เปื่อเอาหินเป็นฐานของเฮือนนั้น 25 ต่อนฝนตกหนักน้ำก็ไหลแสง
 กับมีลม หลวงปัดตั้งเฮือนซ้ำแล้วซ้ำแหม
 แต่เฮือนหลังนั้นก็บ่ไก่อันหลวแหลลวงมา
 ย่อนว่า ได้ฝังตั้นเสาของเฮือนลงบนป็นหินอย่างมั่นคงแล้ว
 26 แต่สำหรับคนที่ได้ฟังแล้วบ่เยีย ะตวยกำสอนหมู่นี้ของเขา
 เขาก็เปรียบเหมือนคนง่าวแปงเฮือนอยู่บนป็นทราย
 27 ต่อนฝนตกหนักน้ำก็ไหลแสง กับมีลมแสงปัดตั้งเฮือนซ้ำแล้วซ้ำแหม
 แล้วเฮือนนั้นก็ไก่อันหลวแหลลวงมา นับเป็นความฉิบหายอย่างใหญ่หลวงแต่ๆ”
 28 เมื่อพระ เยชูอุ้กำเปรียบหมู่นี้จบแล้ว
 จาวบ้านจาวเมืองต้งหลายก็ปากันจิดในกำสอนของพระองค์
 29 ย่อนว่าพระองค์สอนอย่างผู้ดีมีสิทธิอำนาจแต่ๆ
 บ่เหมือนหมู้อรรมาจารย์

8

พระเยชูฮักษาคคนเป็นชี้ตูด

1 เมื่อพระ เยชูเตียวลงมาจากดอยแล้ว
 ก็มีคคนเป็นหมูใหญ่ติด ตามพระองค์ไป
 2 ต่อนั้นมีคคนึงเป็นชี้ตูด^๔ มาคูกเขาไหว้ต่อหน้าพระองค์
 อู้ว่า “พระองค์เจ้าข้า ถ้าพระองค์ไค่จ้วยข้าพเจ้าหื้อหาย
 ข้าพเจ้าก็จะหายแน่ๆ”
 3 พระ เยชูก็ยื่นมือไปหยบป้อ จายคคนั้นแล้วอู้ว่า
 “เฮาไค่จ้วย จงหายโรคเตื่อะ” แล้วเขาก็หายเป็นชี้

^๔ 8:2 8:2 ความหมายในภาษากกรีกรวมถึงโรคผิวหนังทั่วไป

ผู้ ดบ่าเดียนั้นเลย ⁴ พระ เยชูสั่งเขาว่า
 “ห้ามเล่าเรื่องนี้ให้โง่โง่ฟังเน้อ แต่ให้ไปแสดงตัวต่อปุโรหิต
 แล้วเอาเครื่องบูชาไปถวายตามคำสั่งของบทบัญญัติของโมเสส
 เมื่อแสดงให้คนตั้งหลายฮู้ว่าเจ้าหายโรคแล้ว”

กานฮักษาคณฮับใจนายร้อยทหารโรมัน

⁵ ตอนตีพระ เยชูเดียวเข้าไปในเมืองคา เป อร
 นา อุม มีนาย ร้อยทหารโรมันคนหนึ่งเข้ามาอ้อนวอน
 เมื่อขอความจ้วย เหลือจากพระองค์ ⁶ ฮู้ว่า “ด้านครับ
 คนฮับ ใจของข้าพเจ้าเป็นน่อยลुकบได้ นอนอยู่ที่บ้านเขา
 ตักลำบากนักขนาด”

⁷ พระ เยชูบอกนาย ร้อยคนนั้นว่า “เฮาจะไปโผดฮัก
 ษาเขาให้หาย”

⁸ แต่เขาบอกพระองค์ว่า “ด้านครับ
 ข้าพเจ้าบตีปอดตี้จะหื้อด้านลอดเข้ามาในจาย
 คาเฮือนของข้าพเจ้าเน้อ ขอด้านสั่งกำ เดียวเต้า อัน
 คนฮับ ใจของข้าพเจ้าก็จะหายจากพยาธิีเขาเป็น
⁹ ข้าพเจ้าอยู่ได้วินัยของทหาร กับมีทหารอยู่ได้บังคับของข้าพเจ้าด้วย
 ข้าพเจ้าสั่งคนหนึ่งว่า ‘ไป’ เขาก็ไป สั่งคนหนึ่งว่า ‘มา’ เขาก็มา
 ข้าพเจ้าบอกคนฮับใจว่า ‘เยียะอันนี้เน้อ’ เขาก็เยียะ”

¹⁰ เมื่อพระ เยชูได้ฮินกำฮู้กำจัจจา อัน
 กิ่งิดในความเจือของนาย ร้อย จึงฮู้กับคนตีติด
 ตามว่า “เฮาบอกความจริงให้ด้านตั้ง หลายฮู้ว่า
 เฮาบ่เกยปะใผคนใดในประเทศอิสราเอลตี้มีความเจือนักขนาดนี้มาก่อนเลย

¹¹ เฮาบอกด้านตั้ง หลายฮู้ฮู้ว่า จะมีคนจำ
 นวนนั๊กมาจากตั้งวัน ออกกับตั้งวัน ตก เมื่อมาฮ่วมกับฮับ
 รา ฮัม อิส ฮักตึงยา โคบูกินเลียงฉลองกัน ในแผ่น
 ดินสวรรค์ ¹² แต่คนตีน่าจะได้เข้าไปอยู่ในแผ่น

ดินนั้น^๙ จะต้องถูกไล่เหิบออกไปอยู่ในดีมีด
ดีมีเสียงคนให้หุขบเขี้ยวเกี้ยวทางอย่างเจ็บปวด”

13 แล้วพระ เยชูก็บอกกับนาย ร้อยคนนั้นว่า
“ปึกไปบ้านของท่านก่อนแต่จะ ส่วนเรื่องดีที่ต้านต่อ
ง่ามนั้นก็จะเป็นไปตามดีที่ต้านเจ้อ” เวลาเดียวกันนั้นคนฮับ
ใจก็หายเป็นปกติ

พระเยชูฮักษาคณจ่านวนัก

14 เมื่อพระ เยชูเข้าไปในเฮือนของเป โตร
ก็หันแม่เมียของเขาบสบายเป็นใช้นอนอยู่

15 พระองค์ก็หุขบมือของนาง นางก็หายจากไข้
แล้วนางลุกขึ้นฮับใจฝ่อกอยพระองค์

16 เมื่อแลงวันนั้นหมุคนปากันเอาหลายคนดีโดนผีเข้ามาหาพระ
เยชู พระองค์ก็ใจกำฮับไล่ผีหื้อออกจากคนหมุั้น
แล้วยังได้ฮัก ษาคณเจีบ ป่วยกัคนหื้อหายตวย

17 สิ่งดีได้เกิดขึ้นนี้ก็เปือหื้อเป็นไปตามดีอิส
ยาห์ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าฮู้ไว้ว่า

“พระองค์ได้ฮับเอาความเจ็บป่วยของหมุเฮาไปเหยีย
กับแบกพยาธิ ของเฮาไว้”ด

ก่านติดตามพระเยชู

18 เมื่อพระ เยชูหันคนเข้ามาแวดพระองค์เป็นหมุ
พระองค์จึงสั่งสาวกปาข้ามไปแหมเผิกนึ่งของทะเลสาบ

19 ตอนนั้นมีธรรมา จำ รยคนนึ่ง เข้ามาฮู้กับพระองค์ว่า
“ท่านอาจารย์ ท่านไปตางใด ข้าพเจ้าขอตวยท่านไปตางนั้น”

^๙ 8:12 8:12 หมายถึง จาวยิว ด 8:17 8:17 อสย. 53:4

20 พระเยซูบอกเขาว่า “หมา ในยังมีสูอยู่
 นกในอากาศยังมีฮังนอน แต่เขาผู้เป็นบุตร
 มนุษย์๑ยังมีดีที่จะชุกหัวนอน”

21 มีสาวกแหมคนหนึ่งบอกพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า
 หือข้าพเจ้าปึกไปฝั่งศพปีก่อนเตอะ”

22 พระเยซูตอบเขาว่า “ตวยเฮามาก่อน
 ปลอยหือคนต่ายฝั่งคนต่ายเอาคนเดียว”

พระเยซูห้ามลมหลวง

23 เมื่อพระเยซูลงเรือแล้ว หมูสาวกก็ตวยพระองค์ไป
 24 ต้นไदनนั้นก็มีลมหลวง ดึงฝนดึงลมแวงเกิดขึ้นในทะเลสาบ
 คลื่นปัดเอาหน้าเข้าในเรือจนเต็ม แต่พระ
 เยซูกียังนอนหลับอยู่ 25 หมูสาวกเข้ามาฮ้องพระเยซูตื่น
 บอกว่า “พระองค์เจ้าข้า ขะ ใจจ้วยกำเตอะ หมูเฮาก่า
 ลังจะจมน้ำต่ายกันหมดแล้ว”

26 พระเยซูก็อุ้กับหมูเขาว่า “กั้วเหยีย ะหยัง
 มีความเจือหน้อยแต่จ” แล้วพระองค์ก็ลุกขึ้นมาห้ามลม
 หลวงดึงคลื่นใหญ่ แล้วลมกับคลื่นก็หยุดเลย

27 หมูสาวกก็ปากันเงิดอุ้กันว่า “ด้านผู้นี้เป็นไฟกัน
 ขนาดลมหลวงกับคลื่นแวงก็ยังเจือฟิงด้าน”

พระเยซูไล่ฟือออกดีแคว้นกาตารา

28 เมื่อปากันข้ามทะเลสาบมาถึงแหมเฟิกในเขตของจาวกา
 ดารา ก็มีสองคนดีไदनผีเข้า ออกมาจากอุโมงค์ฝั่งศพ
 เข้ามาหาพระองค์ สองคนนี้สวักขนาดจันบมีไฟกำเตียวกายเข้าไปไก่อตำหมุน

29 ป้อ จายสองคนนั้นเอ็กปัดใส่พระเยซูว่า “ด้านเป็นพระ
 บุตรของพระเจ้า มายุกกับหมูเฮาเหยีย ะหยัง ด้านต้อ

๑ 8:20 8:20 พระเยซูฮ้องตัวเก่าว่าเป็นบุตรมนุษย์
 เป็นจ้อดีมาจากพระธรรมดาเนียล 7:13-14

งกานมาทรมานหมูเฮาก่อนเวลาตีพระเจ้ากำ หนดไว้แล้วจา
อันกา”

³⁰ จากตีหั้นบปอโกเต้า ได มีหมูหมูใหญ่กำ
ล้งเขาะหากินอยุ่ตำหมูหั้น ³¹ ผีตีเข้าสองคนนั้นอันวอนพระองค์ว่า
“ถ้าต้านจะไล่หมูเข้าออกไปแต่ๆ ขอหื้อหมูเข้า ไปเข้าในหมูหมูนั้นแดนเหยียด

³² พระ เยชูก็สั่งผีหมูนั้นว่า “ออกไป”
แล้วหมูผีก็ออกจากบ้อ จายสองคนนั้นไปเข้าในหมูหมูแดน
แล้วหมูตึง หมดก็ปากันล่นลงหน้าผาล้ง ลงไปในทะเล
แก่นน้ำตายกันหมด ³³ ส่วนหมูคนเลี้ยงหมูปากันล่นหนีเข้าไปในเมือง
แล้วเล่าเรื่องตีเกิดขึ้นตึง หมดหื้อคนตัง หลายฟ้ง ตึงเล่าเหตุ
กำ รณตีเกิดขึ้นกับบ้อ จายสองคนตีโดนผีเข้านั้นตวย
³⁴ คนตึงเมืองนั้นก็ปากันออกมาหาพระ เยชู
เมื่อปะพระองค์แล้ว ก็ปากันอันวอนขอหื้อพระองค์ออกไปจากเขตแดนขอ

9

พระเยชูฮักษาคนเป็นงอย

¹ พระ เยชูก็ลงเฮือข้ามทะเลสาบปีกไปเมืองคา เป อร นา
อมตีเป็นต้อยของพระองค์² มีคนปากันหามคนงอยนอนอยู่ตี
นอนคนหนึ่งมาหาพระเยชู เมื่อพระองค์ห็นความเจือของหมูเขา
ก็ฮู้กับคนงอยว่า “ลูกเหย สบายใจเตอะ
บาบของเจ้าได้ไผดยกหื้อแล้วเนอ”

³ เมื่อหมูธร รม่า จำ รยบางคนไดยินจา อันก็คิดในใจว่า
“คนนี้กำล้งฮู้หมิ่นประมาทพระเจ้า”

⁴ พระ เยชูฮู้กำ กิดในใจของหมูเขา ก็ถามว่า
“เป็นจาใดหมูต้านจึงกิดบตีในใจจ้อ⁵ อันใดจะง่ายเหลือกัน
ตีจะว่า ‘บาบของเจ้าได้ไผดยกแล้ว’ กา ว่า

‘ลุกขึ้นเตียวไปเตื่อะ’⁶ แต่เป็ื่อว่าต่านตัง หลายจะฮู้ว่า บุตร มนุษย์มีสิทธิอำนาจในโลกตี้จะไผดยกโทษบาปได้” แล้วพระองค์ก็อุ้กับคนง่อยนั้นว่า “ลุกขึ้นแบกตีนอนปี้กไปบ้านเตื่อะ”⁷ คนง่อยนั้นก็ลุกขึ้น แล้วเตียวปี้กบ้าน⁸ เมื่อจาวบ้านจาวเมืองหันจา อัน กู้คนก็เก้ งกั้ว แล้วปากันสรรเสริญพระเจ้า ตี้ยอมหื้อคนมีสิทธิอำนาจเยียจจาอันได้ตวย

พระเยซูฮ้องมัทธิวเป็นสาวก

⁹ เมื่อพระ เยซุออกจากตีหันมาแล้ว ก็หันปือจายคนหนึ่งจือมัทธิวนั่งอยู่ตีด้านเก็บภาษี พระองค์บอเขาว่า “ตวยเฮามาเตื่อะ” มัทธิวก็ลุกขึ้นตวยพระองค์ไป

¹⁰ ต่อนตี้พระ เยซุกับหมู่สาวกกินข้าวอยู่ในบ้านของมัทธิว คนเก็บภาษีกับคนบาปหลายคนก็เข้ามาฮ่วมกินข้าวตวย

¹¹ เมื่อหมู่ฟา ริ สีหันจา อัน ก็อุ้กับหมู่สาวกของพระ เยซุว่า “เป็นจาไดอ่า จ่า รัชของหมู่ต่านมานั่งกินข้าวฮ่วมกับคนเก็บภาษีตึงคนบาปจ่าอัน”

¹² เมื่อพระ เยซุได้ยินจา อัน ก็ตอบว่า “คนอยู่ดีสบายแข็ง แสง บ่ต้อ งก่านหมอ แต่คนตี้บ่สบายต้อ งก่านหมอ”¹³ หื้อปี้กไปเฮีย นพระ คัมภีร์ข้อนี้หือตี้ๆ ตี้พระเจ้าบอว่า ‘เฮาต้อ งก่านความเม ตต้า บ่ใจต้อ งก่านสัตว์มาปู้จา’ ต ยอนเฮาปได้มาเปื่อฮ้องหาคนตี้กิดว่าเป็นคนถูกต้องต่ามธรรม แต่มาเปื่อฮ้องหาคนบาป”

เรื่องก่านถือศีลอดอาหาร

^๒ 9:6

9:6

พระเยซูฮ้องตัวเก่าว่าเป็นบุตรมนุษย์

เป็นจือตี่มาจากพระธรรมดาเนียล 7:13-14

ติ 9:13 9:13 ฮชย. 6:6

14 ส่วนสาวกของยอห์นผู้ให้บัพติศมา มาถามพระเยซูว่า “ทำไมเขาถึงดื่มฟาริสีถือศีลอดอาหาร แต่เป็นजाไดสาวกตั้งหลายของด้านบ่เยยะฟอง”

15 พระเยซูก็ตอบเป็นกำ เฝียบว่า “เมื่อเจ้าบ่าวยังอยู่ เบื่อนๆ ของเขาจะเป็นตุ๊กโศก เศร้าได้จาใด แต่จะมีวันหนึ่งตี้เจ้า บ่าวจะถูกเอาไปจากหมู่เขา ถึงตอนนั้นหมู่เขาก็จะปากันถือศีลอดอาหาร

16 “บ่มีไฟเอาผ้าใหม่ไปปะเสื่อผ้าเก่าเน้อ ย้อนว่าผ้าใหม่ตี้ปะไปนั้นเมื่อหัดก็จะจ๊กเสื่อผ้าผืนเก่าปุดนั๊กเหลือเก่า

17 กับบ่มีไฟเอาเหล้าองุ่นหมักใหม่ๆ ใส่ลงในเก่า ย้อนว่าเหล้าองุ่นหมักใหม่นั้นจะเยียบ ะหื้อองหนั่งเก่าแตก เหล้าองุ่นก็ฮั่วออกมาหมด องแก่นั้นก็จะใจบ่ได้ แต่เป็งดีตี้จะเอาเหล้าองุ่นหมักใหม่ใส่ในองหนั่งใหม่ แล้วเหล้าองุ่นกับองหนั่งใจได้ตั้งสอง”

พระเยซูจ้วยจี วิตหละ อ่อนกับฮัก ซาแม่
ญิงเป็นเลือดตกบ่หยุด

18 ตอนตี้พระเยซูกำ ลังอุ้กำเฝียบอยู่นั้น ก็มีนายธรรมศาลาของจาวยิวคนหนึ่ง เข้ามาคุกเข่าไหว้ต่อหน้าพระองค์ฮั่วว่า “ลูกสาวของข้าพเจ้าตายบ่พอเมินมานี้ ขอพระองค์ไผดไปวางมือบนตัวของเขา ลูกสาวของข้าพเจ้าก็จะปึกเป็นขึ้นมาแหมใหม่”

19 พระเยซูตั้งหมู่สาวกของพระองค์ก็ตวยเขาไป

20 ตอนนั้นก็มีแม่ญิงคนหนึ่งเป็นโรคเลือดตกบ่หยุดมาสิบสองปีแล้ว ตักทรมาณเหลือขนาด แม่ญิงคนนี้ลักมอบมาดังหลังพระเยซู

๗ 9:17 9:17 เหล้าองุ่นหมักใหม่มีแก๊สนัก ถ้าใส่ในองหนั่งเก่าจะเยียบหื้อองหนั่งปุด

แล้วก็หยุดตื่นเสื่อคุมของพระองค์²¹ ย้อนนางกีดในใจว่า
“ถ้าได้หยุดตื่นเสื่อคุมของพระองค์เต้าอัน เขาก็จะหายแน่ๆ”

²² ส่วนพระ เยซุส ้วยหลังปีกมาหันใส่ก็อยู่กับนางว่า
“ลูกเหย สบายใจได้แล้วเนอ ความเจ็ของเจ้าเยีย
ะหื้อเจ้าหายโรคแล้ว” แล้วนางก็หายบ่าเดียนั้นเลย

²³ เมื่อพระ เยซุสเดียมมาแพวเฮือนของนายธรรม ศาลา
ก็หันหมู่คนปากันเป่าเป่าแแนเล่นเพลงงานศพ กับคนจำ
นวนนักเยียะเสียงดังวุ่นวุ่นวาย²⁴ พระเยซุสก็ไล่คนหมู่นั้นว่า
“ออกไปหื้อหมด หละ อ่อนแม่ ญิงคนนี่ยังบ่ตายเตื่อล
ก่า ลังนอนหลับอยู่บ่ตาย” คนตั้ง หลายก็ไค
หัวใส่พระองค์²⁵ หลังจากไล่คนหมู่นั้นออกไปหมดแล้ว
พระ เยซุสก็เข้าไปในห้องแล้วกำมือหละ อ่อนไว้
หละ อ่อนก็ลุกขึ้นมา²⁶ เรื่องดีเกิดขึ้นนี้ก็เล่า
ลืออุ้งกันไปไควแคว้นนั้น

พระเยซุสรักษาคนตาบอด

²⁷ เมื่อพระ เยซุสออกมาจากเฮือนของนายธรรม
ศาลา ก็มีคนตาบอดสองคนตวยมา ย้องเิ้นเสียงดังว่า
“ต้านผู้เป็นบุตรของกษัตริย์ดา วิด^๔ เหย ขอโผดอิน
ดูหมู่เฮาตวยเตื่อะ”

²⁸ เมื่อพระ เยซุสเข้าไปในเฮือนแล้ว
คนตาบอดตึงสองคนก็ตวยเข้าไป พระองค์ถามเขาว่า
“ต้านตึงสองเจ็ว่าเฮาจะเยีย ะหื้อตาของต้านพ่อหันได้จา
อันกา” คนตา บอดสองคนนั้นตอบว่า “ต้านครับ
เฮาเจ็อแต่ๆ”

^๔ 9:27 9:27 เป็นก่านอ้างถึงเจ็อสาขพิเศษของกษัตริย์ดาวิด ตัจาวิวเจ็อว่า
เจ็อสาขคนนี้จะเป้นพระเมสสิยาห์ (พระคริสต)

มัทธิว 9:29

33

มัทธิว 9:38

²⁹ พระเยซูเอามือจี้ดีแก่คนตาของคนที่สอง
อู่ว่า “หือเป็นไปตามดีต้านเจือเตอะ”

³⁰ แล้วเขาตึงสองคนก็พ้อหั้น พระเยซูเตือนเขาว่า
“ห้ามบอกเรื่องนี้หือใผคนใดฮู้” ³¹ แต่เมื่อเขาตึงสองไปแล้ว
ก็เล่าเรื่องดีเกิดขึ้นเกี่ยวกับพระองค์หือคนอื่นในแคว้นนั้นฮู้จันใดวไปหมด

พระเยซูฮักษาคนเป็นใบ้

³² ตอนดีบ้อจ่ายดีห้ายตาบอดสองคนนั้นออกไปจากดีหั้น
มีคนปาบ้อ จ่ายดีโดนผีเข้ามาหาพระเยซู
ผีได้เยีย ะหือเขาเป็นใบ้ ³³ เมื่อพระ
เยซูไล่ผีนั้นออกไปแล้ว บ้อ จ่ายคนนั้นก็ฮู้ได้ คนตึง
หลายก็จิด ปากันฮู้ว่า “บ่เกยฮู้บ่เกยหั้นเรื่องจา
ฮู้ในประเทศอิสราเอลมาก่อนสักดีเอ”

³⁴ แต่หมู่ฟาริสีฮู้ว่า “คนนี้ไล่ผีออกได้โดยใจอำนาจของหัวหน้าผี”

พระเยซูฮู้เรื่องจ้วยกันนำคนมาเจือ

³⁵ พระเยซูเตียวตางไปใคว่กู่เมือง
ตึงกู่หมู่บ้าน แล้วสั่งสอนในธรรม ศาลาของจาวยิว
กับบอกข่าวดีเรื่องแผ่น ดินของพระเจ้า ก็ฮัก
ษาพยาธิตึงก้านเจ็บ ปวยต่างๆ หือคนตึง หลายหายตวย

³⁶ เมื่อพระเยซูหั้นคนตึง หลาย พระองค์ก็ฮู้ สิกอิน
ดูหมู่เขา ย้อนว่าหมู่เขาตึก ใจหลายอย่าง กับบ่มีใผจ้วย
เผียบเหมือนฝูงแกะตีบมีคนเลี้ยง ³⁷ พระองค์ฮู้กับหมู่สาวกว่า
“มีคนนักดีพร้อมจะฮู้บ่เจือเหมือนข้าวเหลืองเต็มโต้ง
แต่คนงานดีจะเกยวันยังมีหน้อยล้าไป

³⁸ ย้อนจา ฮั้นหือจ้วยกันฮ้อนวอนขอพระเจ้า

ผู้เปรียบเหมือนเจ้าของนาที่ส่งคน
งานมา
เพื่อจួយกันเกี่ยวพืชผลของพระองค์ด้วย”

10

สาวกสิบสองคนออกไปบอกข่าวดี

¹ พระเยซูส่งสาวกสิบสองคนมา
แล้วที่อสิทริอำนาจหมู่เขาเพื่อจะไล่ผีชั่วร้าย

กับอีก ๕ ชาติโรคตึงกำหนัดป่วยก้อย่างที่หายได้

² หมู่อัครสาวกสิบสองคน มีชื่อว่า ซีโมน ที่ตั้งชื่อให้ว่าเปโตร อันดรู ที่ตั้งเป็นน้องบ่าวของซีโมนเปโตร ยากอบ ยอห์น ที่ตั้งเป็นน้องบ่าวยากอบ พี่น้องสองคนนี้เป็นลูกเศเบดี ³ ฟิลิป บารโธโลมิว โธมัส มัทธิว คนเก็บภาษี ยากอบ ลูกของอัลเฟอัส ธัดเดอัส ⁴ ซีโมน ที่ตั้งเป็นคนของพรรคจำด นิมม กับยูดาสอิสคาริโอท ตอนเมื่อลุนคนนี้ได้หักหลังพระเยซู

⁵ เมื่อพระเยซูส่งสาวกสิบสองคนนี้ออกไป ก็สั่งว่า “ห้ามเข้าหาหมู่คนต่าง ชาติ กา
ว่าเข้าไปในเมืองของหมู่จิวสะ มา เรีย

⁶ แต่ให้ไปหาคนอิสราเอลที่เปรียบเหมือนแกะของพระเจ้าที่หลงหายไป

⁷ ตอนตีหมู่ด้านเดียวไปนั้น ที่บอกไปตวยว่า ‘แผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว’ ⁸ แล้วอีก

๕ ชาติคนป่วยที่หาย เยียะที่คนตายไปแล้วก็ฟื้นขึ้นมาใหม่ อีก ๕ ชาติคนเป็นซีตูดที่หายสะอาด ไล่ผีออกจากคนที่ถูกเข้า

ด้านตั้ง หลาย ได้ฮับฤทธิ์อำนาจนี้มาบัดย

ก็ให้จួយเหลือคนอื่นบoday ⁹ บต้องเอาสดางค์ติดตัวไปสักเหรียญ

¹⁰ บต้องเอาถอง เสื้อผ้าเหมผืน เก็บ กา ว่าไม่

^๕ 10:1 10:1 ในภาษากรีก เป็นคำว่า บสะอาด

เต้าไปตวย ย้อนว่าคนดีเยียะกำน ก็สมควรจะได้ฮับกำนฝอ
กอยในสิ่งดีเขาจำเป็นต่องใจ

11 “เมื่อต้านไปเถิงหมู่บ้านใดกา ว่าเมืองใดก็ตำม
หื้อเขาะหากคนดีเต็มใจต้อนฮับต้าน แล้วย่างอยู่กับเขาคนนั้น
จันกว่าจะออกเดี่ยวตางตอไปตี้อื่นแหม

12 เมื่อเข้าไปในเฮือนของเขา ก็หื้อบั่นปอนเขา

13 ถ้าคนในเฮือนนั้นยินดีต้อน ฮับหมู่ต้าน ก็หื้อกำ
ปอนนั้นอยู่กับเขา แต่ถ้าเขาบ่ต้อน ฮับหมู่ต้าน
ก็หื้อกำ ปอนนั้นบีกย้อนมาหาหมู่ต้านเหีย

14 ถ้าบ้านใดเมืองใดบ่ยินดีต้อน ฮับต้าน
บ่ฟังกำฮู้ของต้าน เมื่อออกจากบ้านเมืองของเขา
ก็หื้อบ่ดขี่ ฝุ่นดีติดตีนของต้านออก๖เหียก่อน

15 เขาบอกความจริงแก่เจ้าตั้ง หลายว่า ในวันตัดสินลง
โต๋ ษาบปนั้นจาวเมืองโส โดมกับเมืองโก โม
ราหัจจะมีโต๋ษาเหือจาวเมืองนั้นแหมถ

พระเยซูเตือนว่าจะเกิดเรื่องเดือดฮ้อน

16 “ฟังหื้อดีเนอ เขาส่งต้านตั้ง หลายออกไป
เหียบเหมือนส่งแคะเข้าไปอยู่ตำ มกำงหมู่หมาป่า ย้อนจา
อันต่องหลวกเหมือนงู ดิงชื้อ ใสอ่อนน้อมเหมือนนก

กำ แก 17 หละ วังหื้อดี ย้อนว่าคนหมู่นั้นจะฮับต้านตั้ง
หลายปาไปขึ้นศาล แล้วเหียนลงโต๋ษต้านตีกำงธรรม

ศาลาของจาวยิว 18 หมู่เขาจะปาตัวต้านไปยืนต่อหน้าเจ้า
เมือง ต่อหน้ากษัตริย์ ย้อนว่าหมู่ต้านติด ตำมเขา
ต้านจะต้องเป็นพยานเรื่องเขาหื้อกษัตริย์กับเจ้า

เมืองดิงคนต่าง จ้า ดฟัง 19 เมื่อต้านโดนฮับ บ่ต่องฮ้อ

๖ 10:14 10:14 เป็นกำนแสดงว่าบยอมฮับ หื้อฝอกิจกำน 13:51

ถ 10:15 10:15 ปฐก. 19:24-28

นอกจากใจว่าจะอู่อะหยัง กาว่าจะอู่จาใดดี เมื่อถึงเวลานั้น
 ต้านจะอู่ว่าจะอู่อะหยังพอง ²⁰ แต่บ่ใจตัวต้านตั้งอู่ แต่เป็นพระ
 วิญญาณของพระบิดาตั้งอู่ผ่านตัวต้าน

²¹ “ปี่ น้องจะหัก หลังกันจันถูกฆ่าตาย ปื่อแม่จะหัก
 หลังลูกจันถูกฆ่าตาย หมู่ลูกๆ ก็จะทำต่อ ต้านปื่อแม่ แล้วเยีย
 ะหื้อถูกฆ่าตายเหมือนกัน ²² คนตั้ง หลายจะจ้งหมู่ต้าน
 ย้อนว่าหมู่ต้านได้ติด ตามเฮา แต่ถ้าไฟดีทนได้จันถึงที่สุด
 ก็จะได้ ฮับความรอดป็นบาปได้ซ ²³ ถ้าเขาคำ
 เขต้านในเมืองนี้ ก็หื้อหนีไปเมืองปุ่น
 เฮาบอกความจริงแก่ต้านว่า ก่อนตั้งหมู่ต้านจะไปเยีย
 ะกานหื้อแล้วจันไคว่กู่เมืองของจาวอิสราเอล บุตร
 มนุษย์จะมาแพวก่อน

²⁴ “ลูก ศิษย์บ่ใหญ่เหลือครุ กับคนฮับ
 ใจบ่ใหญ่เหลือเจ้า นาย ²⁵ ลูก ศิษย์ขึ้นไปเปีย
 งครุ กา ว่าคนฮับ ใจเปีย งนายของตน ก็นิกแล้ว
 ถ้าคนปากันฮ้องเฮาตั้งเป็นเจ้าของเฮือนว่า เบ เอล เซนูล ^๗
 แล้วเขาจะฮ้องจื้อต้านตั้งเป็นสมาชิกในครอบครัวฮ้ายเหลือนั้นสักมอกใด

²⁶ “ฮ้อนจาวอันบ่ต้องกั้วคนหมุ่นั้น กู้อย่างตั้งปิดบังซุกไว้จะเปิดหื้อหนี
 ตั้งตั้งเป็นความลับกู้อย่างจะถูกเปิด เผยออกมาหมดหลัง

²⁷ สิ่งใดตั้งเฮาบอกหื้อต้านตั้ง หลายในตั้งมีด
 ก็หื้อไปบอกในตั้งแจ้ง สิ่งใดตั้งเฮาซุบ ซาบบอกหื้อต้าน
 ก็หื้อเอั้นบอกตั้งคาดฟ้าหลังคาศัก ²⁸ บ่ต้องกั้วคนตั้งฆ่าได้กั้วตัว
 แต่บ่มีอำนาจฆ่าจิตวิญญาณของต้านได้

แต่หื้อกั้วพระเจ้าผู้ตั้งมีฤทธิ์อำนาจทำลายตั้งตัวตั้งจิตวิญญาณของต้านในหน้า
 หน้า ฮักได้ ²⁹ นก จอกสองตัว เป็นชายกันบาทเดียวบ่ใจกา

^๗ 10:25 10:25 เบเอลเซนูล เป็นแฮมจื้อนั่งตั้งฮ้องซาต้าน ตั้งเป็นหัวหน้าของผี

ถ้าพระบิดาขอม นกหมูนั้นสักตัวจะตกมาต่ายบนเป็นดินตึงไปได้

30 เส้นผมของท่านมีกี่เส้นพระองค์ก็นับไว้หมดแล้ว

31 ย้อนจา อีบต้องก้าวเนอ หมูท่านมีก้านักเหลือนก
จอกหลายตัวแหมก่อน

32 “ถ้าคนโดยอม ฮับเฮาต่อ หน้าคนในโลกนี้
เฮาก็จะขอม ฮับเฮาต่อ หน้าพระ บิดาของเฮาที่อยู่ในสวรรค

33 แต่ถ้าคนใดตีบยอม ฮับเฮาต่อ หน้าคนในโลกนี้
เฮาก็จะบยอมฮับเฮาต่อหน้าพระบิดาของเฮาที่อยู่ในสวรรคเหมือนกัน

34 “บ่ดีก็คิดเอาคนเดียวว่า เฮามาในโลกนี้เปื้อนเอาความสงบสุขมาหื้อเนอ

แต่เฮาเอาดาบมา 35 เฮามาเปื้อนเยาะหื้อ

‘ลูกบ่าวแตกแยกกับป้อ

ลูกสาวแตกแยกกับแม่

ลูกไปแตกแยกกับแม่ผัว

36 คนในสมาชิกครอบครัวเดียวกันจะเป็นศัตรูกัน” 7

37 “คนใดตีฮักป้อกา ว่าฮักแม่ของตัวนักเหลือเฮา
ก็บ่สมควรมาเป็นสาวกของเฮา คนตีฮักลูกบ่าวลูกสาวของตัวนักเหลือเฮา

ก็บ่สมควรถี้จะเป็นสาวกของเฮาเหมือนกัน

38 กับคนใดตีบยอมแบกไม้กางเขน ๘ ของตัวแล้วตวยเฮามา
ก็บ่สมควรมาเป็นสาวกของเฮา 39 คนตีไคฮัก ชาติ

วิตของตัวไว้ คนนั้นจะฮัก ชาติ วิตนั้นบ่ได้ก็จะต่าย
แต่คนยอมสละจี วิตของตัวย้อนหันแก่เฮาก็จะมีจี วิตนี้ รัน

40 “คนตีต้อน ฮับหมูท่านก็ต้อน ฮับเฮา คนตีต้อน
ฮับเฮาก็ต้อน ฮับผู้ตีใจเฮามาตวย 41 คนตีต้อน

ฮับผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า ย้อนหันว่าเขาเป็นจา
อัน ก็จะได้ฮับรางวัลแบบเดียวกันกับคนนั้น กา

7 10:36 10:36 มคา. 7:6 ๘ 10:38 10:38 ก่านยอมแบกไม้กางเขน หมายถึง
ก่านยอมเสียสละของตัวเก่าเปื้อนหันแก่พระคริสต์

ว่าคนดีต้อง ยับคนถูก ต้องตามธรรม ย้อนว่าเขาเป็นจา
อัน ก็จะได้ยับรางวัลแบบเดียวกันกับคนนั้น ⁴² กา
ว่าคนดีเอาน้ำเป็นสักแก้วหนึ่งหือสาวกดีต่ำต้อยที่สุด
ย้อนหันว่าเขาเป็นสาวกของเขา เขาบอกความจริงแก่ท่านตั้ง
หลายว่า คนนั้นก็จะได้ยับรางวัลแน่นอน”

11

พระเยซูตอบยอห์นผู้หือบัพติศมา

¹ เมื่อพระ เยชูส่งหมู่สาวกตั้งสิบสองคนเรียบร้อยแล้ว
พระองค์ก็ออกจากที่นั่น ไปเทศนา กับสั่งสอนตามเมืองต่างๆ
ในท่าหมู่แคว้นกาลิลี

² ส่วนยอห์นผู้หือบัพ ติศ มายังอยู่ในคอก
ได้ยินข่าวเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ดีพระ คริสต์เยชู ะอยู่
ก็เลยหือสาวกของตัวไปหาพระ เยชู ³ ถามว่า
“ท่านเป็นผู้ดีจะมานั้นกา กว่าจะต้องกองถ้าคนอื่นแหม”

⁴ พระ เยชูตอบว่า “ปีกไปบอกยอห์นตามดีหมู่ท่านได้ยิน
กับได้หัน ⁵ คือคนต่ำ บอดก็พอหันได้
คนง่อยก็เดินได้ คนช้ำ ตู้ ดก็หายสะอาด
คนหูหนวกก็ได้ยิน คนตายเป็นขึ้นจากความตาย
กับคนตึกคนยากก็ได้ฟังข่าวดี ⁶ คนดีบัพ
ใจในสิ่งดีเฮอู้กับเยชู ก็เป็นสุข”

⁷ เมื่อสาวกของยอห์นได้ปีกไปแล้ว พระ เยชูตั้ง
เก็ าวู้กับคนตั้ง หลายเรื่องยอห์นว่า “ท่านตั้ง
หลายไปพออะ หยังในดิน แดนทุ รกัน ดาร
ไปพอต้นอ้อถูกลมบีดแวงไปแวงมาจาก อันกา ⁸ ถ่าบใจ

⁵ 11:5 11:5 ลนต. 14:1-32

ออกไปพออะ หยั่งกัน ไปพอคนแต่ง ตัวงามๆ กา
 ย้อนว่าคนดีแต่ง ตัวอย่างดินนั้นยอมปากันอยู่ในวังปูน

9 ถ้าจา อันหมู่ด้านออกไปพออะ หยั่งกัน
 ไปพอผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าแม่้นก่อน แม่้นแล้ว

เขาบอกด้านตั้งหลายว่ายอห็นเป็นนักรเลื่อผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า
 10 คือยอห็นคนเนียะ มีกำเขียนถึงด้านไว้ว่า

‘เขาจะส่งคนส่งช่าวนำหน้าด้านไปก่อน
 เขาจะเกียมคน^๙หื้อพร้อมก่อนด้านมา’น

11 เขาบอกความจริงแก่ด้านตั้ง หลายว่า
 บมีไฟตั้งยิ่งใหญ่เลื่อยอห็นผู้หื้อบัพ ดิศ มา

แต่คนดีเล็กหน้อยที่สุดในแผ่น ดินสวรรค์นั้น
 ก็ยังใหญ่เลื่อยอห็นแหมก่อน 12 นับตั้งแต่สมัยยอห็นผู้หื้อบัพ

ดิศ มาเริ่มเต สนามาจนแผบ่า เดียนั้น
 แผ่น ดินสวรรค์ก็โดนโจ่ม ตัวอย่างหนัก

กับหมู่หัวรุนแรงก็ฮีเอาแผ่น ดินสวรรค์หื้อได้ 13 ดีอุจา
 อันย้อนว่าก่อนสมัยยอห็น ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าตั้ง

หมด กับบัพบัญญัติของโมเสสเกยบอไว้ถึงเรื่องแผ่น
 ดินของพระเจ้า 14 ถ้าด้านตั้ง หลายเจ้อกำของหมู่เขา

แล้วดีอุว่าเอ ลี ยาห้จะมา ก็หมาย ถึงยอห็นคนเนียะ ะบ
 15 ไผยอมฟังก็หื้อฟังไว้เตอะ

16 “เขาจะเฝียบคนในยุคสมัยนี้เหมือนกับอะ หยั่งดี
 หมู่เขาก็เฝียบเหมือนกับหละ อ่อนนึ่งเล่นอยู่ก่างกาดก่างลี

เอ็นฮ้องใส่กันว่า
 17 ‘หมู่เป็นเป่าปีเป่าแแนหื้อฟังแล้ว
 หมู่ตัวก็บ่เต้นบ่พื่อนตวย

---

^๙ 11:10 11:10 ถ้าแป้ตรงๆ กับภาษากรีกกำว่า “เกียมคน” เป็น
 “เกียมตาง” น 11:10 11:10 มลค. 3:1 บ 11:14 11:14 มลค. 4:5

หมู่เป็นปากันฮ้องเพลงสำหรับงานศพหือฟัง

หมู่ตัวกั๊บแบ่งหน้าหมองต้องเศร้าด้วย'

18 เมื่อยอหันมา เขาก็ถือศีลอดอาหารบักินเหล้าองุ่น หมู่คนก็ว่า 'คนนี้มีผีเข้า' 19 ส่วนบุตร มนุษย์ได้ตั้งกินตั้งดื่ม คนตั้ง หลายก็ว่า 'พ่อคนนี่ล่อ ชี้กละ ชี้เมาตวย ป้ายบปอยังเป็นเป็อนกับคนเก็บภาษี คบกันกับคนบาป' แต่ปัญญาของพระเจ้านั่นก็ได้ ฮับก้านยอม ฮับว่าถูก ต้องแล้วจากผลดีออกมา"

พระเยซูว่าหือเมืองตี๋บได้กลับใจจากบาป

20 แล้วพระ เยซูกิตั้ง เก้า ต่ำ หนีว่าหือเมืองต่างๆ ดีพระองค์ได้เหยีย ะก้านอัศจรรย์ไว้หนักเหลือเป็น ย้อนว่าหมู่เขาบยอมกลับใจจากบาป 21 "ความฉิบหายก็จะเกิดกับเมืองโค รา ซินกับเมืองเบธ ไช ดา ถ้าเขาไปเหยีย ะก้านอัศจรรย์แบบเดียวกันนี้ดีเมือง ไทรกับเมืองไซ ดอน คนตั้ง หลายตี๋นก็จะกลับ ใจจากบาป ปากันนุ่งผ้ากระสอบกับเอาชี เต้าผูกใส่หัวตัวเก่าไปเมินแล้ว 22 เขาบอหือเจ้าฮู้ว่า ในวันตัดสินลง โต้ ฆาปนั้น เมือง ไทรกับเมืองไซ ดอนจะมีโต้ฆาเหลือหมู่เจ้าแฮม 23 ส่วนเมืองคา เป อร นา อุม เจ้าก็คิดว่าเจ้าจะถูกยกขึ้นเปีย งฟ้าสวรรค์ก่าบใจเนอ แต่เจ้าจะถูกโจ้งลงไป ในแดนคนตายเนอ ย้อนว่าก้านอัศจรรย์ดีเฮาได้เหยีย ะหือเจ้าหันนี้ ถ้าเอาไปเหยีย ะดีเมืองโส โดมเมืองนั้น ก็จะมีอยู่จันถึงตั้งวันนี้ 24 เขาบอหือฮู้ว่าในวันตัดสินลง โต้ ฆาปนั้น โต้ษตี๋เมืองโส โดมจะฮับนั้น ยังจะเบาเหลือโต้ษของเจ้าแฮม"

คนจะได้พักผอนเมื่อมาหาพระเยซู

25 แล้วพระเยซูก็อุ้ว่า “ข้าแต่พระบิดา ผู้เป็นเจ้าของฟ้าสวรรค์กับแผ่นดินโลก ข้าพระองค์ขอสรรเสริญพระองค์ ย้อนว่าพระองค์ได้ปิดบังเรื่องต่างๆ หมู่นี้ บ่หื้อผู้มีปัญญา ผู้มีกานศึกษาได้ฮู้ แต่ได้เปิดเผยหื้อกับหมูคนตี้ถ่อม ใจเป็นเหมือนหละอ่อนหน้อยๆ 26 ข้าแต่พระบิดาเจ้า แม่นแล้ว พระองค์ปอใจตี้จะเยิยะจาอัน”

27 แล้วพระองค์ก็อุ้กับคนตั้ง หลายว่า “พระบิดาได้มอบสิทธิอำนาจเหนือภู่สิ่งกู่อย่างหื้อเฮา บ่มีใผฮู้จักพระบุตรนอกจากพระบิดา บ่มีใผฮู้จักพระบิดานอกจากพระบุตร กับคนตี้พระบุตรต้อ งกานเปิดเผยหื้อฮู้จักเต้าอัน

28 “ส่วนคนตั้ง หลายตี้ฮู้ สึกอดดอกอ่อน ใจกับมีภาระหนัก หื้อมาหาเฮาเตอะ แล้วเฮาจะหื้อตันตั้ง หลายหายอดหายอ่อนกับได้พัก ผ่อนหย่อน ใจ 29 ฮับเฮาเป็นผู้นำจี้ วิต แล้วเฮีย นฮู้จากเฮา ย้อนว่าใจเฮาอ่อนน้อมถ่อมตัน แล้วตันตั้ง หลายจะได้พัก ผ่อน 30 ย้อนเฮาจะนำจี้ วิตของตันหื้อตวยได้่ง่าย กับภาระของเฮาก็มอกเหมาะ”

12

คำถามเรื่องวันสะบาโต

1 มีเตื่อหนึ่งพระเยซูเตียวลัดก่างโต้ง วันนั้นเป็นวันสะบาโต หมู่สาวกของพระองค์ไค่อยากกินข้าว ก็ปากันเต็ดดวงข้าวมาเกิดกินกัน 2 เมื่อหมู่ฟาริสีเห็นเข้าใส่ ก็ถามพระเยซูว่า

“พ่อหั่นล่อ หมูสาวกของด้านเยียะในสิ่งดีห้ามเยียะในวันสะบาโต”

³ พระเยซูตอบว่า “หมูด้านบ่เกยอ่านพระคัมภีร์เรื่องดีกษัตริย์ดาวิดเยียะ ตอนดีด้านกับหมูคนดีมาตวยไค่อยากกินข้าวป ⁴ ด้านเข้าไปในพระวิหารของพระเจ้าแล้วกินเข้า หนม บึงดีตั้งถวายเป็นเจ้า เชิงตำมกฎหมายด้านกับหมูของด้านกินนอกจากบโรหิตเต้า อันดีกินได้ ⁵ หมูด้านยังบ่เกยอ่านบทบัญญัติของโมเสสกาดีว่าหมูบโรหิตดีเยียะ กำนอยู่ในพระวิหารก็เยียะกำนในวันสะบาโตเหมือนกัน แต่หมูเขาก็บ่มีความผิด ⁶ แล้วเขาบอกหื้อฮู้ว่า มีคนหนึ่งที่อยู่ดีนี้ยิ่ง ใหญ่เหลือพระวิหารแหม ⁷ ถ้าหมูด้านเข้า ใจความหมายของข้อพระคัมภีร์ดีว่า ‘เขาต้องกำนความเมตตา บ่ใจต้องกำนสัตว์มาปูจา’^๗ ด้านคงจะบ่ตัดสินลง ได้ ษคนหมู่นี้ดีบ่มีความผิดแน ⁸ ย้อนว่าบุตรมนุษย์เป็นเจ้าเป็นนายเหนือวันสะบาโต”

พระเยซูฮักษาบ่อจายมือลีบ

⁹ พระเยซูออกมาจากดีหั้น แล้วเข้าไปในธรรมศาลาของจาวยิว ¹⁰ มีบ่อจายคนหนึ่งอยู่ดีหั้นมือเฟิกหนึ่งของเขาลีบ จาวยิวบางคนได้ถามว่า “ห้ามฮัก ษาคคนเป็นพยาธินในวันสะบาโตก่อ” ดีเขาถามเบือจะหาเหตุนาบได้ษพระองค์

¹¹ พระเยซูก็ตอบหมูเขาว่า “ถ้าคนใดในหมูด้านมีแกะอยู่ตัวเดียว แล้วแกะตัวนั้นตกลงไปในน้ำ บ่อในวันสะบาโต เขาคนนั้นจะบ่จ้วยจักแกะขึ้นมาจากบ่อกา ¹² คนๆ เดียวก็มีกำนักเหลือแกะตัวหนึ่งหลายเต้า ย้อนจาอันควรจะเยียะกำนดีในวันสะบาโต”

13 แล้วพระเยซูสั่งคนมือสิบนั้นว่า “เหยียดมือของเจ้าออกมา” เขาก็เหยียดตาม แล้วมือของเขาก็หายดีเหมือนแหมเผิกหนึ่ง
 14 แล้วหมู่ฟา ริ ลีก็เลยพากันออกไปวางแผนว่าจะฆ่าพระเยซูได้จําได

พระเยซูคือผู้ตั้งพระเจ้าเลือก

15 แต่พระ เยชูผู้ตั้งเหี้ยก่อนว่าหมู่เขาวางแผนจะเหยีย
 ะอะ หยั่ง ก็เลยออกไปจากดีหั้น มีคนเป็นจํา
 นวนนักตวยพระองค์ไป พระองค์ก็ได้ฮัก
 ษาคคนป่วยหือหายกุคน 16 พระ เยชูสั่งห้ามคนหมู่นั้น
 บหือบอกคนอื่นว่า พระองค์เป็นไฟ 17 เปื่อหือเป็นไปตามกําคําคือฮ
 ยายหือ ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าได้ฮือไว้แล้วว่า

18 “คนฮับใจคนนี้คือคนดีเฮาได้เลือกไว้แล้ว
 ดีเฮาฮักกับเบิ่งใจขนาด
 เฮาจะหืออํานาจกับตํานโดยพระวิญญานของเฮา
 ตํานจะบอกเรื่องความยุติธรรมแก่คนกุจํา

19 ตํานจะบ่ผิดหัวไฟ กาวาขึ้นเสียงดัง
 บ่มีไฟจะได้ยินเสียงของตํานดีกํางกอง
 20 ตํานจะบ่หักไม้อัดดีจําแล้วขว่าง
 กับตํานจะบ่ดับไฟโคมไฟดีเป็นควนไก้จะดับ
 ตํานจะเหยียจวอจันกว่าตําน
 จะเหยียหือความยุติธรรมได้ฮับฮัย
 21 ตํานจะเป็นความหวังของคนกุๆ จํา” ฝ

พระเยซูถูกหาว่าเป็นของซาตําน

22 มีบื่อจายคนหนึ่งโดนผีเข้า เหยียหือเขาตํานอดกับเป็นไบ
 บางคนปาเขามาหาพระ เยชู พระองค์ก็ได้ฮัก
 ษาคเขาหือหายจันผ่อหั้นกับฮือได้เหมือนเก่า 23 คนตึง

ฝ 12:21 12:21 อสย. 42:1-4

หมดปากันจึงด ถามกันว่า “คนนี้เป็นบุตรของกษัตริย์ดาวิด”^๑ได้กา

²⁴ เมื่อหมู่ฟาริสีได้ยินจา อัน ก็รู้ว่า “ตั้คนนี้ไล่ฝีออกได้ ก็ย่อนว่า ใจ้อ่านาจของเบเอลเซบูล หัวหน้าฝี”

²⁵ พระ เยชูผู้กำ กิดของหมู่เขา ก็ตอบว่า “อาณาจกรตั้แตกแยกกันจะนิบหาย เมืองใดกา ว่าครอบคร้วใดแตกแยกกันก็จะตั้งอยู่บ่ได้

²⁶ เหมือนเดียวกันถ้าซา ต่านขับไล่หมู่ของมันเอง ก็เหมือนต่อสู้ตัวเก่า แล้วอาณาจกรของมันจะตั้งอยู่ได้จาใด

²⁷ กับถ้าเฮาไล่ฝีออกโดยใจ้อ่านาจของเบ เอล เซบูล หมู่ของต่านไล่ฝีออกโดยใจ้อ่านาจของไฟ จา อันหมู่ของต่านนั้นละ จะเป็นผู้ตัดสินเรื่องนี้ได้

²⁸ แต่ถ้าเฮาไล่ฝีออกโดยพระ วิญญานของพระเจ้า แสดงว่าแผ่นดินของพระองค์ก็มาถึงหมู่ต่านแล้ว

²⁹ “กาว่าถ้าไฟสามารถเข้าไปปล้นเอาทรัพย์สมบัติในบ้านของคนตีมีกำ ลังนั้ก เขาก็ต้องมัดเจ้าของบ้านตีแข็ง แสงนั้นเหยีกก่อน เถิงจะสามารถปล้นได้

³⁰ “ถ้าไฟบ่ได้อยู่ฝายเดียวกับเฮาก็เป็นศัตรูต่อเฮา ไฟบ่ได้จ้วยฮ้องคนเข้ามาเปาะมาต่อมกับเฮา

ก็เป็นคนเหยีย ะหื้อคนแตกขะแลขะแจไป

³¹ ย่อนจา อันเฮาขอบอกหื้อหมู่ต่านว่า ความบาปกับกำหมิ่นประมาทพระเจ้าจะยกไต้ชหื้อได้ก้อย่าง แต่พระเจ้าจะบ่ยก ไต้ ชหื้อคนใดตีฮื้อหมิ่นประมาทพระ วิญญานบรสิฐตี ³² พระเจ้ายังจะยก ไต้

ชหื้อกับคนตีดาบตร มนุษย์ได้ แต่จะยก ไต้

๑ 12:23 12:23 ถ้าเป่ตรงๆ กับภาษากกรีกเป็น ลูกของดาวิด อ้างเถิง พระเมสสิยาห์ กาว่า พระคริสต

หรือคนดีด่าพระ วิญญาณบริสุทธิ์ติงได้ บ่ว่าบ่า เดียวนี้กา
ว่าตลอดผลไปแพวยุคหน้า”

ถ้าอู้กำจ่าสอว่าคนนั้นเป็นจาได

³³ พระเยซูอู้แหมว่า “ถ้าเก้าไม้ดีหน่วยก็จะออกมาดี ถ้าเก้า
ไม้ไม่ดีหน่วยออกมาดีบตี เขาจะอู้ว่าเก้านั้นเป็นจาไดก็หือพ่อดีหน่วยของมี
³⁴ หมูเจ้าเป็นคนดีเผียบเหมือนงูบีต แล้วคนบตีนี้ก้อย่างเจ้าจะอู้สิ่งดีได้จาได
ย่อนในใจเป็นจาไดปากก็อู้มาจา อั้น ³⁵ คนดีก็มีสิ่งดี
ในใจ แล้วก็จะอู้สิ่งดีออกมา แต่คนบตีก็มีสิ่งบตีในใจ
แล้วก็จะอู้สิ่งบตีออกมาเหมือนกัน ³⁶ เขาจะบอกต้านตั้ง
หลายว่า ในวันตัดสินลง โต้ ษาปนั้นต้านตั้ง
หลายจะต้องฮับ ผิด ขอบในกำอู้ดีมีสาระ
³⁷ กำอู้ของหมู่ต้านจะจี้หือหันว่าต้านจะป็นโต้ษ กา
ว่าจะถูกตัดสินลงโต้ษ”

ผู้นำศาสนาขอพระเยซูเยียะกำนอ้ศจรรย

³⁸ เวลานั้นมีหมู่ฟา ริ สีกับธรร มา จ่า รยบ้างคนบอกพระ
เยซูว่า “อา จ่า รย ขอต้านเยีย ะหมาย
สำคัญหือหมู่เขาหันกาลอ ว่าต้านมาจากพระเจ้าแต่ๆ”

³⁹ พระเยซูก็ตอบว่า “มีกำหมู่คนบตีกับคนบชื้อสตัยต่อพระเจ้าดีฮ้องขอที่
ะหมาย สำคัญหือพ่อ แต่พระเจ้าจะบ่เยีย
ะหือหันเนอ นอกจากหมาย สำคัญดีเกิดขึ้นกับโย
นาห์^๒ ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า ⁴⁰ คือโย
นาห์อยู่ในตองป่าตัวใหญ่ถึงสามวันสามคืนจาได บุตร
มนุษย์ก็จะอยู่ใต้ผืนแผ่นดินโลกเป็นเวลาสามวันสามคืนจา
อั้นเหมือนกัน ⁴¹ จาวเมืองนี้ นะ เหว้จะย็นขึ้นนাব โต้

๒ 12:39 12:39 พ่อดีพระธรรมโยนาห์

คนสมัยนี้ ในวันดีพระเจ้าตัดสินโลก ย้อนว่าเขาตั้ง
 หลายได้กลับ ใจจากบาปเมื่อโย นานาไปสั่งสอนหมู่เขา
 แต่ต่อนี้คนดีเป็นใหญ่เหลือโย นานาห้อยสองหน้าหมู่ต้าน
 แต่ยังมีไฟกลับ ใจจากบาปสักคน ⁴² แล้วในวันนั้น
 พระ ราชนีของตั้งไต่ก็จะยื่นขึ้นนาบ ไต่ ษคนในสมัยนี้
 ย้อนว่าพระนางได้มาจากดีสุดป้ายแผ่น ดินโลก
 เป็จะมาฟังสติปัญญาของกษัตริย์ชา โลม อน แต่บ่า
 เดียวนี้คนดีเป็นใหญ่เหลือกษัตริย์ชา โลม อนอยู่ดีนี้แล้ว
 หมู่ต้านก็บยอมฟัง

ผีฮ้ายปีกมาเข้าคนเก่าแฮม

⁴³ “ผีฮ้ายตัวนี้ เมื่อออกจากตัวของคนไปแล้ว
 ก็ย้อนไปตามดีกัน ดารแห่ง แล้งเปือเขาหาที่อยู่ใหม่
 แต่ก็เขาหาปะ ⁴⁴ ผีฮ้ายตัวนั้นเลยอุ้ขึ้นว่า
 ‘ข้าจะปีกไปเยือนหลังเก่าดีได้ออกมาแล้วดีกว่า’
 เมื่อผีฮ้ายปีกมาแล้ว ก็หันว่าเยือนหลังเก่านี้ยังว่าง
 บมีไฟอยู่ดีอ กับเฟี้ยวสะอาดเรียบร้อยดี
⁴⁵ ผีฮ้ายตัวนั้นก็ไปจวนผีตัวอื่นๆ แฮมเจ็ดตัวดีฮ้ายเหลือมันแฮม
 แล้วปากันเข้ามาอยู่ในเยือนหลังนั้น สุด
 ต้ายแล้วคนๆ นั้นก็เข้าฮ้ายเหลือเก่าแฮม
 คนบดีในสมัยนี้ก็จะมิสภาพเหมือนจ้ออันตวย”

ไฟเป็นครอบครัวของพระองค์

⁴⁶ ต่อนดีพระ เยชูกำ ลังอุ้กับหมู่คนตั้ง หลาย
 แม้กับหมู่น้องบ่าวของพระองค์ก็มายืนถ้อยตั้งนอก
 แนจะอุ้กับพระองค์ ⁴⁷ มีคนมาบอกพระ เยชูว่า
 “แม้กับหมู่น้องบ่าวของอา จ่า รมายืนถ้อยตั้ง นอก
 หมู่เขาบอกว่าไค้ฮ้อยตวยต้าน”

48 พระเยซูบอกว่า “ไฟเป็นแม่กับปี่ น้องของเขา”
 49 แล้วพระเยซูก็เข้าไปตีหมู่สาวกของพระองค์ไว้ว่า
 “หมู่เนียะเป็นแม่กับปี่ น้องของเขา 50 ย้อน ว่าคนดีเยีย
 ะตวยตามความต้องการกันของพระบิดาของเขาดีอยู่ในสวรรค์
 คนนั้นก็ปี่น้องกับเป็นแม่ของเขา”

13

กำเฝียบเรื่องดินสี่อย่าง

1 ในวันเดียวกันนั้น พระเยซูออกจากเฮือนมานั่งอยู่ริมทะเลสาบ
 2 มีคนจำ นวนนักปากันมาหล่มพระองค์ พระ
 เยซูก็ลงไปนั่งอยู่ในเฮือ คนตั้ง หลายก็ยืนอยู่ริมฝั่ง
 3 แล้วพระองค์ก็เล่าเรื่องต่างๆ เป็นกำ
 เฝียบสอนหมู่เขา พระองค์เล่าว่า “มีจาว นาคหนึ่ง
 ออกไปหว่านเม็ดพืช 4 ตอนตีหว่านอยู่นั้น
 บางเม็ดตกตามหนตางเตี่ยว นกก็มาจิกกินเหยียหมด
 5 บางเม็ดก็ตกลงดินตีป็นตั้งลุ่มเป็นป่า หินเต็มไปหมด
 มีดินบางเตะแหยะอยู่ตั้งบน ก็เยียะหื้อเม็ดพืชนั้นงอกขึ้นเวย
 6 แต่เมื่อโดนแดดเผาหนักขึ้นตึกๆ ก็เหี่ยวแห้งต่าย
 ย้อนว่าฮากอยู่ตั้งล้าไป 7 บางเม็ดตกก่างป่าหนาม
 ต้นหนามนั้นก็ใหญ่ขึ้นมางำตันนั้นเหยียหมด
 8 แต่มีบางเม็ดตกบนดินดี ก็งอกงามใหญ่ขึ้น
 เกิดดอกออกผลร้อยเต้าพอง หกสิบเต้าพอง
 สามสิบเต้าพอง 9 ไผยอมฟังก็หื้อฟังไว้เตอะ”

พระเยซูชี้แจงกำเฝียบเรื่องดิน

10 หมู่สาวกปากันมาถามพระเยซูว่า “เป็นจาไดอา จำ
 รัยถึงสอนคนตั้งหลายหมู่ นั้นเป็นกำเฝียบ”

11 พระเยซูตอบว่า “ข้อล้ำ เล็กเรื่องแผ่นดินของสวรรค์โปรดให้ท่านตั้ง หลายผู้ได้ ส่วนหมูคนอื่น ๆ นั้นโปรดให้ไฟผู้สักคน 12 คนดีเข้า ใจอยู่แล้ว ก็จะเข้า ใจนั้นขึ้นจนเหลือสิ้น ส่วนคนดีบ่เข้า ใจ กับบ่สนใจนั้น แม้สิ่งดีเขาเข้า ใจ พระเจ้าก็จะเหยีย ะหื้อเขาบ่เข้า ใจแหมเลย 13 ย้อนจา อันเขาจึงได้รู้ได้สอนหมู่เขาเป็นกำ เฝียบ เปื่อหมู่เขาพ่อแล้วพ่อแหมกับบ่หัน ฟังแล้วฟังแหมกับได้ยินกับบ่เข้า ใจ 14 ก็เป็นไปตามคำต้อิสยาห์ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าได้บอกไว้ว่า ‘หมู่เจ้าจะฟังแล้วฟังแหม แต่จะบ่เข้า ใจ จะพ่อแล้วพ่อแหมแต่จะบ่หัน

15 ย้อนจิต ใจของคนหมุ่นีหลัง หมูเขาปิดหูปิดตาเหยีย ถ้าบ่จาอันหมู่เขาก็จะหันกับตา ได้ยินกับหู เข้าใจด้วยจิต ใจของหมู่เขา แล้วปึกมาหาเขาเปื่อหื้อเขาฮักษาหมู่เขาหื้อหายดี’”

16 แต่หมู่ตัน ได้หันกับตาได้ยินกับหูก็เป็นสุข

17 เขาบอกความจริงแก่ท่านตั้ง หลายว่า หมูผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้ากับหมูคนยำ เก่งพระเจ้าตั้ง หลาย ไค่หันสิ่งดีท่านตั้ง หลายหัน แต่กับเกยหัน ไค่ได้ยินสิ่งดีท่านตั้ง หลายได้ยิน แต่กับเกยได้ยิน

ความหมายของกำเฝียบ

18 “ฟังหื้อดีเนอ ต่อไปนี้เป็นความหมายของกำเฝียบเรื่องคนหว่านเม็ดพีช ต้อเอาเม็ดพีชไปหว่าน คือว่า

19 เม็ดดีตกตามหนตางเตียว ก็เหมือนคนดีได้ฟังเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า แต่บ่เข้า ใจ แล้วชา

ท่านก็มาลู่เอากำนันดีหว่านลงในใจของเขาไปเหยียบ

20 เม็ดดีตกลงดินดีที่ขึ้นตั้งลุ่มเป็นบ่า หินเต็มไปหมด เหมือนคนดีได้ฟังถ้อย คำแล้ว ก็ฮັบถ้อย กำนันไว้บาเดียนั้น อย่างจั้นจมนดินดี 21 แต่ฮากลงดินบเล็ก อยู่ได้บ่เมิน เมื่อเกิดปัญ หากา ว่าโดนค่า ย้อนถ้อย กำนันเขาก็เลิกเจ้อไปเหยียบ 22 เม็ดดีตกข้างป่าหนามนั้น ก็เหมือนคนดีได้ฟังถ้อย คำแล้ว แต่ยังเป็นห่วงเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับจิ วิตในโลกนี้ กับหลงมัวเมาข้าวของเงินค่า สิ่งหมุ่นก็มางำถ้อยกำไว้ เยียะหือถ้อยกำนันบ่เกิดผลในจิวิต 23 ส่วนเม็ดดีตกบนดินดี ก็เหมือนคนดีได้ฟังถ้อย คำแล้วเข้า ใจ คนนั้นก็เกิดดอกออกผลร้อยเต้าฟ่อง หกสิบเต้าฟ่อง กา ว่าสามสิบเต้าฟ่อง”

กำเหยียบเรื่องข้าวเจือดีกับหญ้าข้าวนก

24 พระ เยชูเล่ากำ เหยียบแหมเรื่องนึ่ง หือเขาตั้ง หลายฟังว่า “แผ่นดินสวรรค์ เหยียบเหมือนคนนึ่งคัดข้าวเจือดีมาหว่านในนาของเขา

25 ตกตอนเมื่อ คินนั้นเมื่อคนหลับหมดแล้ว ศัตรูของเขาได้มาหว่านหญ้าข้าวนกลงไป ในนาตัดดีเดียวกัน แล้วก็หนีไป 26 เมื่อถึงเวลาข้าวเจือดีนั้นออกงวง หญ้าข้าวนกก็งอกงามขึ้นมาตวย 27 หมูคนฮັบ

ใจก็ถามนายของเขาว่า ‘นายครับ นายหว่านข้าวเจืออย่างดีลงในนาบ่ใจกา แล้วหญ้าข้าวนกขึ้นมาได้จาใด’

28 “นายตอบว่า ‘ศัตรูเยียะ ะ’ คนฮັบ ใจก็ถามว่า ‘นายจะหือหมูเฮาไปหลกเอาหญ้าข้าวนกออกขว้างเหยียบก่อนก่อ’

29 “นายตอบว่า ‘บ่ดีเยียะ ย้อนกัว่าตอนหลกหญ้าข้าวนก จะหลันหลกใส่ข้าวเจือดีติดมือออกมาตวย

30 ป่อยหือตึงสองใหญ่งามไปตวยกันก่อน

จนถึงหน้าเกี่ยวก็ได้ แล้วเขาจะส่งหื้อคนงานเกี่ยวหญ้าข้าวนกออกก่อน
มัดเป็นหล่อนๆ เอาไปเผาไฟเหี้ย แล้วบีกมาเกี่ยวข้าวเจือดินนั้นเอาไปเก็บไว้ใน
องข้าวของเขา”

กำเพียบเรื่องเม็ดมัสตาร์ดกับเจือผงฟู

³¹ พระ เยชูเล่ากำ เพียบแหมเรื่องนึ่งหื้อเขาฟังว่า
“แผ่น ดินสวรรค์ เพียบเหมือนเม็ดมัสตาร์ด๓เม็ดนึ่ง
ตีคนนึ่งเอาไปปลูกไว้ในสวนของเขา³² เป็นเม็ดหน้อยที่สุด ในหมู่เม็ดพืชตั้ง
หลาย แต่ถ้าได้ใหญ่อกงามขึ้นมา ก็สูงใหญ่เหลือหมู่
จนนกมาแบ่งฮังบนกิ่งของแก่นั้นได้”

³³ พระ เยชูก็เล่ากำ เพียบแหมเรื่องนึ่งหื้อเขาฟังว่า
“แผ่น ดินสวรรค์เพียบเหมือนเจือผงฟู ดีแม่
ึงคนนึ่งเอามาสูนกับแบ่งสามถึง เจือนั้นก็เยีย
ะหื้อแบ่งนั้นบูขึ้นตั้งหมด”

³⁴ พระ เยชูเล่าเรื่องตั้ง หมดนี้หื้อคนตั้ง
หลายฟังเป็นกำ เพียบ นอกจากกำ เพียบแล้ว
พระองค์ได้ฮื้ออะ หยังเลย ³⁵ ย้อนจา
อันก็เป็นไปตามดีผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้าเคยฮื้อไว้ว่า
“ข้าพเจ้าจะฮื้อออกมาเป็นกำเพียบ จะฮื้อเรื่องความลับตีปิดบังไว้ตั้งแต่สร้างโล

ความหมายกำเพียบเรื่องหญ้าข้าวนก

³⁶ พระ เยชูแหละออกมาจากคนตั้ง
หลายเข้าไปในเฮือน หมู่สาวกเข้ามาหาพระองค์ฮื้อว่า
“จ้วยอธิบายเรื่องหญ้าข้าวนกในนานั้นหื้อฟังหน้อยเตอะ”

³⁷ พระ เยชูตอบว่า “คนดีหว่านข้าวเจือดินนั้นคือบุตร มนุษย์

³⁸ นาก็เพียบเหมือนโลกนี้ ข้าวเจือดีก็เพียบเหมือนคนของแผ่น

๓ 13:31 13:31 เป็นเครื่องเทศชนิดหนึ่ง ดีมีในดินแดนปาเลสไตน์
จะเป็นเม็ดหน้อยๆ แต่ต้นของมันใหญ่ พ 13:35 13:35 สดด.
78:2

ดินสวรรค์   หญ้าข้าวนกเหยียบเหมือนคนของมาร
 39   ศัตรูดีเข้ามาหว่านเมล็ดหญ้าข้าวนกนั้นก็คือมาร

หน้าเกี่ยวข้าวเหยียบเหมือนเป็นวันสิ้นโลก
 หมูคนงานตีปากันเกี่ยวข้าวก็เหยียบเหมือนหมูทุตสวรรค์
 40   “หญ้าข้าวนกถูกหลกมัดเอาไปเผาไฟจาใด

ในวันสิ้นโลกคนของมารก็จะถูกปาไปเผาไฟจา   อัน

41 บุตร มนุษย์จะส่งหมูทุต สวรรค์ของพระเจ้ามา
 เบ็อรรวบรวมคนตีเหยีย   ะหื้อคนอื่นเหยีย   ะบาป
 กับคนตีเหยีย   ะบตีออกไปจากแผ่นดินของพระองค์

42 แล้วจะเอาคนหมู่นี้ไปไ้้งลงในเต่าไฟดีฮ้อนขนาด
 ดีหันมีกำเสียงให้หุอย่างเจ็บปวดตึงขบเขี้ยวเกี้ยวกาง

43 ในเวลาเดียวกันคนของพระเจ้าจะส่องแสงเหมือนแสงของตะวัน
 ในแผ่นดินของพระบิดาของหมูเขา โฝยอมฟังก็หื้อฟังไว้เตอะ

เรื่องข้าวของกับไข่มุก

44 “แผ่นดินสวรรค์เหยียบเหมือนว่ามี่องสมบัติซ่อนไว้ดีกำงโต้ง
 เมื่อมีคนมาปะเข้าใส่ ก็ดีใจขนาด เอาปีกเก็บซ่อนไว้เหมือนเก่าจึงไปขายกู่สิ

45 “แผ่นดินสวรรค์ก็เหยียบเหมือนบ้อกำไปเขาะซื้อไข่มุกเม็ดงาม

46 เมื่อปะไข่มุกล้ำกำเม็ดหนึ่ง เขาก็ไปขายกู่สิ่งกู่อย่างดีเขามีเบื่อเอาสตางค์ไป

เรื่องอวนจับปลา

47 “เหมออย่างหนึ่งแผ่นดินสวรรค์เหยียบเหมือนอวนตีลากป้าอยู่ในทะเล

แล้วจับป้าได้หลายอย่าง   48 เมื่อจับได้ป้าเต็มอวนแล้ว
 ก็ลากขึ้นฝั่ง ปากันนั่งเลือกเอากำป้าดีกินได้ใส่ช้ำเก็บไว้
 แล้วเอาป้าดีกินบ่ได้ขว้างเหยีย 49 แล้วในวันสิ้นโลกก็จะเป้นจา
 อัน   หมูทุต   สวรรค์จะแยกคนบ่ตีออกจากคนยำ
 เก่งพระเจ้า 50 ส่วนหมูคนบ่ดีก็เอาไปไ้้งในเต่าไฟดีฮ้อน
 มีกำเสียงให้หุอย่างเจ็บปวดตึงขบเขี้ยวเกี้ยวกาง

51 “ตั้งหมุดตึงเส้นี๋ ยงดีเฮาอุ๋มานี้ หมุ่ตันเข้า ใจกันก่อ” หมุ่สาวกตอบว่า “เข้าใจดีแล้ว”

52 พระ เยชูอุ๋กับหมุ่สาวกแหมว่า “หมุ่ธรรมา จำ รัยกู้คนตีได้ฮับเอาก่า สอนเรื่องแผ่นดินสวรรค์แล้ว ก็เพียบเหมือนเจ้าของบ้านคนหนึ่งตีได้เอาสมบัติล้าก่าตึงเกาตึงใหม่ออกมาจากห้องเก็บของของตัว”

พระเยชูปิ๊กไปเมืองนาซาเรธ

53 เมื่อพระเยชูเล่าก่าเพียบต่างๆ แล้วพระองค์ก็ไปจากตีเห็น

54 ปิ๊กไปเมืองนาซาเรธบ้านของพระองค์ แล้วสั่งสอนคนในธรรมศาลาของจาวยิว หมุ่เขาก็ปากันจึงตื้อกันว่า “คนนี้ไปได้พญาปัญญากับฤทธิ์อำนาจเยียะก่านอัศจรรย์นี้มาจากไหน” 55 เขาเป็นลูกสลาไม้ แม่จื่อมารีมีน้อง บ่าวจื่อยากอบ โยเซฟ ซีโมน กับยูดาสบ่ใจกา

56 น้องสาวกู้คนก็อยู่เมืองเดียวกันกับหมุ่เฮาตวยบ่ใจกา แล้วเขาไปได้สิ่งต่างๆ หมุ่นี้มาจากตีไหนกัน”

57 หมุ่เขาบ่ยอม ฮับพระองค์ พระองค์อุ๋กับหมุ่เขาว่า “ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้านั้นจะได้ ฮับเกียรติในกู่ๆ ตื้อ ยกเว้นในบ้านเมืองเดียวกันกับครอบครัวของตัวเต้าอั้น” 58 พระ เยชูกับได้เยียะก่านอัศจรรย์ตีเห็นนักเต้า ได ย้อนว่าหมุ่เขาบ่มีความจื่อ

14

เฮโรดได้ยินเรื่องพระเยชู

1 เมื่อกษัตริย์เฮโรดตีป๊กครองแคว้นกา ลี ลีได้ยินเรื่องราวของพระ เยชู 2 ก็อุ๋กับหมุ่ตีเป๊กษาว่า “เขาคนนี้จะต้องเป็นยอห์นผู้หื้อบัพ ติศ

มาเป็นขึ้นจากความตายแห่มเตื่อแน่ง
ะกานอัสจรรยหฺมนี้ไต้”

เขาถึงเยีย

เฮโรดฆ่ายอห์นผู้หื้อบัพติศมา

³ กษัตริย์เฮโรดก็ดจา อันยอนว่าต่านไต้ยบยอห์นเอาเจ็
อกเหล็กสามไว้ในคอก ยอนหัน แก่นางเฮโรเดียส
เมียพีลิปโป่งบ่าวของต่าน ^ภ ⁴ เชิงยอห์นเกยอู้กับเฮ

โรดว่า “ต่านบมีสิทธิเอาเมียของน้องมาเป็นเมียของต้ว”
⁵ เยีย ะหื้อเฮโรดไค้ฆ่ายอห์น แต่กั้กั้วจาวเมืองตัง
หลายตั้นบถือยอห์นว่าเป็นผู้เป้นปากเป้นเสียงแต่นพระเจ้า

⁶ ในงานวันเกิดของกษัตริย์เฮโรด
ในงานนั้นลูกสาวของเฮโรเดียสฟ้อนหื้อเฮ
โรดกับแขกตั้นมาในงานพอ เฮโรดปออกปอใจขนาด

⁷ จึงไต้สัญญาตอคนตัง หลายว่านางขออะ หยงกั้จะหื้อ

⁸ นางก็เลยขอต้ามตีแม่ของนางบอกคือ “ข้า
เจ้าขอหัวของยอห์นผู้หื้อบัพติศมาใส่ถาดมาหื้อข้า
เจ้าตั้น” ⁹ กษัตริย์เฮโรดก็ตักใจขนาด แต่ไต้สัญญาตอ

หน้าแขกตัง หลายไว้ แล้ว กั้ส่งคนหื้อเยีย
ะต้ามตั้นางขอ ¹⁰ เฮโรดก็ใจคนไปกคกอยอห์นฆ่าในคอก
¹¹ แล้วเอาหัวใส่ถาดมาหื้อนางคนนั้น แล้วนางก็เอาไปหื้อแม่

¹² ส่วนหมู่สาวกของยอห์นก็มาฮับศพของยอห์นไปฝัง
แล้วไปเล่าเรื่องตี้เกิดขึ้นนี้หื้อพระเยซูฟัง

พระเยซูเลี้ยงห้าพันคน

¹³ เมื่อพระเยซูไต้ยินเรื่องของยอห์นแล้ว
ก็ลงเฮื่อไปตี้เจียบบๆ เป้นส่วนต้ว คนตังหลายต้ามเมืองตางๆ
ฮู้กั้ปากันเตียวตวยพระองค์ไป ¹⁴ เมื่อพระเยซูขึ้นจากเฮื่อ

ภ 14:3 14:3 ลนต. 18:16; 20:21

ก็หันคนเป็นจำ นวนนัก พระองค์ก็ขึ้น ลีकिन ดู แล้วชัก
 ษาคคนเป็นพยาริในหมุ่นั้นหือหาย

15 ตกต่อนแลงหมุ่สาวกก็มาบอกพระ เยชูว่า “อา
 จำ รย์ บ่า เตยวนี้ก็ค่านักแกแล้ว ต่ำหมุ่นี้ก็ทุ รกั้น ดาร
 หือคนหมุ่นี้ปีกไปก่อนบ่อ เปื่อจะได้ไปเขอะซื่อขอ
 งกินกันตามหมุ่บ้านต่างๆ นั้น”

16 แต่พระ เยชูตอบว่า “หือหมุ่เขาอยู่กันดีนี้เตื่อะ
 แต่หมุ่ต่านไปเขอะของกินมาเลี้ยงเขาเหีย”

17 หมุ่สาวกตอบว่า “ดีนี้หมุ่เฮามีกำเข้า หนม
 ปึงห้าก้อนกับป้าสองตัวเต้าอัน”

18 พระ เยชูบอกว่่า “เอามาหือเฮาดีนี้ล่อ”

19 พระ เยชูสั่งคนตั้ง หลายนั่งลงบนหญ่า
 แล้วฮับเข้า หนม ปึงห้าก้อนกับป้าสองตัวนั้นมา
 แล้วแหงนหน้าขึ้นไปฟ่อฟ้าสวรรคค์ขอบพระคุณพระเจ้า
 พระองค์ก็หักเข้า หนม ปึงแล้วเอาเข้า หนม
 ปึงกับป้านั้นหือหมุ่สาวกแจกคนตั้ง หลาย

20 คนตั้งหมดได้กินอิมักุคน แล้วหมุ่สาวกก็เก็บของกินดีเหลือ ได้สิบสองซ้าเต

21 คนดีกินอยู่ดีหั้นมีบ่อจายประมาณห้าป็นคน แม่ญิงกับลหะ
 อ่อนบ่ได้นับ

พระเยชูเตยวบนน้ำ

22 หลังจากนั้นสักกำ พระเยชูก็บอกหือหมุ่สาวกลงเหื่อข้ามฟากไปก่อน
 ส่วนพระองค์ยังอยู่ดีหั้นเปื่อส่งคนตั้ง หลายปีกบ้าน

23 เมื่อส่งคนตั้ง หลายปีกเมื่อบ้านหมดแล้ว
 พระองค์ก็ขึ้น ไปบนดอยคนเดียวเปื่ออธิษฐาน
 มีดคำแล้วพระองค์ก็ยังอยู่ดีหั้นคนเดียว

24 ส่วนเหื่อของหมูสาวกได้ออกจากฝั่งไปจ้ำ ด ไก่แล้ว ก่า
ล้งถูกคลื่นลมบี๊ดไปบี๊ดมาย้อนเหื่อตอลม

25 ประมาณตีสามถึงหกโมงเจ้า พระ
เยซูเตียวบนน้ำไปหาหมูเขา 26 เมื่อหมูสาวกหันพระองค์เตียวมาบนน้ำ
ก็ตกใจกั้ว ปากันฮ้องเสียงดังว่า “ผี”

27 แต่พระ เยชูอุ้กับหมูเขาตอนนั้นว่า “แป้งใจดี ๆ ไร่
นี่เฮาเนอ บ่ถ้ำกั้ว”

28 เป โตรอุ้ว่า “ถ้าเป็นอา จ่า รัชแต่ ๆ แล้ว
ฮ้องข้าพเจ้าเตียวบนน้ำไปหาก่า”

29 พระ เยชูบอกว่า “มาแหละ” เป
โตรก็ออกจากเหื่อเตียวบนน้ำไปหาพระ เยชู 30 แต่เมื่อเป
โตรหันคลื่นลมแสกก็กั้ว เมื่อก่า ล้งจะจ่มลงน้ำ
ก็เอินเสียงดังว่า “อาจารย์ จัวยก่าเตื่อะ”

31 พระ เยชูก็ฟ้งยื่นมือจักตัวเขาไว้อุ้วว่า
“ต้านมีความเจือหน้อยแต่ ๆ สงสัยเยื่อะหยัง”

32 เมื่อพระ เยชูกับเป โตรขึ้นเหื่อแล้วลมก็ย้าง
33 หมูสาวกตั้งอยู่ในเหื่อปากันมากราบไหว้พระ เยชู แล้วอุ้วว่า
“ต้านเป็นพระบุตรของพระเจ้าแต่ ๆ”

พระเยซูฮักษาคคนป่วยจ้านวนนัก

34 หลังจากข้ามฟากมาแล้ว ก็มาแพ้วฝั่งแคว้นเยน
เน ซา เรท 35 เมื่อคนตีหันจ่าพระ เยชูได้
ก็ส่งข่าวเอินบอกกันไปไควแคว้น คนตั้ง
หลายก็ปากันป่วยมาหาพระองค์ 36 เปื่ออ้อนวอนขอหยุบตี้นเสื่อของพระองค์
อันก็ปอแล้ว ไฟตีได้หยุบตี้นเสื่อคุมของพระองค์ก็หายป่วยกันหมดกั้วคน

15

กำสอนเรื่องความบริสุทธิ์ตั้งใจ

¹ ตอนนั้นมีหมู่ฟาริสีกับหมู่ธรรมาจารย์บางคนเที่ยวตวงมาจากกรุงเยรูซาเล็มมาหาพระเยซูถามว่า ²“เป็นजाใดหมู่สาวกของท่านจึงปากันดูถูกดูแควนกำสอนตามฮิตเก่าฮอยเดิม ดีป้อ อัยแม่หม่อนสอนไว้เรื่องกำนช่วยมือตามธรรมเนียมก่อนกินข้าว”

³ พระเยซูจึงตอบหมู่เขาว่า “เป็นजाใดหมู่ท่านถึงดูถูกดูแควนกำสั่งของพระเจ้าเรื่องดีเอากำหันแต่ฮิตเก่าฮอยเดิมต่างๆ

ของหมู่ท่าน ⁴ ย้อนพระเจ้าบอกวา ‘หื้อเศรพนับถือป้อแม่ของตัว’มกับ ‘คนใดดีสาปแจ้งป้อแม่จะต้องมีไต่ษถึงตาย’ย

⁵ แต่หมู่ท่านแอกชะแตกสอนวา ‘ทรัพย์สมบัติดีควรจะจ้วยเหลือป้อแม่นั้นก็เป็งดีดีจะเอาไปถวายหื้อกับพระเจ้าแดน’

⁶ จาอีละหมู่ท่านก็เยียะหื้อถ้อยกำของพระเจ้าบมีผลย้อนฮิตเก่าฮอยเดิมดีสอกันมา ⁷ หมู่ท่านเป็นคนหน้าซื่อใจกิด อิสยาหื้ออุ้ถูกแต่ๆ ดีตวายดีกถึงท่านดังหลายวา

⁸ ‘คนหมู่นี้นับถือเฮากำปากของเขาแต่ฮันแต่ใจอยู่ห่างไ่จากเฮา

⁹ ก็เลยบมีประโยชน์ดีหมู่เขาจะนมัสกำนเฮา

ย้อนเขาเอากฎดีคนตั้งขึ้นมาอ้างเป็นกำสั่งของพระเจ้า’ร”

¹⁰ แล้วพระเยซูก็ฮ้องคนตั้งหลายเข้ามา อู้กับหมู่เขาว่า “ฟังหื้อดีๆ หื้อเข้าใจแต่ๆ เนอ ¹¹ บใจสิ่งดีเข้าปากเยียะหื้อคนเป็นมลทินในสายตำพระเจ้าเนอ แต่สิ่งดีออกมาจากปากเยียะหื้อคนเป็นมลทิน”

12 หมูสาวกของพระ เยชูเข้ามาบอกว่า “อา จำ รยั ฮู้ก่อ ตี้ต๋านฮู้ไปนั้นเยยะหื้อหมูฟาริสีปากันเจ็บใจขนาด”

13 พระ เยชูตอบเป็นกำ เฝียบว่า “เก็ ่า ไม้เก็ไต่ตี้พระ บิดาของเฮาตี้อยู่บนสวรรค์บ่ได้ปูก ก็ะหลกออกเหี้ยหมดตึงฮาก 14 บ่ถ้าไปใส่ใจหมูเขาเนอ เขาหมุ่นั้นเฝียบเหมือนคนนำตางตี้ต๋าบอด ถ้าคนต๋าบอดจูงคนต๋าบอด ตึงสองคนก็จะปากันตักขุมตักบ่อ”

15 เป โตรบอพระ เยชูว่า “ขอจ้วยอธิบายเรื่องกำ เฝียบตี้ได้เส่าไปนั้นหื้อข้าพเจ้าตังหลายแหมกำเต้อะ”

16 พระเยชูฮู้ว่า “ต๋านตังหลายยังบ่เข้าใจแหมกำ 17 บ่ฮู้กา ของก้อย่างตี้เข้าไปในปาก ก็ะลงต้องแล้วก็ถ่ายออกไปเหี้ย

18 แต่กำฮู้ตี้ออกมาจากปากนั้นก็ออกมาจากจิต ใจ สิ่งตี้ออกมาั้นเยยะหื้อคนเป็นมลทิน 19 ย้อนว่ากำนก็ตฮ้าย กำนหม่าคน กำนเล่นจู้ กำนเยยะบยาปตางเพศก้อย่าง กำนลักของ กำนซี้จู้ กำนใส่ฮ้ายคนอื่นก็ออกมาจากจิต ใจของคน 20 สิ่งหมุ่นั้นเยยะหื้อเป็นคนมลทินในสาย ต่าพระเจ้า แต่เรื่องตี้บ่ได้ช่วยมือก่อนกินข้าวั้น บ่ได้เยยะหื้อคนเป็นมลทินเนอ”

พระเยชูจ้วยแม่ญิงต่างจ๋าด

21 แล้วพระ เยชูก็ออกมาจากตี้หั้น เดียวเข้าไปในเขตเมืองไทระกับเมืองไซ โดน 22 มีแม่ ญิงจาวคา นา อันคนหนึ่งตี้อยู่ต๋ามุ่หั้นเข้ามาเ็นฮ้องพระ เยชูว่า “พระองค์เจ้าข้า ต๋านผู้เป็นบุตรของกษัตริย์ดา วิด ขอโผตอิน ดูข้า เจ้าพ่องเต้อะ ลูกสาวของข้า เจ้าโดนผีเข้า เป็นตุ๊กทรมานขนาด”

23 ส่วนพระ เยชูบ่ยอมอู้กับแม่ ญิงคนนั้นสั๊กกำ หมู่สาวกก็เข้ามามอกพระองค์ว่า “ไล่เหิบไปไก่อ๋ เตอะ นางฮ้องเอิ้นตวยตื้อหมู่เฮามาบ่ยอมข้าง”

24 พระ เยชูง ว้ายหลังไปตอบแม่ ญิงคนนั้นว่า “พระเจ้าส่งเฮามาจ้วยกำคนอิสราเอลเต้า อันตีเป็นเหมือนแกะหลง”

25 แต่แม่ ญิงคนนั้นก็เข้ามาคุกเขาต่อหน้าพระ เยชู แล้วอู้ว่า “พระองค์เจ้าข้าขอโผดจ้วยข้าเจ้าตวยเตอะ”

26 พระ เยชูตอบว่า “บ่ถูก ต้องตื้อจะเอาของกินของลูกไปโจ้งหือหมา”

27 แต่แม่ ญิงคนนั้นตอบว่า “แม่นแล้ว แต่ว่าด้านเจ้าข้า แมแต่หมากก็ยั้งได้กินเศษของกินตื้อตักจากโตะของเจ้าของ”

28 พระ เยชูตอบว่า “หญิงเหย เจ้ามีความเจื่อนักแต่ๆ สิ่งดีเจ้าขอกก็หือเป็นไปตำมตื้อต้อ งกำนั้นเตอะ” เวลาเตียวกันนั้นลูกสาวของนางก็หายเป็นปกติ

พระเยชูฮักซาคนป่วยจำนวนนัก

29 พระ เยชูออกจากตีหั้นเตียวเลาะฮิมฝั่งทะเลสาบกาลิ ลี ลี แล้วก็ขึ้นบนดอยนั่งอยู่ตีหั้น 30 มีหมู่คนจำนวนนักมาหาพระองค์ ปาหมู่คนง่อย คนตาบอด คนพิ กำน คนเป็นใบ้ ตึงคนตีเป็นพยาธิสะปะะ มาวางนอนใก่อตี้นพระ เยชู แล้วพระองค์ก็โผดฮัก ซาหมู่เขาจันหายกันหมดกู่คน 31 จันคนตัง หลายปากันจิดเมื่อได้หันคนใบ้อู๋ได้ คนพิ กำนก็หาย คนง่อยก็เตียวได้ คนตาบอดก็ผ่อหันได้แหม คนตังหลายก็ปากันสรรเสริญพระเจ้าของจาวอิสราเอล

พระเยชูเลี้ยงคนสี่ปีนคน

³² พระเยซูยังห่มุสาวกมาหาว่า “เฮาอินดูคนห่มุนี้ขนาด ย่อนห่มุเขาอยู่ตวยเฮาสามวันมาแล้ว บ่า เตียวนี้บมีอะ หยังกินสักอย่าง ถ้าเฮาทือห่มุเขาปึกบ้านโดยบได้กินอะ หยังเตื่อ ห่มุเขาก็จะเป็นปีหมดแสงก่างตางก็ได้”

³³ ห่มุสาวกอู้ว่า “ในตีทุ รกัน ดารจา อี้จะไปเขาอะขอ งกินตีไไหนมาเลี้ยงคนจ่านวนนักมอกอ้อได้”

³⁴ พระเยซูถามห่มุสาวกว่า “ห่มุตันมีเข้าหนมปังก็ก้อน” ห่มุสาวกตอบว่า “มีเข้า หนม ปังเจ็ดก้อนกับป้าตัวน้อยๆ บก็ตัว”

³⁵ พระองค์สั่งหื้อคนตั้ง หลายนั่งลงบนปี่นดิน

³⁶ แล้วพระองค์ฮับเอาเข้าหนมปังเจ็ดก้อนกับป้านั้นมาอธิฐานขอบพระคุณ

แล้วก็หึกเข้าหนมปังตั้งป้า ยื่นหื้อห่มุสาวกเอาไปแจกคนตั้ง หลาย ³⁷ กู้คนกินอิมกันหมด

แล้วยังเก็บขอ งกินตีเหลือใส่ก้วยได้แหมเจ็ดแค้นเต่มๆ ³⁸ คนตั้ง

หมดตั้งนั่งกินขอ งกินตวยกันเห็นนับกำป้อ

จายได้สี่ป่นคน บนับแม่ ญึงกับหละ อ่อน

³⁹ เมื่อพระ เยชูส่งกู้คนปึกเมื่อบ้านหมดแล้ว

พระองค์ก็ลงเฮื่อไปแคว้นมากาदान

16

ขอหื้อพระเยซูเยียะก่านอัศจรรย

¹ ห่มุฟา ริ สีกับห่มุสะ ดู สี่มาทดลองพระ เยชู ขอหื้อเยีย ะหมาย สำคัญจากฟ้าสวรรคหื้อพ่อ เปื่อจะอู้ว่าพระองค์มาจากพระเจ้าแต่ๆ ก่อ

² พระ เยชูตอบว่า “วันใดก็ต่าม ต่อนเมื่อ แลงตีต้อ อง ฟ้าเป็นสีแดง ห่มุตันก็บอกว่า ‘วันพุกอากาศจะตี’

3 แต่ถ้าต้อนเจ้าวันใดต้อน ฟาซีแดงกับมิดอิม คิม ต้านก็จะบอกว่า ‘วันนี้ฝนจะตก’ ต้านตั้งหลายแยงผ่อต้อน ฟาแล้วก็ชู้ว่าอากาศวันนี้จะเป็นจาใด แต่เมื่อต้านหันสิ่งดีเฮาเยีย ะมา เยีย ะหยังต้านตั้งหลายยังบ่ชู้บ่เข้า ใจว่าหมาย เถิงอะ หยังเตื่อ

4 มีกำห่มุคนบ่ดีกับคนบ่ชื้อสัตย์ต่อพระเจ้า ตื้อชื้องขอหื้อเยีย ะหมาย สำคัญหื้อผ่อ แต่พระเจ้าจะบ่เยีย ะหื้อหันเนอ นอกจากหมาย สำคัญตื้อเกิดขึ้นกับลโย นาร์ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า” แล้วพระเยชูก็ละห่มุเขาไป

เจือของห่มุฟาริสกับห่มุสะดูสี

5 เมื่อห่มุสาวกของพระเยชูปากันข้ามไปแหมฟากนึ่งของทะเลสาบแล้ว ห่มุเขาสิมเอาเข้า หนม บึงมาตวย 6 พระเยชูเตื่อนห่มุเขาว่า “หื้อแนหละวังเจือฟูของห่มุฟาริสกับห่มุสะดูสีไว้หื้อดีเนอ”

7 ห่มุสาวกอุ้กันว่า “ตื้อพระองค้อจ่า อี้ก็ย่อนว่าห่มุเฮาสิมเอาเข้าหนมบึงมาตวยแนง”

8 พระเยชูชู้ว่าห่มุเขาอุ้เรื่องอะ หยังกันอยู่ ก็เลยอุ้ว่า “ห่มุต้านมีความเจือหน้อยเหียแต่ๆ เยีย ะหยังห่มุต้านปากันอุ้เรื่องบ่มีเข้า หนม บึง

9 ห่มุต้านยังบ่เข้า ใจเตื่อกา จ่าได้อยูก่อต้อนตื้อเฮาเอาเข้า หนม บึงห่าก่อนเลี้ยงตึงห่าป็นคน แล้วเก็บของกินดีเหลือใส่ช่าได้ก็แก่น 10 กับเรื่องเข้า หนม บึงเจ็ดก่อนเลี้ยง ได้ตึงสี่ป็นคน แล้วเก็บของกินดีเหลือใส่ก้วยนับ ได้ก็แก่นฮี 11 เป็นจาใดห่มุต้านเถิงบ่เข้า ใจเตื่อว่า เฮาบ่ได้อุ้เรื่องเข้า หนม บึง

ล 16:4 16:4 มธ. 12:38-40

แต่เขาเตือนหมู่ต๋านหื้อแนหละวังเจ็อของหมู่ฟาริสีกับหมู่สะดูสีหื้อดี”

12 ในดีสุดหมู่สาวกก็เข้า ใจแล้วว่า พระเยซูบ่ได้อูเถิงเรื่องหละวังเจ็อดีใสในเข้าหนมบึง แต่หื้อหละวังกำสอนของหมู่ฟาริสีกับหมู่สะดูสี

เปโตรบอกว่าพระเยซูเป็นพระคริสต

13 เมื่อพระ เยชูมาถึงแคว้นซี ซา ริ ยา ฟิ ลี ป ปี่ พระองค์ถามหมู่สาวกของพระองค์ว่า “คนตั้งหลายอู้กันว่าบุตรมนุษย์เป็นไผกา”

14 หมู่สาวกตอบว่า “บางคนก็ว่าเป็นยอห์นผู้หื้อบัพติศ มา บางคนก็ว่าเป็นเอ ลี ยาห์ เป็นเยเร มียก็มิ ก่าว่าเป็นคนใดคนนึ่งในหมู่ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า”

15 พระเยซูก็ถามหมู่เขาว่า “หมู่ต๋านลอกี้คิดว่าเขาเป็นไผ”

16 ซีโมนดีฮ้องแหมจื่อว่าเปโตรตอบว่า “พระองค์เป็นพระคริสตเป็นพระบุตรของพระเจ้าดีมีจิวิตอยู่”

17 พระ เยชูตอบว่า “ซี โมน ลูกของโยนาห์เหย ต๋านได้ฮับปอนแต่ๆ ย่อนว่าเรื่องนี้พระบิดาของเฮต้ออยู่ในสวรรค เป็นผู้เปิด เผยหื้อต๋านฮู้บ่ใจคนบอหื้อเนอ

18 เหาจะบอหื้อฮู้ว่าต๋านคือเปโตร^๔ ต๋านเป็นเหมือนบ่า หินดีเฮาจะสร้างคริ สต จักรของเฮาขึ้นตั้งไว้ อำนางตั้งหมดของความต่ายจะมีชัยเหนือค ริ สต จักรของเฮานั้นตั้งบ่ได้

19 เหาจะเอาชะ แจตั้งไขแผ่นดินสวรรคไว้หื้อต๋าน อะ หยงก็ตามดีต๋านห้ามในโลกนี้ พระเจ้าก็ห้ามสิ่งนั้นในสวรรค แล้วอะ หยงก็ตามดีต๋านหื้อเหยีย ะในโลกนี้ พระเจ้าก็หื้อเหยีย

^๔ 16:18 16:18 เปโตร แปลว่า บ่าหิน

ะสิ่งนั้นในสวรรค์เหมือนกัน”²⁰ แล้วพระเยซูสั่งหมู่สาวกบ่ให้ออกคนอื่นว่า พระองค์เป็นพระคริสต์

พระเยซูตวาดตัก้า่านต่ายของพระองค์

²¹ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาพระเยซูอธิบายให้อหมู่สาวกของพระองค์ฟังว่า พระองค์จะต้องไปกรุงเยรูซาเล็ม แล้วจะต้องฮับความตักกรรมานหลายอย่างรมา จำ รย ในที่สุดพระองค์จะถูกฆ่าต่าย แต่หลังจากนั้นแหมสามวัน พระเจ้าจะเยียะหือเป็นขึ้นจากความต่าย

²² เมื่อเป โตรไต่ยินจา อันก็ปาพระ เยชูออกจากหมู่ แล้วว่าหือพระองค์ว่า “อู้อา อี้ไต่จาใด พระเจ้าจะบ่หือสิ่งนี้เกิดขึ้นแนะ?”

²³ พระ เยชูถึง ว้ายหลังมาอู้กับเป โตรว่า “โอ้อชา ต่าน ไปหือป็นหุป็นตา เจ้าก่า ลังซัด ขวางเฮา ย่อนว่าเจ้าบ่ไต่ก็ดออย่างพระเจ้า แต่ก็ดออย่างคน”

²⁴ พระเยซูก็อู้กับหมู่สาวกว่า “ถ้าใผคนใดไค่เป็นสาวกของเฮา ก็หือคนนั้นตักดอกตักใจ แบกไม้กางเขนของตัวเก่าแล้วตวยเฮามา

²⁵ ย่อนว่าถ้าคนใดไค่ฮัก ชาจี้ วิตของตัวไว้ คนนั้นจะฮัก ชาจี้ วิตนั้นบ่ไต่ก็จะต่าย แต่ถ้าคนใดยอมสลละจี้ วิตของตัวย่อนหันแกเฮา คนนั้นจะมีจี้ วิตนิ รัน ดร ²⁶ จะมีประโยชน์อะหยังถ้าไต่เป็นเจ้าของกุ้สิ่งกุ้อย่างในโลกลนี้

แต่ต้อยเสียจี้ วิตของตัวไปเหีย ต่านจะเอาอะหยังไปแลกับจี้ วิตของต่านบ่ก็คินมาได้

²⁷ แต่บุตร มนุษย์จะบ่ก็มาด้วยรัศมีของพระบิดาพร้อมกับหุต สวรรค์ของพระองค์ แล้วบุตร มนุษย์จะมาตักตักคนตามตักแต่ละคนไต่เยียะ

เอาไว้ ²⁸ เฮาบอกความจริงแก่ต่านตั้ง หลายว่า

หมู่ท่านได้หันอะ ยังมาแล้วพองจันกว่าบุตร
มนุษย์จะเป็นขึ้นจากความตายเสียก่อน”

10 หมู่สาวกถามว่า “เป็นจาใดหมู่ธรรมาจารย์ปากันอุ้วว่า เอ
ลียาห์ต้องมาก่อนพระคริสต์”

11 พระ เยชูตอบว่า “ถูกแล้วตีเอ ลี ยาห์ต้องมาก่อน
เมื่อมาเกีย มกุสิ่งกืออย่างหือปีกเหมือนเกา

12 แต่เฮาจะบอกหือฮู้ว่า เอ ลี ยาห์ได้มาแล้ว
หมู่เขาบฮู้ว่าเป็นเอ ลี ยาห์ แต่ปากันเยีย
ะบติกับเป็นตามใจของหมู่เขา เต้าอันยังบปอหมู่เขาทีจะทรมานบุตร
มนุษย์จา อันเหมือนกัน” 13 หมู่สาวกก็ฮู้ว่า ตี้พระ
เยชูฮู้มานั้นหมายถึงยอห์นผู้หือบัพติศมา

พระเยชูฮักษาหละอ่อนตีมีผีเข้า

14 เมื่อพระ เยชูกับหมู่สาวกปีกลงมาถึงตีหมู่คนอยู่กัน
ก็มีย้อ จายคนหนึ่งมาคุกเขาส่องหน้าพระองค์ 15 อุ้วว่า
“พระองค์เจ้าข้า ขอโผดอิน ดูลูก บ่าวของข้าพเจ้าตวยเตอะ
เขาเป็นโรคลมบ้าหมู ตักทรมานขนาด เกยตกน้ำตกไฟเจือๆ
16 ข้าพเจ้าเกยปาลูก บ่าวคนนีมาหาหมู่สาวกของพระองค์
แต่หมู่เขาฮักษาหือหายบได้”

17 พระ เยชูตอบว่า “เฮอ หมู่คนบมีความเจือกับเยีย
ะบติ เฮาจะต้องอยู่กับหมู่สุแฮมเมนสักเต้า ไต
เฮาจะต้องอดทนกับหมู่สุไปแพวไหน ปาหละ
อ่อนคนนั้นมานี้แล” 18 แล้วพระ เยชูสั่งผีตัวนั้นหือออกมา
ผีนั้นก็ออกจากหละ อ่อนคนนั้นเวยบค้าน หละ
อ่อนคนนั้นก็หายเป็นปกติ

19 เมื่อพระ เยชูอยู่คนเดียว หมู่สาวกก็มาถามพระองค์ว่า
“เป็นจาใดหมู่เฮาถึงไล่ผีตัวนั้นออกบได้” 20 พระ

เยซูตอบหมู่เขาว่า “ย่อนหมู่ท่านมีความเชื่อหน่อยล้าไป
 เขาบอกความจริงแก่ท่านตั้ง หลายว่า ถ้าท่านตั้ง
 หลายมีความเชื่อเท่าเม็ดมัสตาร์ดเม็ดหนึ่ง
 แล้วสั่งดอยม่อนนี้ให้ย้ายจากที่นี่ไปอยู่ตั้งปูน
 ก็จะเป็นไปตามที่ตั้งท่านว่านั้น จะบ่มีอะ หยั่งตั้งท่านตั้ง
 หลายจะเยียะบ่ได้”^๖

พระเยซูถวายตักถึงก้านตายของพระองค์แห่ม

²² เมื่อพระ เยชูกับหมู่สาวกมาจุ มนุ มกันดีแควันกา
 ลี ลี พระ เยชูบอกกับหมู่เขาว่า “จะมีคนหัก หลังบุตร
 มนุษย์ แล้วมอบพระองค์ให้อยู่ในอำนาจของคน
²³ แล้วหมู่เขาจะฆ่าพระองค์ให้อตาย แต่พระองค์จะเป็นขึ้นจากความตายในวิ
 หมู่สาวกก็ปากันแบ่งหน้าหมองตองเศร้าเสียใจขนาด

พระเยซูสอนเรื่องก้านจ่ายภาษี

²⁴ เมื่อพระ เยชูกับหมู่สาวกเที่ยวตางมาถึงเมืองคา เป อร
 นา อุม มีคนเก็บสตางค์กำบ่ารุงพระ วิหารมาถามเป โตรว่า
 “อาจารย์ของท่านบ่เสียสตางค์กำบ่ารุงพระวิหารกา”^๗

²⁵ เป โตรตอบว่า “เสียกำ บ่เสียจาใด”
 เมื่อเป โตรเข้าไปหาพระ เยชูในเฮือน
 พระองค์ก็อุ้ขึ้นก่อนว่า “ซี โมน ตัวท่านกิดจาใดฟอง
 คนดีเป็นกษัตริย์ในโลกนี้เคยเก็บกำถาต่างๆ จากไฟ
 เก็บจากหมู่ลูกๆ ของท่าน กาว่าเก็บจากคนอื่น?”

²⁶ เป โตรตอบว่า “เก็บจากคนอื่น?” พระ เยชูบอกว่า
 “ถ้าจา อันหมู่ลูกๆ ของพระองค์ ก็บ่ตองเสียกำ
 ถาแม่่นก้อ ²⁷ แต่เป็อบให้อคนดีมาเก็บสตางค์กำบ่ารุงโฆด

^๖ 17:20 17:20 สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ ²¹ ตั้งว่า
 “จะไล่ผีจ้อออกบ่ได้นอกจากอริษฐาน กับอดอาหารเต้าอัน”
^๗ 17:24 17:24 อพย. 30:13; 38:26

หื้อต๋านไปจ๋อมเบ็ดดี๊ทะเลสาบ เมื่อได้ป้าตัวเก๊ ำ หัวทึ
 หื้อง้างปากป้าออก แล้วต๋านจะปะสตางค์หื้อญึงเซ
 เชล หื้อเอาสตางค์นั้นไปจ่ายกำบ่ารุงพระ
 วิหารสำหรับเฮากับต๋านเต๊อะ”

18

ไฟต์เป็นใหญ่เหลือเป็น

1 มีต่อนึงหมุ่สาวกมาถามพระเยซูว่า “ในแผ่นดินสวรรค
 ไผเป็นใหญ่ดี๊สุด”

2 พระเยซูฮ้องหละอ่อนหน้อยคนึงมายืนอยู่สองหน้าหมุ่สาวก
 3 แล้วอู้กับหมุ่เขาว่า “เฮาบอกความจริงแก่ต๋านตั้ง หลายว่า
 ถ้าหมุ่ต๋านบยอมเป็ยนใจหื้อเป็นเหมือนหละอ่อนหน้อยหมุ่นี้
 ก็จักเข้าไปในแผ่นดินสวรรคตั้งบได้ 4 ย่อนจา อัน
 ถ้าไผคนใดอ่อนน้อมถ่อมต๋น เหมือนหละอ่อนหน้อยๆ คนนี้
 ก็จักนับได้ว่าเป็นคนดี๊ยิ่งใหญ่เหลือเป็นในแผ่นดินสวรรค

5 “แหมอย่าง ไผคนใดดี๊ต่อน ฮับคนดี๊เป็นเหมือนหละ
 อ่อนหน้อยจาอี่ ย่อนหันแกเฮา ก็เพียบเหมือนกับว่าคนนั้นได้ต่อน
 ฮับเฮาตวย 6 แต่ถ้าไผคนใดเย็ยะหื้อคนดี๊เป็นเหมือนหละ
 อ่อนหน้อยดี๊เจ็อวาง ใจในเฮาหลงผิดไปสั๊กคนึง
 ก็หื้อเอาบ่า หินโม่ก้อนใหญ่ๆ มัดติดคอกคนนั้น
 แล้วอุม้โจ้งลงในทะเลหื้อต๋ายเห็ย ก็ยังดี๊เหลือ

ก่านลองใจหื้อเย็ยะบาบ

7 “ความฉิบหายก็จะเกิดกับโลกนี้ ย่อนว่าสิ่งต่างๆ ดี๊เย็ยะ
 ะหื้อคนหลง ผิด แต่ความฉิบหายจะเกิดขึ้นกับคนดี๊เย็ยะ
 ะหื้อเกิดเรื่องจา อี่นั้น 8 ย่อนจา อัน
 ถ้ามืออกาว่าตีนของต๋านเย็ยะ ะหื้อตัวต๋านเป็นบาบ
 ก็หื้ออกขว่างเห็ย ย่อนว่าถ้ามีมือกุดกา ว่าตีนปุดแต่ยังมีจึ

วิตนิน รัน ดร ก็ยังดีเหลือมีมือกว่าตีนตั้งสองข้างดีครบหมด แต่ต้องตกในไฟดับมีวันดับ ⁹ ถ้าแก่้น ต้าของต้านเยียะหื้อตัวต้านเป็นบาป ก็หื้อควัดขวางเหยีย ย้อนว่าถ้าเหลือแก่้น ต้าเฟิกเด็ยวแต่มีจี้ วิตนิน รัน ดร ก็ยังดีเหลือมีต้าครบตั้งสองแก่้น แต่ต้องตกหม้อหน้าฮก

เรื่องแกะหาย

¹⁰ “หละวังหื้อดี ห้ามดูถูกดูแควนคนตีต้าต้อยหมูนี่แม่แต่คนเดียว เขาขอบอกหื้อต้านตั้ง หลายฮู้ว่า หุต สวรรค์ประ จำตัวของหมูเขาเข้าเฝ้าพระ บิดาของเขาดีในสวรรค์ตลอด๗

¹² “หมูต้านจะกี้ตจาดใจ ถ้าป้อจายคนหนึ่งมีแกะร้อยตัวแล้วมีตัวหนึ่งหายไป เขาก็ละแกะเก้าสิบเก้าตัวไว้บนดอย แล้วไปตวยเขะหาแกะตัวดีหาย ¹³ เขาบอกความจริงแก่ต้านตั้ง หลายว่า เมื่อเขาปะแกะตัวดีหายไปในั้นแล้ว เขาจะจั้น จม ยินดีดีได้ปะแกะตัวนั้นนั้กเหลือตีมีเก้าสิบเก้าตัวดีได้หาย ไปหม่มก่อน ¹⁴ ก็เหมือนเด็ยวกันกับพระ บิดาของต้านตั้ง หลายตีอยู่ในสวรรค์ กับไคหื้อคนต้าต้อยหมูนีคนใดคนหนึ่งหลงหายไปแม่แต่

กำสอนเกี่ยวกับคนเยียะผิดต่อเขา

¹⁵ “ถ้าปี้ น้องผู้ เจ้อเยีย ะบตีต่อต้าน ก็หื้อไปอธิบายตัวต่อตัวหื้อเขาเห็นความผิดของเขา ถ้าเขาฟังต้านก็นับว่าเขากับต้านปี้กมาเป็นปี้ น้องกันหม่ม ¹⁶ แต่ถ้าเขาบ่ยอมฟัง ก็หื้อปาหม่มสักคนสองคนตวยต้านไปหาเขา เบื่อว่าเรื่องราวดีเกิดขึ้นนั้นจะได้มีพยานสองสามคนถึงจะเจ้อ ถือได้ ¹⁷ ถ้าเขายังบ่ยอมฟังหม่ม ก็หื้อเอาเรื่องนี้ไปบอกก ริ สด จักร แต่ถ้าเขายังบ่ยอมฟังค ริ สด จักร

๗ 18:10 18:10 สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 11 คือ “ย้อนว่าบุตรมนุษย์ได้ลงมาในโลกนี้ เพื่อจ้วยคนหลงหายหื้อรอดป็นบาปได้ฯ”

ก็หือเยีย ะกับเขาเหมือนเป็นคนตีบอยู่ จักพระเจ้ากา
 ว่าเขาเป็นเหมือนคนเก็บภาษีตีชีโก่ง
 18 “เฮาบอกความจริงแก่ท่านตั้ง หลายว่า อะ
 หยังกก็ตามตีด้านห้ามในโลกนี้ พระเจ้าก็ห้ามสิ่งนั้นในสวรรค
 แล้วอะ หยังกก็ตามตีด้านหือเยีย ะในโลกนี้ พระเจ้าก็หือเยีย
 ะสิ่งนั้นในสวรรคเหมือนกัน

19 “เฮาบอกท่านแหมว่า ถ้าหมู่ท่านตั้งอยู่ในโลกนี้สักสองคนฮ่วมใจกันตั้งจะ
 พระ บิดาของเขาตั้งอยู่ในสวรรคก็จะเยีย
 ะสิ่งนั้นหือด้านเหมือนกัน 20 ย่อนว่าตีไหนก็ตามตีมีสองสามคนมาจ
 มนมุกัน ในนามของเฮา เขาก็จะอยู่กับหมู่เขาตีหัน”

กำเพียบเรื่องเจ้าหนีบยอมยกโต้ษ

21 ตอนนั้นเป โตรเข้ามาถามพระ เยชูว่า “อา จำ รย
 ถ้าปี นองเยีย ะผิดต่อเฮาตักๆ เฮาจะยก โต้ ษหือก็เตื่อตี
 แผลวจ็ดเตื่อปอก่อ”

22 พระ เยชูตอบว่า “อี บใจเจ็ดเตื่อเนอ
 แต่ต้องเป็นเจ็ดคุณแหมเจ็ดสิบเตื่อ”

23 “ตีเป็นจายีย่อนว่า แผ่นดินสวรรคเพียบเหมือนกับเจ้าองค์หนึ่ง
 ตีต้อ งกำนจะสะสางหนีตีหมู่คนฮับ ใจติดค้างอยู่

24 เมื่อลงมือจัดกำนบัญญัติ ก็ปาคคนฮับ
 ใจคนหนึ่งตีเป็นหนีอยู่หนึ่งหมื่นตะ ลัน ตี๘

เข้ามา 25 แต่เขามีสตาจคืบปอสาัยหนี
 เจ้าองค์นั้นก็เลยสั่งหือเอาตัวคนฮับ ใจคนนี้ตั้งลูกเมียกับข้าวของกู้อย่างตีเขา
 เอาไปขายหือหือหมดเปือเอาสตาจคืบมาสาัยหนี

26 “คนฮับ ใจคนนั้นก็คูกเขาลงอ้อนวอนต่อเจ้าองค์นั้นว่า
 ‘ขอเวลาหือแหมหน้อยเตื่ออะ จะเอาสตาจคืบตั้งหมดมาใจหนีหือจันครบกูปาท

๘ 18:24 18:24 หนึ่งตะลันต์ มีกำเต่ากับกำแสง 15 ปี

27 เจ้าองค์นั้นมีความอิน ดูคนฮับ ใจคนนั้น เลยยกหนีตั้ง
หมดหื้อ แล้วป้อยตัวไป

28 “บ่า กองคนฮับ ใจคนนั้นออกไปแล้ว
ไปปะเป็อนตีเป็นคนฮับใจด้วยกัน ดีเป็นหนีเขาอยู่หนึ่งร้อยเดน
าริ อัน^๙ เขาก็เข้าไปบิบคอบีอนคนฮับ ใจคนนั้นแล้วสั่งว่า
‘สายสตาจคีตีเป็นหนีมาบ่าเตียวนี้เลย’

29 “เป็อนคนฮับ ใจดีเป็นลูกหนีก็คุกเขาลงอ้อนวอนว่า
‘ขอเวลาเหมสักหุ่หน่อยเต้อะ แล้วเขาจะเอาสตาจคีตีตั้ง
หมดมาสายหนีหื้อจันครบ’

30 “แต่เขาบ่ยอม เลยสั่งหื้อยบเป็อนคนฮับ
ใจคนนั้นไปซังคอกไว้จันกว่าจะสายหนีจันครบตั้ง หมดก่อน
31 เมื่อคนฮับใจคนอื่น ๆ หนีเหตุการณดีเกิดขึ้น ก็ฮู้สึกสลดใจ
เลยไปเล่าเรื่องดีเกิดขึ้นนี้หื้อเจ้าองค์นั้นฟัง

32 “เจ้าองค์นั้นฮ้องคนฮับ ใจคนเก่ามาหา ฮู้ว่า
‘ไอ้อีซ้าใจดำ เขาได้ยกหนีหื้อเจ้าตั้ง หมดแล้ว
ย่อนว่าเจ้าได้อ้อนวอนเขา 33 เจ้าก็น่าจะอิน ดูเป็อนคนฮับ
ใจคนอื่น ๆ เหมือนอย่างดีเฮาอิน ดูเจ้าตวยบใจกา’

34 เจ้าองค์นั้นโชดขนาด เลยเอาคนฮับ ใจคนนี้ซังคอก
แล้วก็หื้อลงโต้ชเขาจันกว่าจะสายหนีจันครบ

35 “พระ บิดาของเขาดีอยู่ในสวรรคจจะเยีย ะจา
ฮู้กับหมู่ต่านกู่คนเหมือนกัน ถ้าหมู่ต่านบ่ยอมยกโต้ชหื้อกับปี
น้องจากใจแต่ๆ”

19

เรื่องของฟัวเมียละกัน

^๙ 18:28 18:28 1 เดนาริอัน เต้ากับกำแสง ป้อจาย 1 วัน

1 หลังจากตีพระ เยชูอยู่เรื่องหมู่นี้แล้ว ก็ออกจากแคว้นกาลิลี ลีเดียตงเข้าไปแคว้นยูเดียที่อยู่แหมเผิกนึ่งของแม่น้ำจอร์แดน 2 มีคนติดตามพระ เยชูไปเป็นจำ นวนนัก พระองค์ก็ชักชวนคนเป็นพยาธิในหมู่เขาตีหัน

3 หมูฟาริ สิบางคนมาลองเงิงพระ เยชูถามว่า “จะพิตบทบัญญัติก่อ ถ้าฟัวจะละเมียเหียบว่าจะมีสาเหตุมาจากเรื่องอะหยังก็ตำ”

4 พระ เยชูตอบว่า “หมู่ด้านบ่เกยอ่านกาว่าตอนเก็ ภา หัวทีพระผู้สร้างได้สร้างคนเป็นป้อจายกับแม่ ญิง 5 พระเจ้าอู้ว่า ‘ยอนจา อั้นป้อจายจะแยกจากป้อแม่ของตัวไปอยู่ฮ่วมผูกพันกันกับเมียตึงสองคนจะกายเป็นคนๆ เดียวกัน’ศ

6 กับจะบ่เป็นสองคนแหมต่อไป แต่เป็นคนๆ เดียวกัน ยอนจา อั้นสิ่งตีพระเจ้าได้มัดได้ป็นเข้าตวยกันแล้ว บ่ตีหื้อไผมาเตเขาตึงสองออกจากกันเนอ”

7 หมูฟาริสีถามแหมว่า “เป็นจาไดโมเสสเถิงสั่งหื้อเขียนใบหย่าหื้อเมียเหียบ แล้วก็ละนางไปได้เลย”

8 พระ เยชูตอบว่า “โมเสสยอมหื้อหมู่ด้านละเมียได้ ยอนว่าหมู่ด้านหลีก หลีง แต่พระเจ้าบได้ตั้ง ใจหื้อเป็นไปจาอั้นตั้งแต่เก้าแต่เหง้า 9 แต่เขาบอด้านตึง หลายว่าป้อ จายคนใดละเมียแล้วไปมีเมียใหม่ ยอนสาเหตุอื่น ๆ เว้นแต่เมียไปเล่นจู้ ก็ถือว่าพิตเรื่องกำนลวงประเวณี”๑

10 หมู่สาวกอู้กับพระ เยชูว่า “ถ้ามีข้อนี้ข้อเดียวตีป้อจายจะละเมียได้ บ่แต่งงานเหียบเลยจะตีเหลือก่อน”

ศ 19:5 19:5 ปฐก. 2:24 ๑ 19:9 19:9 สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อความว่า กับคนใดตีฮับแม่ญิงตีหย่าแล้วนั้นมาเป็นเมีย ก็พิตประเวณีตวย

11 พระเยซูตอบว่า “บ่ใจว่ากัคนยอมฮับกำนี้ได้ แต่จะมีบางคนเต้า อันตีพระเจ้าเยีฮะหือฮับได้ 12 อย่างบางคนเกิดมาเป็นจา อัน^๒บางคนถูกฮับตอนเหยียและบางคนบ่แต่งงานฮ้อนหันแก่แผ่นดินสวรรค์ ถ้าไผยอมฮับกำสอนนี้ได้ก็หือยอมฮับเตื่อะ”

พระเยซูบ่ปอนหละฮ้อน

13 ตอนนั้นมีคนปาหละ ฮ้อนหน้อยๆ ของหมู่เขาเข้ามาหาพระเยซู เปื่อหือพระองค์วางมือกับอริษฐานเพื่อแต่หมู่สาวกว่าหือ 14 แต่พระเยซูบอกว่ “หือหมู่หละฮ้อนเข้ามาหาเฮาเตื่อะ บดีห้ามเขาไว้ ฮ้อนว่าแผ่นดินสวรรค์เป็นของคนที่เหยียบเหมือนหละ ฮ้อนหมู่นี้” 15 หลังจากตีพระเยซูวางมือบ่ปอนหละ ฮ้อนหมู่นั้นแล้ว พระองค์ก็ออกไปจากตีนั้น

พระเยซูฮู้กับเศรฐฐีเรื่องจิวิตินรันดร์

16 มีป้อ จายคนนึ่งมาหาพระเยซูถามว่ “อา จำ รยข์ข้าพเจ้าจะต้อเหยีย ะความดีอะ หยังพองเถิงจะได้จิ วิตนิ รันดร์”

17 พระเยซูตอบว่ “เป็นจาใดต้อนเถิงถามเฮาว่าอะ หยังดี มีกำพระเจ้าเต้า อันตีดี ถ้าต้อนต้อ งกำนจะมีจิ วิตนิ รันดร์ก็ต้อเหยียะตามบทบัญญัติ”

18 ป้อ จายคนนั้นถามว่ “ฮ้อไหนพอง” พระเยซูตอบว่ “ฮ้อตีว่ ‘ห้ามฆ่าคน ห้ามเป็นจู้ฝัวเมียเป็น ห้ามลักของของเป็น

---

^๒ 19:12   19:12   ถ้าแปตรงๆ   กับภาษากรีก   คือ “บางคนเป็นชั้นที่ตั้งแต่เกิด”

ห้ามเป็นพยานดีอยู่แล้ว 19 จงเคารพนับถือพ่อแม่ของตัว^๒ แล้วจงรักเป็นบ้านเหมือนรักตัวเก่า^๓”

20 พ่อ จายหนุ่มคนนั้นตอบว่า “ข้อต่างๆ ในบทบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าได้ถืออีก ษา^๔ข้อบ^๕ได้ขาดอยู่แล้ว ยังมีอะ หยงดี^๖จะต้องเยียะ^๗หมวก^๘”

21 พระเยซูตอบว่า “ถ้าต้านต้องกำนเป็นคนดีพร้อมในสาย ต้าของพระเจ้า ต้านจะต้องไปขายของก้อย่างดี^๙ต้านมีอยู่ แล้วเอาสตางค์ไปแจกคนตึกคนจน ต้านจึงจะมีสมบัติในสวรรค์ แล้วตวยเฮามาเป็นสาวกของเฮาเตื่อะ”

22 เมื่อพ่อ จายหนุ่มคนนั้นได้ยินจา อัน ก็เตียวออกไปด้วยใจเป็นตึก ย้อนว่าเขารวยนักขนาด

23 พระเยซูอู้กับหมู่สาวกว่า “เฮาบอกความจริงแก่ต้านตั้ง หลายว่า คนรวยจะเข้าในแผ่น ดินสวรรค์ก็ยากนักแก

24 เฮาขอบอกหมู่ต้าน^{๑๐}หมวก^{๑๑}เตื่อว่า ตัวอู้อลลดเข้าสู่อีม ยังง่ายเหลือดีคนรวยจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้า^{๑๒}หมวก^{๑๓}ก่อน”

25 เมื่อหมู่สาวกได้ยินจา อัน ก็ปากันเจ็ดขนาด ถามาว่า “ถ้าจาอัน ไผจะรอดปีนบาปได้^{๑๔}ได้”

26 พระ เยชูพ่อหมู่สาวกแล้วอู้ว่า “สำหรับคน เป็นไปบได้^{๑๕}อยู่แล้ว แต่สำหรับพระเจ้า^{๑๖}ก้อย่างเป็นไป^{๑๗}ได้ตั้ง หมด”

27 เป โตรถามพระ เยชูว่า “พ่อลอ หมูเฮาได้ละ^{๑๘}ก้อย่างเปื่อติด ต้ามา จ้า รัชมา แล้วหมู่เฮาจะได้^{๑๙}อหยังตอบแต่นพอง”

28 พระ เยชูตอบว่า “เฮาบอกความจริงแก่ต้านตั้ง หลายว่า ในยุคใหม่ บุตร มนุษย์จะนั่งบนบัลลังก์อันยิ่งใหญ่ แล้วต้านตั้งหลายดีได้ตวยเฮา ก็จะได้^{๒๐}นั่งบนบัลลังก์สิบสองดี เปื่อตัดสินสิบสองพะ กุนของ^{๒๑}คนอิสราเอล 29 กู้คนดีละบ้าน

กา ว่าละปี่ น่อง ละป้อแม่ ละลูกๆ กา ว่าละไ้ฮ่นาย้อนหัน แก่เฮา ก็จะได้ฮับผลตอบแดนเป็นร้อยเต้า กับจะได้ฮับจิวิตินิ รัน ดร่ตวย ³⁰ แต่มีหลายคนดีเป็นคนตั้ง เก้า ในต่อนนี้ จะก่ายเป็นคนตั้ง ป่า ย กับคนตั้ง ป่า ยต่อนนี้ จะก่ายไปเป็นคนตั้งเก้า”

20

กำเพียบเรื่องคนงานฮับก่าจ้างเต้ากัน

¹ “แผ่น ดินสวรรคค์เพียบเหมือนเจ้าของสวนคนหนึ่ง ต้อออกจากเฮือนไปเจ้ามึด เพื้อไปจ้างคนงานมาเยีย ะก่านในสวนองุ่นของเป็น ² เมื่อตกลงกันแล้วว่าจะท้อก่าฮ้างหนึ่งเดนา ริอันต้อวัน แล้วยังส่งคนงานเข้าไปเยียะก่านในสวนองุ่น

³ “ประมาณเก้าโมงเจ้า เจ้าของสวนก็เตียวเข้าไปตีกาดแหม ก็เห็นบางคนยืนอยู่บ่ดาย บ่ได้เยีย ะก่านอะ หยัง

⁴ เจ้าของสวนอู้ว่า ‘ถ้าหมุเจ้าไปเยียะก่านในสวนองุ่นของเฮา เฮาจะท้อก่าจ้างตามสมควร’ ⁵ คนหมุนั้นก็ตกลงไปเยียะก่าน ในสวนองุ่น ประมาณเต็ง ตอน เจ้าของสวนก็ออกไปแหม บ่ายสามโมงแล้วยังออกไปเยีย ะจา อันเหมือนกัน

⁶ ประมาณห้าโมงแลง เจ้าของสวนก็ออกไปแหมเตือ ก็เห็นบางคนยืนอยู่บ่ดาย เป็นก็เข้าไปถามคนหมุนั้นว่า ‘เป็นจาใดหมุเจ้าถึงยืนตืนนี้ บ่เยียะก่านอะหยังวันค้ำจาอี้’

⁷ “เขาหมุนั้นตอบว่า ‘บ่มีไฟจ้างหมุเฮา’ เจ้าของสวนก็จวนหมุเขาว่า ‘ไปเยียะก่านตีสวนองุ่นของเฮาบ่อ’

⁸ “ตกเมื่อ แลงวันนั้นถึงเวลาเลิกงานแล้ว เจ้าของสวนสั่งหัวหน้าคนงานว่า ‘ไปฮ้องคนงานตึง หมดมา แล้วยจ่ายก่าฮ้างท้อหมุเขา จ่ายตามลำดับตั้งแต่คนมาเมื่อ ลุนจันถึงคนตีมาเก้าหัวที’

9 “คนงานดีมาเมื่อ ลุนตอนห้าโมงแลง
 ได้กำแวงไปคนละนึ่งเดน ำ ริ อัน 10 หมูคนงานฮับ
 จ้างดีมาก่อนก็คาคว่าจะได้นักเหลือนั้น
 แต่ก็ได้คนละนึ่งเดน ำ ริ อันเต้ากันหมด
 11 เมื่อหมูเขาฮับกำแวงไปแล้ว ก็จ่มว้าหื้อเจ้าของสวนว้า
 12 ‘คนหมูนั้นเยียะกำนจ้วโมงเดียว แต่ได้กำแวงเต้ากับหมูเฮาดีเยียะ
 ะกำนฮิมต้ายอยู่กำงแดดฮ้อนวันค้ำ’

13 “เจ้าของสวนองุ่นก็ตอบคนนึ่งในหมูคนนั้นว้า
 ‘เป็อนเหย เฮาบได้โก่งเจ้าเนอ ก็ตกลงกำแวงกันไว้แล้วว้านึ่งเดน
 ำ ริ อันบ่ใจกา 14 ฮับกำแวงของเจ้าแล้วไปเหยเตอะ
 เฮาปอใจจะจ่ายหื้อคนดีเฮาจ้างมาเมื่อ
 ลุนเต้ากับดีเฮาจ่ายหื้อเจ้า 15 เฮามีสิทริดีจะเยียะจา
 อี้กับสตาจค์ของเฮา กาว้าเจ้าขอยฮ้อนเฮาใจกว้างจาอันกา’

16 “แต่มีหลายคนดีเป็นคนตั้ง เก้า ำ ในตอนนึ่ง
 จะกำยเป็นคนตั้ง ป้า ย กับคนตั้ง ป้า ย ตอนนึ่ง
 จะกำยไปเป็นคนตั้งเก้า”

พระเยซูตวยตักเรื่องกำนต้ายของพระองค์แฮมเตื่อ

17 ตอนดีพระ เยชูกำ ลังเตียวตางไปกรุงเยรูซาเล็ม
 พระองค์ฮ้องสาวกตึงสิบสองคนหื้อออออกจากคนตั้ง
 หลายมาอยู่เปาะกัน แล้วฮู้กับหมูเขาว่า 18 “พ่อเนอ
 หมูเฮากำ ลังจะไปกรุงเยรูซาเล็ม แล้วบุตร มนุษย์จะถูกหัก
 หลังหื้ออยู่ในอำนาจของหมูหัวหน้าปโรหิตกับหมูธร
 รมา จำ รย เขาหมูนั้นจะตัดสินลง โต้ ฮต่านเล็งต้าย
 19 แล้วจะมอบต่านหื้อกับคนตาง จำ ดต๋เมียนตักกับเยาะ
 เยีย แล้วก็ป้าไปเชิงตีไม้กำงเซนจันต้าย
 แต่ในวันดีสามพระเจ้าจะเยียะหื้อเป็นขึ้นจิงจากความต้าย”

พระเยซูสอนเรื่องกำนฮับใจคนอื่น

20 แม่ของยาก อบกับยอห์นดีเป็นลูก
 บ่าวของเศเบ ดี สามคนแม่ลูกปากันมาหาพระ เยชู
 นางคุกเข่าลงแล้วขอหื้อพระองค์เยยะหื้อนางอย่างนึ่ง

21 พระ เยชูถามนางว่า “มีเรื่องอะ หยังกา”
 นางตอบว่า “เมื่อพระองค์ขึ้นเป็นเจ้าองค์นั้นแล้ว
 ขอหื้อลูก บ่าวตึงสองคนของข้า เจ้านึ่งอยู่เฟิกขวาคนนึ่ง
 เฟิกซ้ายคนนึ่งตวยเนอ”

22 พระ เยชูตอบว่า “หมุ่ต่านบ่ฮู้ว่า กำ ลังขออะ หยัง
 ต่านจะกินน้ำจากถ้วยแห่งความตักดีเฮาจะกินได้กา”
 เขาตึงสองตอบว่า “ได้กำ”

23 พระเยชูบอกเขาว่า “หมุ่ต่านจะได้กินจากถ้วยของเฮาแน่นอน
 แต่ดีจะหื้อไฟนึ่งเฟิกขวาเฟิกซ้ายของเฮานั้น
 บ่ใจเฮาเป็นคนจัดหื้อนึ่งเนอ แต่พระ บิดาของเฮาเต้า
 อันดีเป็นผู้เลือกว่าจะหื้อไฟนึ่งตักไหน”

24 เมื่อหมุ่สาวกแฮมสิบคนได้ยินจา อัน
 ก็ปากันโขดสองคนบี้ นองนั้น 25 พระ
 เยชูก็ฮ้องหมุ่เขาตึง หมดมาหา แล้วฮู้ว่า
 “ต่านตัง หลายก็ฮู้แล้วว่าผู้ปกครองของคนต่าง
 จำ ด วางตัวเป็นนายเหนือเขาตัง หลาย
 หมุ่ผู้นำก็ใจอำนาจเหนือเขาตัง หลายตวย

26 แต่สำหรับหมุ่ต่านนั้นบ่เป็นจา อันเนอ
 ในหมุ่ต่านถ้าไฟคนใดไค้เป็นใหญ่ ก็หื้อเขาเป็นผู้ฮับ
 ใจหมุ่ต่าน 27 ถ้าไฟคนใดไค้เป็นใหญ่เหลือเป็น
 ก็ต้อขอมสมัคใจเป็นคนฮับ ใจของหมุ่ต่าน

28 เหมือนเดียวกันกับบุตร มนุษย์ตีบได้มาเปือหื้อคนอื่นฮับ

ใจ แต่มาเปื้อนจับ ใจคนอื่น แล้วก็สละจิตของด้านเมื่อเป็นก้าไถ่คนจำนวนนักหรือรอดปีนบาปได้”

พระเยซูชี้กษัตริย์คนตำบอดสองคน

29 ตอนตีพระ เยชูกับสาวกก้า ลังออกจากเมืองเยรีโค มีคนเดียวไปตวยเป็นจำ นวนนัก
30 มีคนตำบอดสองคนนั่งอยู่ริมหน ตาง เมื่อได้ยินว่าพระเยชูก้า ลังเดี่ยวกายมา ก็ฮ้องเิ้นเสียงตั้งว่า “องค์พระผู้ เป็น เจ้า บุตรของกษัตริย์ดา วิดเหย ขอโผดอินดูเฮาสองคนตวยเตอะ”

31 คนตั้ง หลายปากันดำคนตำบอดสองคนนั้นหื้อดักเหีย แต่เขาก็เิ้นตั้งขึ้นตักๆ ว่า “องค์พระ ผู้ เป็น เจ้า บุตรของกษัตริย์ดา วิดเหย ขอโผดอินดูหมู่เฮาสองคนนอยเตอะ”

32 พระ เยชูก็เลยหยุด แล้วฮ้องมาถามว่า “เจ้าตองก้านหื้อเฮาเยยะอะฮยังหื้อกา”

33 คนตำบอดตอบว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า หมู่เฮาไค่พ่อหัน”

34 พระ เยชูอิน ดูเขา ก็เลยเอามือจี้ตีแก่น ตำของเขา เขาติงสองก็พ่อหันบ่าเตียนั้นเลย แล้วเขาก็ตวยพระองค์ไป

21

พระเยซูชี้ลาเข้ากรุงเยรูซาเล็ม

1 เมื่อพระ เยชูกับหมู่สาวกเข้ามาไ้กรุงเยรูซาเล็ม ก็มาแพวหมู่บ้านเบธ ฟายิบนดอยบ่า กอกเทศ ก็ใจสาวกสองคนเข้าไปก่อน ² สั้งว่า “เข้าไปในหมู่บ้านตั้งหน้าหันเนอ ตัน ที่ตีเข้าไปแล้ว จะปะแม่ลากับลูกของมันมัตอยู่ตีหัน หื้อแก้เจ้

ออกจูงมาหือเฮาตั้งสองตัว 3 ถ้ามีคนถาม หือตอบเขาว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านใจี้ เขาก็จะหือมาเลยตันที”

4 สิ่งดีเกิดขึ้นนี้ก็เปือหือเป็นไปตามดีผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้าผู้ไว้

5 “หือบอกจาวเมืองศิโยนว่า
‘พ่อหั้นล่อ กษัตริย์ของหมู่เจ้ากำลังมาหาเจ้าตั้งหลาย
พระองค์สภาพอ่อนโยนขึ้นีหลังลา
ขึ้นีหลังลูกกลามา’ห ”

6 สาวกสองคนนั้นก็ไป แล้วเยชู ตามดีพระ
เยชูสั่ง 7 เขาจูงลาสองตัวแม่ลูกมาหือพระ เยชู
เอาเสื่อผ้าของหมู่เขาปูบนหลังลา พระองค์ก็ขึ้นขึ้นี

8 หมู่คนจ่า นวนนักปากันเอาเสื่อผ้าของตัวปูบนหน
ตาง บางคนก็พินกั้งไม้มายายตามหน ตางตวย
9 หมู่คนดีเตียวนำหน้ากับเตียวตวยหลังพระ เยชู
ปากันโหฮ้องเสียงตั้งว่า

“โฮซันนา^๔แก่บุตรของกษัตริย์ดาวิด
ขอพระเจ้าปิ่นปอนผู้ดีมาในนามองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า
โฮซันนาในดีสูงสุด”

10 เมื่อพระ เยชูเข้าไปในกรุงเยรูซาเล็ม คนดิงเมืองแตก
ตื่นถามกันว่า “คนนี้เป็นไฟกา”

11 คนตั้ง หลายตอบว่า “คนนี้จือเยชู
เป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้ามาจากหมู่บ้านนา ซา
เรธโนแคว้นกาลิลี”

พระเยชูเข้าไปในพระวิหาร

๓ 21:5 21:5 ศิโยน หมายถึง กรุงเยรูซาเล็ม ห 21:5 21:5 ศคย.
9:9 ๔ 21:9 21:9 คำนี้เป็นภาษาฮีบรูมีความหมายว่า “ขอโผดจ้วยหือรอด”
จาวยิวใจี้เป็นคำสรรเสริญพระเจ้า

12 พระเยซูเข้าไปในบริเวณพระวิหาร แล้วไล่เห็บหมูคนดีท่า ลังซื้อขายของกันอยู่ดีหัน กับปัดโต๊ะของคนฮับแลกสตาจ กับยูดีนั่งของคนขายนกท่า แก้ววางตวย 13 พระองค์อยู่กับคนหมู่นั้นว่า “มีท่าเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า ‘พระวิหารของเฮาจะฮ้องว่าเป็นดีสำหรับอธิษ แต่หมู่เข้ามาเยียะหื้อกายเป็นถ้ำของโจรเหีย’อ

14 มีคนต่าบอดกับคนง่อยปากันเข้ามาหาพระเยซูดีพระวิหาร แล้วพระองค์ฮัก ษาหมู่เขาหื้อหาย

15 เมื่อหมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ธรรมา จำรยหันสิ่งฮักจรรยต่างๆ ดีพระเยซูเยียะ กับได้ยินเสียงหละอ่อนโนให้เอ็งกัน ในบริเวณพระวิหารว่า “โฮ ชันนาแกบบุตรของกษัตริย์ดาวิด”หมู่เขาก็ปากันโทษพระเยซู

16 หมู่เขาถามพระเยซูว่า “ต่านบ่ได้ยินดีหละอ่อนหมู่นี้ให้เอ็งกันกา” พระเยซูตอบว่า “ได้ยินกา หมู่ต่านบ่เกยอ่านปะในพระคัมภีร์ฟองกาดีว่า ‘พระเจ้าได้เกีย มหละ อ่อน กับหละ อ่อนเกิดใหม่ๆ หื้อฮ้องถวายก่าสรรเสริญพระองค์’ฮ ”

17 พระเยซูก็ละหมู่เขา แล้วก็ออกจากกรุงเยรูซาเล็ม ไปนอนดีหมู่บ้านเบธานี

พระเยซูดำต่นป่าเดือตีบมีหนวย

18 เมื่อแจ้งเจ้าต่อนพระเยซูก่าล้งเตียวปีกเข้ากรุงเยรูซาเล็ม พระองค์อยากกินข้าว 19 เมื่อพระองค์เห็นใส่เก้าป่าเดืออยู่ฮิมตาง ก็เตียวเข้าไปใ้ แต่บ่มีอะ หยังบนเก้า มีก่าไบเต้า อั้น พระองค์ก็บอกป่า เดือเก้านั้นว่า

พื 21:13 21:13 อสย. 56:7 อ 21:13 21:13 ยรม. 7:11 ฮ 21:16 21:16 สดต. 8:2

“ห้ามออกหน่วยแหม่มเข้าเนอ” ปา กองว่าหือแล้ว ปา เตื่อเก้านั้นก็เหียวแห้งต่ายขำหน้าขำตา

²⁰ เมื่อหมุสาวกหันก็ปากันเง็ด งามพระ เยชูว่า “เป็นไปได้อาใดเก้าปาเตื่อเหียวแห้งต่ายเวจจื่อ”

²¹ พระเยชูตอบว่า “เฮาบอความจริงแก่ต้านตั้งหลายว่า ถ้าต้านมีความเจือ บอิก ขะ หลิกใจสักหน่อย ต้านก็จะเยียะจา อี้ได้เหมือนกัน จะเยียะ ะได้นักเหลือนี้แหม่มตวย บว่าจะส่งดอยมอนนี้ย้ายลงไปในทะเลเหียว ก็จะเป็นไปจ้ออัน ²² ถ้าต้านเจือ ต้านก็จะได้อับกู้้อย่างตามตีต้านอธิษฐานขอ”

ผู้นำศาสนาต้าพระเยชูเรื่องสิทธิอำนาจ

²³ พระ เยชูเข้าไปในบริเวณพระ วิหาร ต่อนตีกำ ลังสอนอยู่นั้น หมุหัวหน้าบุโรหิตกับหมุคนเฒ่าคนแก่เข้ามาถามพระองค์ว่า “ต้านมีสิทธิอำนาจอะ หยังเยียะ สิ่งหมุนี้ ไผหือสิทธิอำนาจต้าน”

²⁴ พระ เยชูตอบว่า “เฮาจะถามหมุต้านสักข้อหนึ่งก่อน ถ้าหมุต้านตอบเฮา เฮาถึงจะบอว่าเฮาใจ้สิทธิอำนาจของไผมาเยียะ สิ่งหมุนี้ ²⁵ ลองตอบเฮามาก่าลว่า

สิทธิอำนาจของยอห์นตีเขาหือบัพ ดิศ มานั้นมาจากไหน มาจากพระเจ้ากา ว่ามาจากคน” หมุเขาก็เบ็กษากันว่า “ถ้าหมุเฮาจะว่า ‘มาจากพระเจ้า’ ต้านก็จะย้อนถามหมุเฮาแหม่มว่า ‘แล้วเป็นจาใดบเจือยอห์น’ ²⁶ แต่ถ้าหมุเฮาจะว่า ‘มาจากคน’ ก็กัคนตั้ง หลายจะโขด ย้อนว่าคนตั้ง หลายปากันเจือว่ายอห์นเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้า”

²⁷ หมุเขาก็เลยตอบพระองค์ว่า “หมุเฮาบฮู้เนอ” พระ เยชูก็บอหมุเขาว่า “ถ้าจ้อ อัน เหาก็จะบอเหมือนกันว่า เฮาใจ้สิทธิอำนาจของไผเยียะสิ่งหมุนี้

กำเฝียบเรื่องลูกบ่าวสองคน

28 “บอกกำล่อว่า หมู่ต๋านก็ตจาดไต่เกี่ยวกับเรื่องตีจะเส่าต๋อไปนี้ คือบ้อ จายคนนึ่งมีลูกบ่าวสองคน เขาบอกลูกบ่าวคนเก๊าว่า ‘ลูกบ้อ วันนีไปเยียะกำนในสวนองุ่นของบ้อกำเนอ’

29 “ลูกบ่าวคนเก๊าตอบว่า ‘อี บ่ไป’ แต่เมื่อ ลุนเขาเปี่ยนใจไป

30 “จากนั้นบ้อก็ไปบอกลูกบ่าวคนหล้าเหมือนกันว่า ‘ลูกบ้อ วันนีไปเยีย ะกำนในสวนองุ่นของบ้อกำเนอ’ ลูกบ่าวคนหล้าตอบว่า ‘ตกลงครับ ผมจะไปเยีย ะ’ แต่เขาก็บ่ได้ไปเยียะสักกำ

31 “ขอลถามว่า ลูกบ่าวสองคนนี คนใดตีเจื้อฟังเยีย ะต๋ามกำสั่งของบ้อ” หมู่เขาตอบว่า “ลูกบ่าวคนเก๊า” พระ เยชูก็บอกหมู่เขาว่า “เฮาบอความจริงแก่ต๋านตัง หลายว่า คนเก็บภาชีกับแม่ ญิงชายตั่ว จะได้เข้าในแผ่น ดินสวรรคค์ก่อนหมู่ต๋านเนอ

32 ย่อนว่ายอหั้นได้มาจี้ตางหื้อหั้นว่าจะใจจี้ วิตอย่างถูก ต๋องต๋ามธรรมได้จาดไต่ หมู่ต๋านก็บ่ยอมเจื้อยอหั้น แต่คนเก็บภาชีกับแม่ ญิงชายตั่วได้เจื้อยอหั้น เถิงแม่ต๋านตัง หลายได้หั้นสิ่งหมุ่นี้แล้ว แต่ก็ย้งบ่ยอมกลับ ใจจากบาปมาเจื้อยอหั้นเลย

กำเฝียบเรื่องสวนองุ่นกับคนเจ้า

33 “ฟังกำ เฝียบตีจะเส่านีหื้อตี เรื่องมีอยู่ว่า เจ้าของสวนคนนึ่งเยียะสวนองุ่น เขาล้อมฮั่วแเวตสวนไว้หมด เจาะหินแบ่งเป็นบ่อย้อองุ่น กับแบ่งบ่อสำหรับเฝ้าสวนไว้ แล้วหื้อคนมาเจ้า ส่วนเจ้าของก็เตียว ตางไปอยู่ต๋างประเทศ 34 เมื่อเถิงหน้าเก็บหน่วยองุ่น

เจ้าของสวนก็หื้อลูกจ้างไปหาหมูคนเจ้า
 เป็อฮับส่วนแบ่งองุ่นดีเป็นส่วนแบ่งของเขา

35 “แต่หมูคนเจ้าก็ยับลูกจ้างหมูนั้นไว้
 แล้วปากันบุบตีคนหนึ่ง ฆ่าเหยียคนหนึ่ง กับเอาปา
 หินขว้างคนดีสามจันต่าย 36 เจ้าของสวนก็ส่งหมูลูกจ้างมาหาแหมจ่า
 นวนนั๊กเหลือเอ็ดดีแล้ว แต่ก็ถูกหมูคนเจ้าสวนปากันเหยีย
 ะจา อันแหม 37 สุด ต้ายเจ้าของสวนส่งลูก บ่าวของเขาไป
 เจ้าของสวนอู้ว่า ‘คนเจ้าหมูนั้นก็จะนับถือลูกบ่าวของเฮาพอง’

38 “แต่เมื่อหมูคนเจ้าเห็นใส่ลูกบ่าวเจ้าของสวนมา
 ก็อู้กันว่า ‘นี่ล่อ คนดีจะฮับมรดก หมูเฮาจ้วยกันฆ่ามันเหยียเอื้อ
 แล้วมรดกนั้นจะตกเป็นของหมูเฮา’ 39 หมูเขาก็ยับลูกบ่าวเจ้าของสวนนั้น
 อุ่มโจ้งออกไปนอกสวนแล้วก็ฆ่า 40 เมื่อเจ้าของสวนปี้กมาเขาจะเหยีย
 ะจาไต่กับคนเจ้าหมูนี”

41 หมูหัวหน้าบุโรหิตกับคนเฒ่าคนแก่ตอบว่า
 “เจ้าของสวนจะฆ่าคนบดีหมูนั้นหื้อต่ายอย่างตุ๊กทรมาน
 แล้วก็หื้อคนดียอมแบ่งองุ่นหื้อกับเจ้าของสวนเมื่อถึงหน้าเก็บหนวยเจ้าต่อ”

42 พระ เยชูบอกหมูเขาว่า “หมูด่านบ่เกยอ่านพระ
 คัมภีร์ซื่อนี้กาดีว่า
 ‘ศิลาดีสล่าแบ่งเหยียนเอาขว้างไปแล้วนั้น
 ปากฎว่าเป็นศิลามุมเอก
 สิ่งนี้มาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า
 ดีหมูเฮาเห็นกับตำ กิจิดแต่ๆ’ก

43 เขาจะบอกหื้อฮู้ว่า แผ่นดินของพระเจ้าจะถูกยึดเอาไปจากหมูด่าน
 แล้วก็ยกหื้อกับคนดีเหยีย ะตามกำ สั้งของพระเจ้า

44 คนไต่ก็ตำดีไต่กันแตงบ่า หินก้อนนี้ เขาก็จะแหลวเป็นปา

ก 21:42 21:42 สดต. 118:22-23

หล่นดินตอน ถ้าป่า หินก้อนนี้ตกแต่งใส่ไฟ
คนนั้นก็แหลวไปเลย”^๕

⁴⁵ เมื่อหมูหัวหน้าบุโรหิตกับหมูฟา ริ สี่ไถยinka
เทียบเรื่องนี้ของพระ เยชู ก็รู้ว่าพระองค์กำลัง
อ้างถึงหมูเขา ⁴⁶ หมูเขาก็ปากันหาตางตั้งจะยับพระองค์
แต่ก็กลัวคนตั้ง หลาย ย้อนว่ามีคนจำ นวนนักเจ้าว่าพระ
เยชูเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า

22

คำเทียบเรื่องกานเจิญคนมงานเลี้ยง

¹ พระ เยชูเล่าเรื่องเป็นคำ เทียบหื้อหมูเขาฟังแหมว่า
² “แผ่นดินสวรรค์เทียบเหมือนกษัตริย์ดีได้จัดงานเลี้ยงฉลองแต่งงานหื้อลูก
บ่าวของตั้น ³ เมื่อเกีย มเสร็จแล้ว กษัตริย์ส่งคนฮับ
ใจไปฮ้องแขกดีเจิญไว้หื้อมงานได้แล้ว แต่ก็มีโผยอมมา
⁴ กษัตริย์ก็ส่งคนฮับ ใจคนอื่นไปฮ้องแหม สั่งหื้อบอกจา
อัวว่า ‘เฮาได้ฆ่าหมูงัวตัวตัยๆ ไว้ กู้อย่างพร้อมแล้ว
หื้อมงานเลี้ยงฉลองกานแต่งงานนี้ได้เลย’
⁵ “แต่บ่มีโผสน ใจสักคน ตางคนตางไปเยย
ะกานของตัวเทีย คนหนึ่งไปเยย ะโฮเยย
ะนา แหมคนหนึ่งก็ไปก้าชายเทีย ⁶ คนอื่นๆ
ก็ยับหมูคนฮับ ใจดีมาบอกนั้นแล้วบุนฆ่าเทีย
⁷ กษัตริย์โหดขนาด เลยส่งกองทัพมาฆ่าฆาตกรหมูนั้น
แล้วเผาเมืองของหมูเขาตวย
⁸ “กษัตริย์ฮู้กับคนฮับ ใจของพระองค์ว่า
‘งานเลี้ยงฉลองกานแต่งงานก็เกีย มไว้พร้อมแล้ว
แต่แขกดีเฮาได้เจิญไว้ นั้นบเป็งตัจจะมาในงานของเฮา

^๕ 21:44 21:44 บางฉบับบมีข้อนี้

9 ให้ออกไปตามกู่ฮ่อมต่างเตียว เมื่อปะไฟก็เจิญมาในงานนี้หือหมด
 10 แล้วหมู่คนฮับ ใจ้ออกไปตามหน ต่าง
 แล้วก็เจิญกู่คนตีหมู่เขาปะ ติงคนตีติงคนบตีแล้วปามา
 จันในตี้สุดห้องฮับแขกก็มีคนมาเต็มห้อง

11 “เมื่อกษัตริย์เข้ามาพ่อแขกตีมา ก็หันใส่ป้อ
 จายคนหนึ่งแต่ง ตัวบ่เบ็งกับงานแต่งงาน 12 พระองค์ก็อู้ว่า
 ‘เป็อนเหย เข้ามาตีนี้ได้จาใด เสือคุมสำหรับงานแต่งก็บ่มี’
 ป้อ จายนั้นก็ปากบ่ออก 13 กษัตริย์ก็สั่งหมู่คนฮับ
 ใจ้อว่า ‘มัดตีนมัดมือคนนี้ แล้วโจ้งออกไปตั้งนอก
 ตัดตีมีดตีมีเสียงคนให้หุขบเขี้ยวเกี่ยวกางอย่างเจ็บปวด”

14 พระ เยซุก็สรูปว่า “มีหลายคนตีได้ ฮับเจิญมา
 แต่มีคนน้อยตี้จะถูกเลือกไว้”

คำถามเกี่ยวกับก้านเสียวภาชี

15 หมู่ฟา ริ สีก้อออกไปวางแผนหาตางเอาผิดกำอู้ของพระ
 เยซุ 16 หมู่เขาก็เลยส่งสาวกของตัว กับหมู่ตี้สนับสนุนเฮโรด
 ไปถามพระเยซุว่า “อาจารย์ หมู่เฮาฮู้ว่าอาจารย์เป็นคนสัตย์
 ซื่อ สอนเรื่องตางของพระเจ้าตามความจริงโดยบ่ได้เอา
 ใจ้อไป ย้อนอา จ่า รัยบ่หัน แก่หน้าไฟเลย 17 ถ้าจา
 อันจ้วยบอกหมู่เฮาก่าลว่า อา จ่า รัยก็คิดว่าจาใด
 ตี้จะเสียวภาชีหือซีซาร์ เฮาควรจะเสียวดีก่าว่าบ่ควรเสียวดี”

18 แต่พระ เยซุฮู้ก่า กิดฮ้ายของหมู่เขา
 พระองค์เลยอู้ย้อนไปว่า “หมู่คนหน้าซื่อใจกิด
 ต้านจะมาจับผิดเฮาเยยะหยัง 19 เอาเหรียญตี้ใจ้อเสียวภาชีมาหือเฮาฟ้อลล”
 หมู่เขาก็ยื่นเหรียญเดนา ริ อันเหรียญหนึ่งหือพระองค์ 20 พระ
 เยซุถามหมู่เขาว่า “ฮูปกับจื่อตี้อยู่บนเหรียญนี้เป็นของไฟ”

21 หมูเขาตอบว่า “เป็นของซี ซาร์” พระเยซูก็บอกหมูเขาว่า “ของของซี ซาร์ก็เอาไปหื้อซี ซาร์ แต่ของของพระเจ้าก็หื้อพระเจ้า”

22 เมื่อได้ยินจาอันหมูเขาก็จึงดีแล้วละพระองค์ไว้ปากันออกไป

หมูสะดืสึแนยับผิดพระเยซู

23 ในวันนั้น สะ ดู สีบางคนมาหาพระ เยชู คนหมู่นี้ถือวามบ่มีกานเป็นขึ้นจากความต่าย

หมูเขาถามพระองค์ว่า 24 “อา จำ รัย บทบัญญัติของโมเสสเขียนไว้ว่า ‘ถ้าป้อ

จายคนใดต่าย แต่ยังบ่ตันมีลูกเตื่อ น่อง

บ่าวเขาก็ต้องฮับเอาปี้ไปมาเป็นเมียเทียบ กับหื้อมีลูกสืบเจ็

อสายของอ้ายไว้ช 25 สมมุติว่า ในหมูเฮานี้มีป้อจายดีเป็นปี้

น่องกันเจ็ดคน อ้ายเค้าแต่งงานยังบ่ตันมีลูกก็ต่ายไปเทียบ

น่อง บ่าวคนถัดมาฮับนางมาเป็นเมียต่อ

26 น่อง บ่าวคนดีสองก็ต่ายบ่มีลูกเหมือนกัน

แล้วก็เป็นอย่างเดียวกันกับน่องบ่าวคนดีสามจนถึงคนดีเจ็ดดีต้องฮับเอาปี้

ไปมาเป็นเมียต่อๆ กันมา 27 แล้วสุด ต่ายแม่

หญิงคนนั้นก็ต่ายตวย 28 เมื่อถึงวันดีเป็นขึ้นจากความต่ายนั้น

แม่หญิงคนนี้จะเป็เมียของไฟ ย้อนว่าตึงเจ็ดคนนั้นก็เกยเป็นฟัวของนางมาหา

29 พระ เยชูตอบหมูเขาว่า “หมู่ตันเข้า

ใจผิดแล้ว ย้อนว่าหมู่ตันบ่เข้า ใจพระ

คัมภีร์กับบ่ฮู้ จักฤทธิอำนาจของพระเจ้า

30 เมื่อถึงวันดีก็คนเป็นขึ้นจากความต่าย จะบ่แต่งงานกัน

กา ว่ายกหื้อเป็นฟัวเป็นเมียกันแหม แต่จะเป็นเหมือนทูต

สวรรค์ 31 ส่วนเรื่องกานเป็นขึ้นจากความต่ายนั้น

ข 22:24 22:24 ฉ.5บ. 25:5

หมู่ต๋านบ่เกยอ่านกา ตีพระเจ้าอู้ว่า ³² ‘เฮาเป็นพระเจ้าตี้อับ
ราฮัม อิสอัค กัวยาคอบนับถือ’ค พระองค์เป็นพระเจ้าของคนต๋าย
แต่เป็นพระเจ้าของคนตีมีจิวิต”

³³ เมื่อคนตั่ง หลายได้ยินจา อี้ก็ปากันจิตในกำ
สอนของพระเยซู

บัญญัติข้อใดสำคัญที่สุด

³⁴ เมื่อหมู่ฟา ริ สี ได้ยินว่าหมู่สะ ดู สีจับผิดในกำอู้พระ
เยซูบ่ได้ หมู่เขาก็มาจ มนุ มกัันเมื่อถามพระ เยชูแหมเตื่อ
³⁵ มีผู้ช่านาญบทบัญญัติคนหนึ่ง ลองเจิงพระองค์ว่า ³⁶ “อาจา
รย ในบทบัญญัติตังหมด ข้อใดสำคัญเหลือเป็น”

³⁷ พระ เยชูตอบว่า “จงฮักองค์พระผู้เป็นเจ้า
พระเจ้าของต๋านจนสุดจิตสุด ใจกับสุดพญาปัญญาของเจ้า’ค

³⁸ คือเป็นบทบัญญัติข้อเก้า กับเป็นข้อตีสำคัญตีสุด

³⁹ ส่วนข้อสองตีสำคัญบ่ๆ กัันคือ ‘จงฮักเป็อนบ้านเหมือนฮักตัวเกา’ข

⁴⁰ บทบัญญัติกับหนังสือของผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้าตีได้เขียนไว้
ก็ขึ้นอยู่กับบทบัญญัติสองข้อนี้”

เจือสายกษัตริย์ดาวิดใหญ่เหลือกษัตริย์ดาวิด

⁴¹ ตอนตีหมู่ฟา ริ สีมาจ มนุ มกัันอยู่ตีหัน พระ
เยซูได้ถามหมู่เขาว่า ⁴² “หมู่ต๋านกิดจาใดพองเรื่องเกี่ยวกับพระ
คริสต ต๋านเป็นเจือสายของไผ” หมู่ฟา ริ สีตอบว่า “เป็นเจือ
อสายของกษัตริย์ดาวิด”

⁴³ พระ เยชูถามต่อว่า “แล้วเป็นจาใดเมื่อกษัตริย์ดา
วิดอู้โดยพระ วิญญาณเบริสุทธีนั้น จึงฮ้องพระ คริสตว่า
‘องค์พระผู้เป็นเจ้า’ ย่อนกษัตริย์ดาวิดได้อู้ว่า

ค 22:32 22:32 อพย. 3:6 คี 22:37 22:37 ฉธบ. 6:5 ข 22:39 22:39 สนต.
19:18

44 “พระเจ้าอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า

“หื้อนั่งตั้งขวามือของเขา

จนแต่้าฮอดเฮาจะเยียะหื้อศัตรู๋ของต๋าน

อยู่ลุ่มปิ่นตั้นของต๋าน”ง’

45 ในเมื่อกษัตริย์ดาวิดฮ้องพระองค์ว่า ‘องค์พระผู้
เป็นเจ้า’ แล้วพระองค์จะเป็นเจี๊อสาขของกษัตริย์ดา
วิดได้จาใด”⁴⁶ บมีไฟตอบพระเยซูได้สักคน
นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาก็บมีไฟกำเข้ามาถามอะ
หยังพระองค์แหมเลย

23

พระเยซูเตือนหื้ออยู่เกี่ยวกับหมู่ธรรมาจารย์กับหมู่ฟาริสี

1 พระเยซูฮู้กับคนตั่งหลายตั่งหมู่สาวกของพระองค์ว่า
2 “หมู่ธรรมาจารย์กับหมู่ฟาริสีมีอำนาจตั่งจะสอนต๋านตั่ง
หลายเรื่องบทบัญญัติของโมเสส³ อะ หยังดีเ้าสอน
ก็หื้อเจี๊อฟังกับเยียะตวยตามกำสอนนั้น แต่สิ่งตั่งหมู่เขาเยีย
ะห้ามเยียะตวยเนอ ย้อนว่าคนหมู่นี้สอนอย่างนึ่ง แต่เยีย
ะแหมอย่างนึ่ง⁴ เขาตั่งกฎตี้ยากๆ หื้อคนตั่งหลายยัดถือ
เพียบเหมือนหมู่เขาเอาของหนักๆ หื้อคนอื่นแบกไว้
แต่หมู่เขาก็บยอมจ้วยจิสักหน้อย

5 “เขาฮื้อเยียะกัอย่างเปี๊อฮอดคนแต่้า อัน
เขาแบ่งแ็บใส่ข้อพระคัมภีร์แก่นใหญ่เหลือเป็นมัดตั่งตัว
แล้วใส่เสื่อคุมตี่มีพู่ห้อยยาวเหลือเป็น⁶ เขาชอบนึ่งตั่งตี่มีเกียรติในงานเลี้ยง
กับตี่สำคัญในธรรมศาลาของจาวยิว⁷ หมู่เขาชอบหื้อคนไหว้กำงากาดกำงลี
กับชอบหื้อคนตั่งหลายฮ้องเขาว่า ‘อาจารย์’

ง 22:44 22:44 สดด. 110:1

8 “แต่ห้ามหือคนอื่นฮ้องหมุด้านว่า ‘อา
 จำ รยี่ ย้อนว่าด้านตั้ง หลายมีอา จำ
 รยี่คนเดียว กับหมุด้านก็เป็นปี นองกันตั้ง หมด
 9 ห้ามฮ้องคนบนโลกนี้ว่า ‘พระ บิดา’ ย้อนว่าด้านตั้ง
 หลายมีพระ บิดาองค์เดียวที่อยู่ในสวรรค์คือพระเจ้า
 10 ห้ามหือคนใดฮ้องด้านตั้ง หลายว่า ‘เจ้า นาย’
 ย้อนว่าด้านตั้ง หลายมีเจ้า นายคนเดียวคือพระ คริสต์
 11 ในหมุด้านคนตีเป็นใหญ่เหลือเป็น จะต้องเป็นคนตีฮับ
 ใจด้านตั้งหลาย 12 คนตียกตัวขึ้น คนนั้นจะถูกเต็กหือต่ำลง
 ส่วนคนตีถ่อมตัวลง ก็จะได้ฮับก้านยกขึ้น

พระเยซูตำหมุด้านศาสนา

13 “ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมูธร รมา จำ
 รยี่กับหมูฟา ริ สี ย้อนว่าหมูเจ้าเป็นคนหน้าชื่อใจกิด
 หมูเจ้าได้กิดกันคนอื่นบหือไปแผแผ่น ดินสวรรค์
 เชิงหมูเจ้าก็บยอมเข้าไป เมื่อคนอื่นฮิจจะเข้าไป
 หมูเจ้าเองก็ขวางไว้เหียบ

15 “ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมูธร รมา จำ
 รยี่กับหมูฟา ริ สี เจ้าเป็นคนหน้าชื่อใจกิด
 ตีต้องฮับความตัก หมูเจ้ายอมข้ามน้ำข้ามทะเล
 เปื่อเซาะหาคนก้าคนเดียวหือเข้าฮิตศาสนายิว
 เมื่อเข้าฮิตแล้ว ก็เหียบ ะหือเขาสมควرتีจะตกหม้อ หน้า
 ฮกนักเหลือเจ้าตั้งหลายแหมสองเต้า

16 “ความฉิบหายก็จะเกิดกับคนนำตางตีต่าบอด
 ตีต้องฮับความตัก หมูเจ้าสอนว่า ‘ถ้าคนใดก็ตำเมื่อสาบานโดยอ้างพระ

๖ 23:13 23:13 สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 14 คือ

“ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมูธรรมาจำรยี่กับหมูฟาริส
 เจ้าเป็นคนหน้าชื่อใจกิดตีต้องฮับความตัก ย้อนว่า
 หมูเจ้าฮิดเอาสมบัติของหมูแม่หม่ายไปเป็นของตัวเก่าเหียบ
 แล้วก็ชี้แต่งอธิษฐานยาวๆ ย้อนจาอันเจ้าตั้งหลายจะต้องฮับโต๊ะใหญ่หลวง”

วิหาร ก็มีความหมายอะหยัง แต่ถ้าคนใดสาบานอ้างคำของพระวิหาร เขาจะต้องเยีย ะตวยกำสาบานตีได้อ้างแล้วนั้นหือได้

17 หมูคนง่าวป้ายบ่อดำบอดแหม อันไหนสำคัญเหลือกัน คำในพระ วิหารกา ว่าพระ วิหารตีเยีย ะหือคำนั้นเป็นสังคักดีสิทธิ 18 หมูเจ้ายังอู้แหมว่า ‘ถ้าคนใดก็ตำสาบานโดยอ้างแต่นปุจา ก็มีความหมายอะหยัง แต่ถ้าคนใดสาบานโดยอ้างเครื่องปู จาบนแต่นปุจา นั้น เขาจะต้องเยีย ะตวยกำสาบานตีได้ว่านั้นหือได้

19 เจ้าคนตำบอดแต่ๆ อะ หยังสำคัญเหลือกัน เครื่องปู จากา ว่าแต่นปุจา อันใดตีเยีย ะหือเครื่องปู จานั้นสังคักดีสิทธิ 20 ย่อนจาอี่ไฟก็ตำตีสาบานโดยอ้างแต่นปุจา เขาก็สาบานโดยอ้างแต่นปุจา ตึงเครื่อง ปู จากู้อย่างตื้อยบนแต่นั้นตวย 21 คนตีสาบานโดยอ้างพระวิหาร เขาก็สาบานโดยอ้างพระวิหารผดแผวพระเจ้าผู้ตื้อยในพระวิหารตวย 22 กับคนตีสาบานโดยอ้างสวรรค ก็สาบานโดยอ้างบัลลังก์ของพระเจ้าตึงพระองค์ตึงอยู่บนบัลลังก์นั้นตวย

23 “ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมูธร รมา จ่ารย์กับหมูฟา ริ สี เจ้าเป็นคนหน้าซื่อใจกิด ย่อนหมูเจ้าถวยสิบ ลดจากหอม ด่วน เม็ดผัก จี กับยี่หระ แต่สิ่งตีสำคัญเหลือนั้นในบทยัญญติ คือความยุติธรรม ความเมตตำ กับความซื่อสัตย์ก็ละเลยเหีย ส่วนก้านถวยสิบ ลด เจ้าก็ควรเยีย ะอยู่ แต่บตีละสิ่งสำคัญหมู่นั้นตวย

24 คนนำตางตีตำบอด หมูเจ้ากรองแหมงตัวหน้อยๆ ออกจากน้ำกิน แต่สิ้นอุฐเข้าปดิงตัว

25 “ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมูธร รมา จ่ารย์กับหมูฟาริสี เจ้าเป็นคนหน้าซื่อใจกิด หมูเจ้าล้างถ้วยจานก้าตังนอกเต้า อัน แต่ตังในนั้นมิก้าความโลภกับความมัวเมาในกิเลสเต็มไปหมด

26 หมูฟาริสีตำบอด หือหมูเจ้าล้างตังในถ้วยจานหือสะอาดเหียบก่อน แล้วตังนอกก็จะสะอาดไปตวย

27 “ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมูธรรมา จำ รยกับหมูฟา ริ สี เจ้าเป็นคนหน้าซื่อใจก๊ัด ย้อนหมูเจ้าเหียบเหมือนอุโมงค์ฝังศพตีตาสีขาว

ตังนอกพ่องามแต่ๆ แต่ตังในมีกำกระดูกคนต่ายกับสิ่งดีเป็นมลทินก้อย่างเต็ม

28 เหมือนกับหมูเจ้า ตีหือคนหน้าซื่อใจก๊ัดกับคนเยียบ ะสิ่งดีถูก ต้องตำมธรรม แต่แต่ๆ ในตัวเจ้ามีความหน้าซื่อใจก๊ัดกับความบดเต็มไปหมด

29 “ความฉิบหายก็จะเกิดกับหมูธรรมา จำ รยกับหมูฟา ริ สี เจ้าเป็นคนหน้าซื่อใจก๊ัด ย้อนหมูเจ้าได้แบ่งอุโมงค์ฝังศพตีเป็งกับผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้า แล้วแต่่งห ย่องหลุมฝังศพของคนหมูตีเยียบ ะถูก

ต้องตำมธรรม 30 หมูเจ้าก็อู้ว่า ‘ถ้าเขาอยู่ในสมัยป้อฮุยแม่หมอนของเฮานั้น เขาจะบยอมฮ่วมมือกับเขา ตีฆ่าหมูผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้าหมูนี้แน่ๆ

31 เป็นกำนแสดงหือหน้าหมูเจ้ายอม ฮับว่า ตัวเก่าเป็นลูกหลานของคนหมูนั้น ตีฆ่าผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้า 32 ย้อนจา อัน หือเยียบ ะบัพตีป้อฮุยแม่หมอนของหมูเจ้าได้ตัง เก้า เยียบ ะไว้หือเสร็จเหียบเตอะ

33 “หมูจาดงู หมูจาดงูปัด หมูเจ้าจะป็นจากหม้อ หน้า ฮกได้จาใด 34 ย้อนจาอัน เขาจะส่งผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้า คนตีมีปัญญา กับธรรมา จำ รยมาหาเจ้าตัง หลาย แล้วเจ้าตัง หลายก็จะยับเขาหมูนั้นไปฆ่าเหียบพ่อง ไปเชิงบนไม้กางเขนพ่องไปเขียนในธรรม

ศาลาของจาวยิวพ่อง ไล่หมูเขาหนีจากเมืองนึ่งไปแหมเมืองนึ่งพ่อง

35 ย้อนจา อันโตษจะมาถึงหมูเจ้านีละ ตีได้ฆ่าคนตีบิสุทธิ

ตั้งแต่อำเบลตีถูกฆ่าตายจนถึงเศคาริยาห์ลูกของเบเรคิยาห์ ตีถูกฆ่าตายหละหว่างพระวิหารกับแดนปุจา จ 36 เขาบอกความจริงแก่เจ้าตั้งหลายว่า โต้ษตีได้ฆ่าคนหมู่นั้นก็จะมาถึงคนในยุคนี้อย่างแน่นอน

พระเยซูเตือนคนในกรุงเยรูซาเล็ม

37 “โอ เยรูซาเล็ม เยรูซาเล็มเหยเจ้าคือผู้ตีได้ฆ่าผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า แล้วเอาบาหिनขว้างคนหมู่นั้นตีพระเจ้าส่งมาหาหมูเจ้าจันต์ตายหลายเตื่อเอาไคเอาลูกของเจ้ามาไว้ในอ้อมอกเหมือนแม่ไก่กกลูกอยู่ใต้ปีกของมัน แต่เจ้าบยอม 38 ผ่อหือดีเนอ เอือนของเจ้าจะถูกละขว้างหือฮ้างไปเหย 39 เขาขอบอกเจ้าตั้งหลายไว้เนอว่า ตั้งแต่นี้ต่อไปปายหน้าเจ้าตั้งหลายจะบ่หันเหาแหมแล้ว จันกว่าหมูเจ้าจะเอินว่า ‘ขอพระเจ้าบ่ปอนผู้ตีมาในนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า’จ ”

24

กานทำลายพระวิหารก่อนสิ้นโลก

1 ต่อนตีพระเยซูกำ ลังเตียวออกจากบริเวณพระวิหาร หมูสาวกมาจี้หือพระองค์ฟ้อตีกต่างๆ ในบริเวณพระวิหาร 2 พระองค์อู้กับหมูเขาว่า “ต่านตั้งหลายหันตีกหมูนี้ก่อ เขาบอกความจริงแก่ต่านตั้งหลายว่า ปา หินตีซ้อนกั้นหมูนี้จะถูกเตขขว้างจันบ่หันวางซ้อนกั้นเลยสักก้อน” 3 ต่อนตีพระเยซูกำ ลังนั่งอยู่บนดอยป่า กอกเทศ หมูสาวกมาถามพระองค์เป็นกานส่วนตัวว่า

จ 23:35 23:35 2 พศด. 24:20-22 ๗ 23:38 23:38 เอือนของเจ้า อ้างถึงกรุงเยรูซาเล็มตั้งพระวิหาร ฌ 23:39 23:39 สดต. 118:26

“ขอบอกหมู่เฮากำเตื่อะว่า สิ่งหมุ่นี้จะเกิดขึ้นเมื่อใด แล้ววันดีพระองค์จะปึกมากับวันสิ้นโลกจะมีหมาย สำคัญอะหยั่งฟ่อง”

4 พระองค์ตอบว่า “หละ วังหื้อดี ห้ามหื้อไผจุ ล่า ยต้านเนอ 5 ย้อนว่าจะมีหลายคนอ้างจื้อของเฮาว่า ‘เฮาเป็นพระ คริสต์’ แล้วจุ ล่า ยหื้อหลายคนหลงเจือ

6 ต้านตั้ง หลายจะไดยินเรื่องสงคราม กับได้ข่าวลือว่าเกิดสงครามตึงไก่อตึงไก่อ ก็ยถ้ำตกอกตกใจุ้ย ย้อนเรื่องจา อี้จะต้องเกิดขึ้นก่อน แต่ยังบ่ถึงวันเสี่ยงสุดของโลกเตื่อ 7 ประเทศนี้จะสู้ ยบกับแหมประเทศหนึ่ง

อาณาจกรหนึ่งก็จะสู้ ยบกับแหมอาณาจกรหนึ่ง จะเกิดก้านกันข่าวอยากน้ำกับแผ่นดิน จะใหญ่หลายตี้ 8 แต่เหตุ กำ รณหมุ่นี้ก็เพียบเหมือนก้านตั้ง เก้า

าเจีบต่องก่อนเกิดลูก 9 “หมุ่ต้านจะถูกยับไปทรมาน แล้วถูกฆ่า คนจะจ้งต้านไควไปหมด ย้อนว่าหมุ่ต้านได้ติด

ตามเฮา 10 เถิงต่อนั้นหลายคนจะเลิกเจือ จะหัก หลังกันกับจะจ้งกันตวย 11 จะมีผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้าตัวป้อมหลาย

แล้วมาจุ ล่า ยคนจำ นวนนั๊ก 12 คนตั้ง หลายจะบ่มีความฮักหื้อกันแหมต๋อไป ย้อนว่าความบ่ดีจะนักขึ้นตักๆ 13 แต่ถ้าไฟตีทหนได้จันเถิงตี้สุดจะได้ฮับความรอดป็นบาบไได้ช

14 คนจะบอกข่าวดีเรื่องแผ่นดิน ของพระเจ้าไปไควตึงโลก เปื่อกั้จาดจะไดยินข่าวดีนี้ แล้ววันสิ้นโลกจะมาเถิง

ความหล่มจ่มครั้งใหญ่หลวง

15 “ดา เนีย ลผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้าเกยฮู้เถิง ‘สิ่งตี๋มาย่ำสิ่งศักดีสิทธิ ตี้เยีย ะหื้อเกิดความฉิบหาย’ช

ช 24:15 24:15 ดนล. 9:27; 11:31; 12:11

เมื่อท่านเห็นสิ่งนั้นตั้งอยู่ในสถานศักดิ์สิทธิ์
 (ให้คนตีอ่านกำนี้เข้า ใจความ หมายถึง)

16 ก็ให้คนตีอยู่ในแคว้นยูเดียจะ ใจหนีไปอยู่บนดอยภูเขา

17 คนตีอยู่บนดาดฟ้าหลังคาบ้าน ห้ามลงมา

ว่าปีกเข้าไปเก็บคัวในบ้าน 18 คนตีอยู่ตามโถงตามนา

ห้ามปีกไปเอาเสื่อคุมตัวบ้าน ให้อวดหนีไปเลย

19 ในหว่างนั้นความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่แม่

มานกับแม่ลูกหน้อยดีลูยังกินนมอยู่ 20 ให้อ้อนวอนขอพระเจ้าตีจะบต้องหนี

กา ว่าในวันสะบาโต 21 ย้อนว่ายามนั้นจะเกิดความตึก

ยากลำบากอย่างใหญ่หลวงขนาด อย่างตีเบเกยเกิดขึ้นมาก่อนเลย

นับตั้งแต่โลกเกิดขึ้นจนถึงป่า เดียวนี้ กับจะมีจา

อี่เกิดขึ้นแหมเลย 22 ถ้าพระเจ้าบ่หย้อวันเวลาหมู่นั้นให้อสันลง

ก็จะบมีไฟรอดจีวิตเลย แต่ย้อนว่าพระองค์หันแก่คนตีพระองค์ได้เลือกไว้เป

ก็ให้อเวลานั้นสันลง 23 ในเวลานั้นถ้ามีคนใดมาบอกว่า

‘พ่อลอประ คริสต์อยู่หั้น’ กา ว่า ‘พระ คริสต์อยู่นี้’

ห้ามเจ้อเขาเนอ 24 ย้อนว่าจะมีพระ คริสต์ตัวป้อม

กับผู้เป้นปากเป้นเสียงแดนพระเจ้าตัวป้อมเกิดขึ้น

แล้วหมูเขาก็จะเหยย ะกานอศจรรยกับหมาย สำคัญต่างๆ

เป็้อจุ ล่า ยแม่แต่คนตีพระเจ้าได้เลือกไว้แล้ว ถ้าเป้นไปได้

25 ฟังไว้ให้อดีเนอ เขาได้เต็อนหมู่ตั้นไว้ก่อนแล้ว

26 “ย้อนจา อันถ้ามีไฟมาบอกตั้นตัง หลายว่า

‘หั้นล่อ พระ คริสต์อยู่ตีดิน แดนทุ รกัน ดาร’

ห้ามออกไปหาเขา กา ว่าถ้ามีคนบอกว่า ‘พระ

คริสต์หลบอยู่นี้ล่อ’ ก็ห้ามเจ้อเนอ 27 ย้อนว่าเมื่อบุตร

มนุษย์ปีกมา จะเหยยเหมือนกับฟ้าแมบตังวัน ออก

อยู่ตังวัน ตกก็หันแจ่งหลัง 28 เหมือนกับตีไหนมีซากศพ

ตีหั้นก็จะมีหมู่แย้งหลุ่มต่อมกันเต็มไปหมด

29 “ต้นที่ตีเวลาตุ๊กยากลำบากนั้นผ่านป็นไปแล้ว

‘ตะวันจะมีดตี๊ก

เดือนจะบ่ส่องแสง

ดาวจะหยวะตกจากต้องฟ้า

หมู่ผู้มีอำนาจต้ง หลายในตี อง ฟ้าก็จะสั้น
ไหวเพื่อนคลอน’ช

30 “ในเวลานั้นจะมีหมาย สำคัญบนตี อง

ฟ้าบอกหื้อฮู้ว่า บุตร มนุษย์กำ่า ลังปีกมา คนต้ง

หลายหมดตึงโลกจะให้สั้นน่ป็นป็น หมู่เขาจะหั้นบุตร

มนุษย์ลงมาบนเมฆในตี อง ฟ้าด้วยฤทธิ์อำนาจกับรัศมีอันยิ่ง

ใหญ่ 31 พระองค์จะส่งหมู่ทูต สวรรค์ของพระองค์มา

พร้อม กับเสียงแก็ตต้งขนาด หมู่ทูตสวรรค์นั้นจะมารวบรวมคนตีพระองค์เสีย

จากตึงสี่ทิศต้งแต่ขอบฟ้าเฟิกนึ่ง จันถึงสุดขอบฟ้าแหมเฟิกนึ่ง

หื้อเฮียนฮู้จากเก้าบ่าเตื่อ

32 “หื้อเฮียน ฮู้จากเรื่องเก้าบ่า เตื่อ คือเมื่อกึ่งบ่า
เตื่อโป่งไบใหม่ ต้านก็ฮู้ว่าไก้จะถึงหน้าฮ้อนแล้ว

33 ก็เหมือนเดียวกัน เมื่อต้านต้ง หลายหั้นเหตุ กำ่า

รณตีเฮาบอกแล้ว ก็ฮู้ฮู้ว่าไก้ถึงเวลาตีพระองค์จะปีกมา

ไก้จะถึงเวลาแต่ๆ แล้วเนอ 34 เฮาบอกความจริงแก่ต้านต้ง

หลายว่า คนในยุคนี้จะยังบ่ต่ายก่อนเหตุ กำ่า

รณตีว่าหมู่นี้จะเกิดขึ้น 35 ตี อง ฟ้ากับโลกจะยุบหายไป

แต่ถ้อยกำ่าของเขาจะบ่สูญหายไปเลย

พระเจ้าเต้าอันตีฮู้ว่าเมื่อใดจะถึงเวลา

ช 24:29 24:29 อสย. 13:10; 34:4

หลายว่า เจ้า นายจะตั้งหื้อเขาผ่ ออกอยก้อย่างดีเป็นของเป็น
 48 แต่ถ้านฮับ ใจคนนั้นเป็นคนบ่ดี แล้วก็คิดในใจว่า
 ‘เหมเหมินอยู่กว่าเจ้า นายจะบ่ีกมา’ 49 แล้วตั้ง เก้าบุดตีคนฮับ
 ใจคนอื่น ๆ กับปากันตึงกันตึงตึงตึงกับหมู่เป็อนซี่เหล้า
 50 เจ้า นายของเขาก็จะบ่ีกมาในวินเวลาตีเขาบ่ฮู้กับบ่ตันฮู้
 คิง 51 แล้วก็จะลง โต้ ษเขาอย่างหนัก
 ตึงโล่หื้อไปอยู่ตวยหมู่คนหน้าฮื้อใจกิด
 ตัดตีมีเสียงคนให้หุขบเขี้ยวเกี่ยวทางอย่างเจ็บปวด”

25

กำเพียบเรื่องเป็อนเจ้าสาวสิบคน

1 “ในเวลานั้น แผ่น ดินสวรรค์จะเพียบเหมือนเป็อนเจ้า
 สาวสิบคน กำโคมไฟออกมถ้าฮับเจ้า
 บ่าว 2 ในแม่ ญิงหมู่นั้นมีห้าคนเป็นคนง่าว
 แหมห้าคนเป็นคนหลวก 3 แม่ ญิงง่าวห้าคนนั้นเอาโคมไฟไป
 แต่บ่ได้เอาน้ำมันสำรองไปตวย 4 แต่แม่
 ญิงหลวกห้าคนนั้นเอาน้ำมันสำรองใส่กำไปพร้อมกัโคมไฟตวย
 5 เป็นเวลาเหมินขนาดแต่เจ้า บ่าวก็ยังบ่มาเตื่อ แม่
 ญิงสาวตึงสิบคนก็ไค่หลับแล้วก็หลับไป

6 “เมื่อถึงเวลาเต็ย งคิน ก็มีเสียงเ็อนฮ้องว่า ‘เจ้า
 บ่าวมาแล้ว ชะใจออกมถ้อฮับเนอ’

7 “เป็อนเจ้า สาวตึงหมดสิบคนก็ตื่น
 แล้วแบ่งใสโคมไฟของตัวหื้อพร้อม 8 หมู่แม่
 ญิงง่าวฮู้กัหมู่แม่ ญิงหลวกว่า ‘ขอแบ่งน้ำมันของหมู่เจ้าหื้อหมู่เฮาฟองเตื่อ
 โคมไฟของหมู่เฮาก่าสังจะดับอยู่แล้ว’

9 “หมู่มแม่ ญิงหลวกตอบว่า ‘ป๋ได้กำ
น้ำมันดีมีอยู่นี้มีป้อสำหรับตัวเฮาเต้า อัน
หมู่มเจ้าไปเฮาซื้อจากคนขายเอาคนเดียวเตอะ’

10 “ตอนตีหมู่มแม่ ญิงง่าวออกไปเฮาซื้อน้ำมัน เจ้า
บ่าวก็มาแหว เป็อนเจ้าสาวดีพร้อมอยู่แล้วได้ไปงานเลี้ยงแต่งงานกับเจ้า
บ่าว แล้วปะตุ้ก็หับ

11 “ต่อมาเมื่อหมู่มแม่ ญิงง่าวห้าคนบ่ีกมา ก็ปากันฮ้องว่า
‘ด้านเจ้าๆ จ้วยไชปะตุ้หื้อเฮาก่าเตอะ’

12 “แต่เจ้า บ่าวตอบว่า ‘เฮาบอกความจริงแก่หมู่มเจ้าว่า
เฮาบ่ฮู้จักหมู่มเจ้าเลย’

13 “ย่อนจา อัน หื้อด้านตั้ง หลายเผ้าหละ วังอยู่ตลอด
ย่อนด้านบ่ฮู้วันเวลาที่เฮาจะบ่ีกมา

กำเพียบเรื่องคนฮับใจสามคน

14 “แผ่น ดินสวรรค์ก็เพียบเหมือนป้อ จายคนหนึ่งตีกำ
ลังจะออกเดี่ยวตางไปเมืองไก่อ เขาฮ้องหมู่มคนฮับ
ใจเข้ามาหา แล้วมอบข้าวของเงินค้ำหื้อฮับ ผิด
ชอบ 15 ด้านหื้อสตางค์ห้าตะ ลัน ต่แก่คนตีหนึ่ง
หื้อสองตะ ลัน ต่แก่คนตีสอง แล้วก็หื้อคนตีสามตะ ลัน
ตีเดียว โดยแบ่งหื้อตามความสามารถของแต่ละคน
แล้วด้านก็ออกเดี่ยวตาง 16 คนฮับ ใจตีได้ห้าตะ
ลัน ต่ ก็เอาไปเป็นตีนกำขายเลย แล้วก็ตีกำ
ไโฮมาแหมห้าตะ ลัน ต่ 17 คนฮับ ใจตีได้สองตะ ลัน
ตี ก็เอาไปเป็นตีนกำขายเหมือนกัน แล้วก็ตีกำ
ไโฮมาแหมสองตะ ลัน ต่ 18 สำหรับคนฮับ ใจตีได้ตะ ลัน ต่เดียว
ก็ชุดดินเป็นฮ่อม แล้วช่อนสตางค์ของเจ้านายไว้ในหั้นเหย

19 “เวลาผ่านไปเมินแล้ว เจ้านายบ่ีกมา จึงฮ้องหมู่มคนฮับ
ใจสามคนมาถามว่าได้เอาสตางค์ไปเหยีย ะอะ หยังกันพ่อง

20 คนฮับ ใจดีได้ห้าตะ ลัน ต์ เอาตังตืนตึงกำ ไโฮหมห้าตะ ลัน ต์มาหื้อนายแล้วกับบอกว่า ‘นายเจ้าข้า สตางค์ดีหื้อข้าพเจ้าไว้ห้าตะ ลัน ต์ ฟ่อนีล่อ ตืนห้าตะ ลัน ต์ข้าพเจ้าได้กำไโฮมาเปาะหมห้าตะลันต์’

21 “นายก็อุ้กับเขาว่า ‘ดีแล้ว เจ้าเป็นคนฮับ ใจดีดี กับชื่อสัตย์ เจ้าชื่อสัตย์ในสิ่งเล็กๆ น้อยๆ เขาจะตั้งหื้อเจ้าพ่อ กออยของจำนวนนัก มาฮ่วมยินดีกับนายของเจ้าเต๊อะ’

22 “แล้วคนฮับใจดีได้สองตะลันต์ก็เข้ามาอู้ว่า ‘นายเจ้าข้า สตางค์ดีหื้อข้าพเจ้าไว้สองตะ ลัน ต์ ฟ่อนีล่อ ตืนสองตะ ลัน ต์ข้าพเจ้าได้กำไโฮมาเปาะหมสองตะลันต์’

23 “นายก็อุ้กับเขาว่า ‘ดีแล้ว เจ้าเป็นคนฮับ ใจดีดี กับชื่อสัตย์ เจ้าชื่อสัตย์ในสิ่งเล็กๆ น้อยๆ เขาจะตั้งหื้อเจ้าพ่อ กออยของจำนวนนัก มาฮ่วมยินดีกับนายของเจ้าเต๊อะ’

24 “แล้วคนฮับ ใจดีได้ตะ ลัน ต์เดียวก็เข้ามาอู้ว่า ‘นายเจ้าข้า ข้าพเจ้าฮู้ว่าท่านเป็นคนเขี้ยว ท่านเก็บ เกี่ยวสิ่งดีท่านบ่ได้ปลูก แล้วก็เก็บพีชผลดีท่านบ่ได้หว่าน

25 ข้าพเจ้าแก้วก็เลยเอาสตางค์ตะ ลัน ต์เดียว ไปซุดซุมซอนไว้ในดินเหี้ย ฟ่อนีล่อ สตางค์ตะ ลัน ต์เดียวของท่าน’

26 “นายก็ตอบเขาว่า ‘ไโฮซี้ซำบ่ดีซี้ คำน เจ้าก็ฮู้ว่าเฮาเก็บ เกี่ยวในสิ่งดีเฮาบ่ได้ปลูก กับเก็บพีช ผลดีเฮาบ่ได้หว่าน

27 ถ้าจา อันเป็นจาโดบเอาสตางค์นั้นไปฝากธนาคารไว้ เมื่อเฮาปึกมาก็จะได้สตางค์ตังตืนตึงดอก’

28 “แล้วเจ้า นายก็สั่งหื้อเอาสตางค์หนึ่งตะ ลัน ต์จากเขาไปหื้อคนตีมีสิบตะ ลัน ต์ 29 ย่อนคนตีมีอยู่แล้ว ก็จะได้ อมหนักขึ้นเงินเหลือลัน ส่วนคนตีบ่มี แม้แต่สิ่งดีเขามีอยู่นั้นก็จะเอาไปจากเขาเหี้ย

30 จากนั้นก็สั่งหื้อเอาคนฮับ ใจบ่มีประโยชน์คนนั้น

โจ้งออกไปดีมีดั่งนอกเหียบ ดีหั้นจะมีเสียงให้หุยขบเขี้ยวเกี่ยวทางอย่างเจ็บปวด

บุตรมนุษย์จะตัดสินลงโทษผู้คน

31 “เมื่อบุตร มนุษย์จะปีกมาโดยรัศมีอันยิ่ง ใหญ่ฮ่วมกับหมู่ทูตสวรรค์พระองค์จะนั่งบนบัลลังก์ดีเต็มไปด้วยรัศมีดีมาจา

32 คนเจือจาดต่างๆ จะมาเปาะกันส่องหน้าบุตร มนุษย์ พระองค์จะแบ่งหมู่เขาออกเป็นสองหมู่

เหมือนกับคนเลี้ยงแกะดีแยกแกะออกจากแกะ

33 พระองค์จะเอาแกะไว้ตั้งขวามือ ส่วนแกะก็จะเอาไว้ตั้งซ้ายมือ

34 “แล้วพระองค์ผู้เป็นกษัตริย์จะอยู่กับหมู่ดีอยู่ตั้งขวามือว่า ‘ด้านตั้ง หลายดีได้ ฮับปอนจากพระ บิดาของเขา เจริญฮับอาณาจักรดีได้เกีย

หลายตั้งแต่สร้างโลกมาแล้ว 35 ย้อนว่าตอนดีเขาใค่อยากกินข้าว หมู่ด้านก็เลี้ยงเขา เขาใค่อยากกินน้ำ ด้านก็เอาน้ำหื้อเขากิน เขาเป็นคนแปลกหน้า หมู่ด้านก็ต้อนฮับเขาหื้อเข้าไปในบ้าน

36 เขาบมีเสื้อฟ้าใส่ ด้านก็เอามาหื้อเขาบง เขาบสบาย ด้านก็ฟอกยเอาใจใส่ เขาติดคอก ด้านก็มาแ่วหาเขา’

37 “แล้วหมู่ดีเยียะถูกตองตำมธรรมจะตอบว่า ‘องค์พระผู้ เป็นเจ้า หมู่เขาเกยหันพระองค์ใค่อยากกินข้าวแล้วเลี้ยงพระองค์เมื่อ ไต กาว่าหันพระองค์ใค่อยากกินน้ำแล้วเอาน้ำหื้อพระองค์กินเมื่อ

ไต 38 หมู่เขาเกยหันพระองค์เป็นคนแปลกหน้าแล้วเจริญพระองค์เข้ามาในบ้าน กาว่าหันพระองค์บมีเสื้อฟ้าใส่แล้วเอาเสื้อฟ้ามาหื้อบงเมื่อ ไต

39 หมู่เขาหันพระองค์บสบาย กาว่าติดคอกแล้วไปแ่วหาพระองค์เมื่อไต’

40 “แล้วพระองค์ผู้เป็นกษัตริย์จะตอบหมู่เขาว่า ‘เขาบอกความจริงแก่ด้านตั้ง หลายว่า เมื่อ

ใดก็ตามดีหมูด่านเยีย ะกับคนดีต่ำต้อยที่สุดคนหนึ่งในหมู่ปี่
น้องของเขา ก็เหมือนต้นดั่งหลายได้เยียะต่อเขาด้วย’

41 “แล้วพระองค์จะบินหน้า ไปบอกหมูที่อยู่ต้งเผิกซ้ายมือว่า
‘ไปหื้อปิ่นหูปิ่นตาเขาเหีย หมูเจ้าถูกแจ้งหื้อตกหม้อ
หน้า ฮกในไฟตีบมีวันดับ เป็นไฟตีเกีย
มไว้สำหรับมารกับหมูของมัน 42 ย้อนว่าตอนตีเฮาโค่อยากกินข้าว
เจ้าต้ง หลายบ่ได้หื้ออะ หยังเฮากิน เฮาโค่อยากกินน้ำ
เจ้าต้ง หลายบ่ได้หื้อน้ำเฮากิน 43 เฮาเป็นคนแปลกหน้า
เจ้าต้ง หลายบ่ได้เจิญเฮาเข้าไปในบ้าน เฮาบมีเสื้อผ้าใส่
เจ้าต้ง หลายบ่ได้หื้อเสื้อผ้าเฮานุง เฮาบสบายกับติดคอก
เจ้าต้งหลายบ่เกยมาแ่อวหาเฮา’

44 “หมูเขาก็จะตอบว่า ‘พระองค์เจ้าข้า
หมูเฮาหันด้านโค่อยากกินข้าว กินน้ำ กา
ว่าเป็นคนแปลกหน้า กาว่าบมีเสื้อผ้านุง บสบายกับติดคอก
แล้วหมูเฮาบได้เยีย ะอะ หยังสั๊กอย่างตี่จะจ้วย เหลือด้านเมื่อ
ใดกา’ 45 “พระองค์จะตอบว่า ‘เฮาบอกความจริงแก่เจ้าต้ง
หลายว่า อะ หยังก็ตามตีเจ้าต้ง หลายบ่ได้เยีย
ะกับคนต่ำต้อยที่สุดคนหนึ่ง เจ้าต้ง หลายบ่ได้เยีย
ะต่อเฮาเลย’

46 “แล้วคนต้ง หลายหมูนันก็จะต้งฮับได้ษตลอดไป
แต่คนตีเยียะถูกต้งตามธรรมจะเข้าสู่ชีวิตนิรันดร”

26

ผู้นำศาสนาวางแผนฆ่าพระเยซู

1 เมื่อพระ เยชูอยู่เรื่องหมูนี้เป็นกำ เพียบจบแล้ว
พระองค์บอกรหมูสาวกของพระองค์ว่า

2 “หมูด่านก็อยู่แล้วว่าเหมสองวันจะถึงงานปี่ส
กาตอนนั้นบุตรมมนุษย์จะถูกยับส่ง ไปหื้อศัตร์ูเปื่อเอา ไปเชิงบนไม้กางเขนจน

³ ความเดียวกันนั้น หมูหัวหน้าปโรหิตกับหมู่คนเฒ่าคนแก่มาชุมนุม มกัณฑ์บ้านของมหาปโรหิต ตีจ้อคา ยาฟาสา ⁴ หมู่เขาวางแผนตีจะลักยับพระ เยชูไปฆ่า ⁵ แต่หมู่เขาตกลงกันว่า “ในหละหว่างงานนี้ บดีฟังเยยะอะหยังเตื่อ กั้วว่าคนตั้งหลายจะวุ่นวายแตกตีกัน”

แม่ญิงคนึงเอาน้ำมันหอมใส่ผมพระเยชู

⁶ เมื่อพระ เยชูอยู่ที่หมู่บ้านเบ ธาณีในบ้านของซีโมนคนตีเกยเป็นซีตูด ⁷ มีแม่ญิงคนึงกำขวดใส่น้ำมันหอมรากาเปงขนาดนางถอกน้ำมันหอมลงบนหัวของพระองค์ ^๘ ต่อนตีพระองค์กำลังกินข้าวอยู่นั้น

⁸ เมื่อหมู่สาวกซัดตำหันจา อันก็บปอใจ อู้กันว่า “เป็นจาใดเยีย ะหื้อเสี่ยของไปเหยียบดา ย ⁹ ถ้าเอาไปขายก็จะได้สตาจันักแล้วเอาสตาจันั้น ไปปิ่นหื้อคนตุ้กคนจันก็ได้”

¹⁰ พระ เยชูฮู้กำ กิดจา อันก็อู้กับหมู่สาวกว่า “ไปยุ่งกับนางเยีย ะหยัง นางได้เยีย ะสิ่งตีดีงามหื้อกับเฮา

¹¹ คนตุ้กคนจันจะยังอยู่ตวยหมู่ด้านไปตลอด แต่เฮาจะบ่อยู่ตวยหมู่ด้านไปตลอด ¹² ตีนางเอาน้ำมันหอมถอกลงบนตัวเฮาก็เปื้อจะเกีย มไว้สำหรับกำนฝังศพของเฮา ¹³ เฮาบอกความจริงแก่ด้านตั้ง หลายว่า บว่าคนจะบอกข่าวดีเรื่องแผ่นดินสวรรคไปตีไหนก็ตามในโลก เขาก็จะเล่าเรื่องตีนางเยียะนี้เป็นกำนระลึกถึงนางตวย”

ยูดาสดกลงจะหักหลังพระเยชู

^๘ 26:7 26:7 กำนเอาน้ำมันถอกบนหัวเป็นธรรมเนียมของจาชีวิตดีแสดงถึงกำนหื้อเกียรติและจงฮัก

14 ยูดาส อิสคาริโอท เป็นสาวกคนหนึ่ง ในสิบสองคนของพระเยซู ไปปะหมู่หัวหน้าพระโธนาตัส 15 ถามว่า “หมู่ท่านจะหื้อเฮาเต้า ไต่ถ้าเฮาจีตัวพระ เยชูหื้อ” หมู่มหาโธนาตัสก็หื้อสตาจียูดาสสามสิบเหรียญเงิน 16 ตั้งแต่หั้นมา ยูดาสก็แนหาโอกาสดีจะหักหลังพระเยซูหื้อหมู่เฮา

มือสุดท้ายของพระเยซูฮ่วมกับหมู่สาวก

17 วันตีหนึ่งของงานกินเช้า หนม บึงบใส่เจือ หมู่สาวกเข้ามาหาพระ เยชูแล้วถามว่า “จะหื้อหมู่เฮาไปเกียมมือปัสกาหื้อพระองค์กินตีไหนดี”

18 พระ เยชูบอกว่า “หื้อเข้าไปในกรุงเยรูซาเล็มไปหาป้อจายคนหนึ่ง แล้วบอกเขาว่า ‘อา จำ รยบอกว่ากำ หนดเวลาของเฮามาไ้จะแพแล้ว เฮาต้องกำนจะเลียงฉลองงานปัส กากับหมู่สาวกที่บ้านของท่าน’”

19 หมู่สาวกเยเย ต่ามตีพระ เยชูบอก แล้วได้จัดเกียมมือปัสกาไว้

20 เถิงตอนเมื่อคำ พระเยชูฮ่วมกินกับสาวกตั้งสิบสองคน

21 ตอนตีกำ ลังกินอยู่นั้น พระ เยชูฮื้อว่า “เฮาบอกความจริงแก่ท่านตั้ง หลายว่า คนหนึ่งในหมู่ท่านจะหักหลังเฮา”

22 หมู่สาวกก็ตุ๊ก ใจขนาด เปียนกันถามพระองค์กำคนว่า “พระองค์เจ้าข้าเป็นเฮากา”

23 พระเยชูตอบว่า “คนตีจุ่มลงถ้วยเดียวกับเฮาจะเป็นคนตีหักหลังเฮา 24 บุตรมนุษย์จะต้องจากไป ต่ามตีมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระองค์ แต่ความฉิบหายก็จะเกิดกับคนตีหักหลังบุตรมนุษย์ ถ้าคนนั้นบได้เกิดมาก็ยังดีเหลือนี้”

25 ยู ดาสคนตีจะหัก หลังพระองค์ถามว่า “อา จำ รย เป็นเฮากา” พระองค์ตอบว่า “ท่านว่าคนเดียวเนอ”

ความหมายของเข้าหนมปังกับเหล้าองุ่น

26 ตอนที่กำลังกินข้าวด้วยกันอยู่นั้น พระเยซูหยิบเข้าหนมปังขึ้นมาขอบพระคุณพระเจ้า แล้วบิยื่นหื้อหมู่สาวก อู่ว่า “นี่คือกายของเฮา หื้อฮับเอาไปกินเด้อะ”

27 แล้วพระเยซูก็กำถ้วยเหล้าองุ่นขึ้นมาขอบพระคุณพระเจ้า แล้วก็ส่งหื้อหมู่สาวก อู่ว่า “หื้อกูกินกินจากถ้วยนี้ 28 ย้อนว่าสิ่งต้อยอยู่ในถ้วยนี้คือเลือดของเฮาตั้งจะไหลอสูญญา^๙หละหว่างพระเจ้ากับคนตั่งหลาย กับเมื่อยกโต๊ ฆบาบของคตั่งหลาย 29 เฮาบอกตั้นตั่งหลายว่า ตั้งแต่นี้ไป เฮาจะบ่กินเหล้าองุ่นแหมตต่อไปจนกว่าจะถึงวันนั้นตั้งเฮาจะกินด้วยกันกับหมู่ตั้นในแผ่นดินพระบิดาของเฮา แต่เป็นความหมายแบบใหม่”

30 เมื่อหมู่เขาฮ้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าแล้วก็พากันออกไปต้อยบ่กอกเทศ

พระเยซูบอกว่หมู่สาวกจะหนีละไป

31 พระเยซูอุ้กับหมู่สาวกว่ “คินนี้หมู่ตั้นจะหนีละเฮาไปเหยียหมตเหมือนกับตีเขียนไว้ใพระคัมภีร์ว่ ‘พระเจ้าจะฆ่าคนเลี้ยงแกะ

แล้วแกะหมู่ นั้นจะแตกขะแลชะแจหนีไปหมต’อู

32 แต่เมื่อพระเจ้าเหยีย ะหื้อเฮาเป็นขึ้นจากคตตายเฮาจะไปแคว้นกาลิลีก่อนหมู่ตั้น แล้วปะกันตีหั้นน้อ”

33 เปโตรบอกพระองค์ว่ “ถึงคตอื่น ๆ จะละพระองค์ไปหมต แต่ข้าพเจ้าจะบ่มีวันเหยียชะจาอัน”

34 พระเยซูอุ้กับเขาว่ “เฮาบอกคตจริงแก่ตั้นว่ คินนี้ก่อนตีไ้จะขึ้น ตั้นจะบอกรบู่จักเฮาถึงสามเต้อ”

^๙ 26:28 26:28 สำเนาโบราณบางฉบับมีก่าว่ พันธสัญญาใหม่ ญู 26:31 26:31 ศคย. 13:7

³⁵ แต่เปโตรยืนยันว่า “แม้ว่าข้าพเจ้าจะต้องตายด้วยพระองค์ ข้าพเจ้าตั้งปณิธานปฏิเสธพระองค์เลย” หมูสาวกคนอื่นๆ ตั้งหมัด ก็อุจ่าอันเหมือนกัน

พระเยซูเป็นดั่งในสวนคนเดียว

³⁶ จากนั้นพระ เยซูก็นำสาวกเดี่ยวไปในที่หนึ่งจึ่งว่าเกท เส มณี แล้วบอกหมูสาวกว่า “นั่งอยู่ตื้นนี้เนอ เหาจะไปอธิษฐานตั้งป็น” ³⁷ พระองค์นำเป โตร ยอห์นกับยาก อบ ดีเป็นลูก บ่าวสองคนของเศเบ ดีไปตวย เวลานั้นพระองค์โสก เศร้าเป็นดั่งขนาด ³⁸ พระองค์บอกหมูเขาว่า “ใจเหาเป็นดั่งกปอจะต่ายอยู่แล้ว เฝ้าอยู่ตื้นนี้กับเหาเนอ”

³⁹ แล้วพระองค์เดี่ยวห่างออกไปหน้อย กักมหน้าลงป็น แล้วอธิษฐานว่า “พระ บิดาเจ้าข้า ถ้าเป็นไปได้อ ขอหื้อถ้ายแห่งความตัก ยากนี้ป็นไปจากข้าพระองค์เหี้ยเต้อะ แต่ขอหื้อเป็นไปตามความต้อ งกานของพระองค์บ่ใจ้ของข้าพระองค์”

⁴⁰ แล้วพระองค์เดี่ยวปึกมาหาสาวกสามคนนั้นตั้งนั่งถ้ายู่หั้น กิหั้นหมูเขาก่า ลังนอนหลับอยู่ กิถามเป โตรว่า “หมูต่านั่งเฝ้าเหาสักจ้ว โมงบ่ได้กา ⁴¹ หื้อเฝ้าหละ วังกับอธิษฐานตวย เบื่อว่าต่านจะบ่ตกอยู่ในอำนาจของกานลอง ใจ เถึงแม้ว่าจิต ใจฝายวิญญูณไค่ยอมเยีย ะ แต่ตัวของคนเหายังอ่อนแออยู่”

⁴² พระองค์ปึกไปอธิษฐานแหมเป็นตื้อตื้อสองว่า “ข้าแต่พระ บิดา ถ้าถ้ายแห่งความตัก ยากนี้ป็นไปบ่ได้ จ่า เป นต้องกินแต่ๆ กิขอหื้อเป็นไปตามความต้อ งกานของพระองค์เต้อะ”

54 แต่ถ้าเขาเยีย ะจา อัน ก็จะบ่เป็นไปตามดีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่าจะต้องเป็นไปตามนี้”

55 พระ เยชูอุ้กับคนหมู่นั้นว่า “หมู่เจ้าหันเขาเป็นโจรกาเถิงได้กำดาบกำค้อนมายับเขา เหาั่งสั่งสอนอยู่ในพระวิหารกัวัน ต้านตั้งหลายก็บ่มายับเขา 56 แต่ดีเกิดขึ้นตั้งหมดนี้ ก็เปือฮือเป็นไปตามดีผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้าได้เขียนไว้” แล้วหมู่สาวกตั้งหมดก็ละขว้างพระองค์แล้วปากันหนีไป

พระเยชูอยู่ต่อหน้าผู้นำจาวยิว

57 หมู่ดีปากันมายับพระเยชูนั้น ปาพระองค์ไปดีบ้านของคาธา ฟาสมหาปุโรหิต ดีหันมีหมู่ธร รมา จำราย กับหมู่คนเดมาคนแกมาจ มนุ มกัันอยู่ 58 ส่วนเป โตรเตียวถ่อมตวยพระ เยชูไปห่างๆ มาจันเข้าไปแผนก่างชวงบ้านของมหาปุโรหิต เขาเข้าไปนั้งก่างชวงบ้านกับหมู่ยาม แนพ่อว่าจะมีอะหยังเกิดขึ้นฟอง

59 หมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่สมาชิกสภาจาวยิวปากันเขาะหาพยานเท็จมาไฮ้า ยพระ เยชู เปือจะฆ่าพระองค์เหีย 60 เถิงแมจะมีพยานเท็จหลายคน แต่หมู่เขาก็หาหลักฐานดีดีบอบได้ แล้วในดีสุดก็มีสองคนมาหือกานว่า 61 “เยชูคนนี้เคยอุ้วว่า ‘เขาสามารถตุ้บพระวิหารของพระเจ้าขว้างได้ แล้วแบ่งขึ้นมาใหม่ภายในสามวัน’”

62 มหาปุโรหิตจึงลุกยืนขึ้นถามพระ เยชูว่า “ต้านจะบ่แก้ตัวในก่ากล่าว หาดีหมู่เขาว่ามานี้ฟองกา” 63 แต่พระ เยชูตักอยู่ มหาปุโรหิตก็อุ้กับพระองค์ว่า “ขอต้านสาบานในนามพระเจ้าดีมีจี วิตอยู่

ขอให้อบอກหมຸ່ເສາມາເຕືອະວ່າ ດ້ານເປັນພຣະ ຄຣິສຕ໌ ພຣະ
ບຸດຣຂອງພຣະເຈົ້າຈາອັນກາ”

64 ພຣະ ເຍຊູຕອບເຂາວ່າ “ອູ້ຖູກແລ້ວ
ແຕ່ເຂາຈະບອກຫຼືອູ້ແໜວ່າ ດັ່ງແຕ່ນີ້ໄປ ດ້ານດັ່ງ
ຫລາຍຈະໄດ້ເັນບຸດຣມນຸຊຍ໌ນັ່ງດັ່ງເຜິກຂວາຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ມີຖຸທິອຳນາຈ
ກັບຈະລຸ່ມບາບເມໝໃນຟ້າສວຣຣຕ໌”

65 ມຫາບຸໂຣຫິດກິຊິກເສື້ອຜ້າຂອງຕົວເກົ່າໂອ້ວ່າ
“ເຂາອູ້ຫມິ່ນປຣະມາຫພຣະເຈົ້າ ເຂາບໍ່ຕ້ອມີພຍານອະ ຫຍັງແໜ
ຫັນກ່ອ ດ້ານດັ່ງຫລາຍກິໄດ້ຍິນເຂາອູ້ຫມິ່ນປຣະມາຫພຣະເຈົ້າແລ້ວ”

66 “ຫມຸ່ດ້ານກິດຈາໄດພ່ອງ” ຫມຸ່ເຂາຕອບວ່າ
“ເປັງອັບໂຕ້ໄຊເື່ອຕ້າຍ”

67 ຫມຸ່ເຂາກິຖມນ້ຳລາຍໃສ່ເນ້າພຣະອຸ່ງຄ໌ ກັບບຸບຕີພຣະອຸ່ງຄ໌
ຄນອື່ນໆ ປາກັນຕບເນ້າພຣະອຸ່ງຄ໌ຕວຍ 68 ອູ້ຫຍ້ອວ່າ “ພຣະ
ຄຣິສຕ໌ຕວຍມາກ່າລວ່າ ໄຜຕບເນ້າເຈົ້າ”

ເປໂຕຣກ່າວຕີ່ຈະຍອມອັບວ່າອູ້ຈັກພຣະເຍຊູ

69 ຕອນຕີ່ເປ ໂຕຣກ່າ ລັ່ງນັ່ງອຸ່ງຕີ່ກ່າງຂວງບ້ານ ມີສວາ
ໃຈຄນື່ງເຂົ້າມາຕີ່ກ່າວ “ດ້ານກິອຸ່ງຕວຍເຍຊູຈາວກາ ລີ
ລີຕວຍບໍ່ໃຈກ່າ”

70 ແຕ່ເປ ໂຕຣປຸກິເສຣຕອ ເນ້າຄນດັ່ງ ຫລາຍວ່າ
“ຕີ່ເຈົ້າອູ້ນັ່ງເຂາບໍ່ອູ້ເຣັອ່ງລອ”

71 ແລ້ວເປ ໂຕຣກິເຕຍວອກໄປຕີ່ປະ ຕູ້ອັບບ້ານ ສວາ
ໃຈແໜຄນຫັນໃສ່ກິບອກກັບຄນດັ່ງ ຫລາຍຕີ່ອຸ່ງຕີ່ດັ່ງເັນວ່າ
“ຄນນີ້ອຸ່ງກັບເຍຊູຈາວກາເຣັຣຕວຍເນ້ອ”

໒ 26:65 26:65 ເປັນກ່ານແສດງອອກເື່ອ ຍອມອັບສິ່ງນັ່ງໄດ້
ບໍ່ປອໃຈນັກຂນາດ

72 เป โตรปฏิเสธเสมอว่า “เฮาสาบานได้เลยว่าซาบเบยฮู้จักจายคนนั้นเลย”

73 ต่อมาสักกำนึ่ง คนดียืนอยู่ดีหั้นก็เตียวเข้ามาหาเปโตรฮู้ว่า “เจ้าเป็นคนหนึ่งในหมู่นั้นแน่ๆ ฟังสำเนียงของเจ้าก็ฮู้แล้ว”

74 เป โตรก็ฮู้ว่า “สาบานก็ได้ว่าซาฮู้แต่ ซาบเบยฮู้จักเขา ขอหื้อพระเจ้าลง โต้ ษต้อะถ้าซาจ” แล้วโก่กันขึ้นมาตันกำเตียนั้น 75 เป โตรก็เลยก็ดเถิงกำฮู้ดีพระ เยชูเกยบอกเขาว่า “ก่อนโก่กัน ต้านจะบอกว่าบฮู้ จักเฮาเถิงสามเตื่อ” เป โตรก็ออกไปตั้งนอก แล้วให้เสียใจขนาด

27

พระเยซูถูกพาไปหื้อเจ้าเมืองปีลาต

1 เถิงตอนเจ้ามีด หมู่หัวหน้าบุโรหิตกับหมู่คนเฒ่าคนแก่ตั้งหมดได้ตัดสินใจกันว่าพระเยซูสมควรตาย 2 หมู่เขามัดพระเยซูแล้วพาไปมอบหื้อปีลาตดีเป็นเจ้าเมือง

ยูดาส อิสคาริโอท ฆ่าตัวตาย

3 เมื่อยูดาส อิส คาริ โอท คนดีหัก หลังพระเยซู เห็นว่าพระ เยชูถูกตัดสินลง โต้ ษเถิงตาย ก็กินแหงขนาด เขาเอาสต่างค์สามสิบเหรียญเงินตีได้ มาคืนหื้อกับหมู่หัวหน้าบุโรหิตกับหมู่คนเฒ่าคนแก่

4 ฮู้ว่า “เฮาได้เหยีย ะบาบไปแล้วดีได้หัก หลังผู้บริสุทธิ์คนหนึ่งเถิงตาย” หมู่มหาบุโรหิตกับหมู่คนเฒ่าคนแก่ตอบว่า “เรื่องนี้เกี่ยวอะหยังกับเฮาตวย เป็นเรื่องของเจ้าคนเตียวดีต้องฮับผิดชอบ”

5 ยู ดาสเอาสตาจค์นั้นกำ ปือเข้าไปในพระ วิหาร แล้วก็ออกไปแขวนคอตาย

6 หมูหัวหน้าปุโรหิตก็เก็บสตาจค์นั้นมา
อู้ว่า “เป็นกำนผิตบทบัญญัติดีจะเอาสตาจค์จา

อู้เก็บไว้ในคลังพระ วิหาร ย้อนเป็นสตาจค์เปื้อนเลือด”

7 หมูเขาตัด สิน ใจเอาสตาจค์นั้นไปซื้อต้นาของสล่าปั้นหม้อ
เปื้อเอาไว้เป็นตีฝงศพคนต่างบ้านต่างเมือง

8 ตีตีเห็นเลยฮ้องว่า “นาเลือด” มาเต้าฮอดถึงวันนี้

9 แล้วก็เป็น ไปตามตีเยเรมีย ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าได้อู้ไว้ว่า
“หมูเขาเอาสตาจค์สามสิบเหรียญเงิน ดีเป็นกำหัวของคนนั้นตามตีจาวอิสรา

10 เอาไปซื้อนาของสล่าปั้นหม้อ ตามตีองค์พระ ผู้ เป็น
เจ้าได้สั่งไว้”ฉ

เจ้าเมืองปีลาตสอบสวนพระเยซู

11 หมูเขาปาพระ เยชูไปยืนอยู่ต่อ หน้าเจ้า เมืองปี ลาด
ปี ลาดถามพระ เยชูว่า “ต้านเป็นกษัตริย์ของจาวยิวกา”
พระองค์ก็ตอบว่า “ต้านอู้แล้ว”

12 แต่เมื่อหมูหัวหน้าปุโรหิตกับหมูคนเฒ่าคนแก่ใส่ความพระ
เยชู พระองค์ก็ได้ตอบอะหยังหมูเขาสักกำเดียวเลย

13 ปี ลาดถามพระองค์ว่า “ต้านบ่ได้ยืนข้อหาตีง
หมดตีเขาว่าหือต้านกา”

14 แต่พระเยชูบ่ตอบกว่าแก้ตัวสักกำ ปีลาดก็จึงดขนาด

ปีลาตฮิหาตางจะป่อยตัวพระเยซู

15 เป็นธรรมเนียมในหละหว่างงานปีส กา ดีเจ้า
เมืองจะป่อยนัก โต้ ษคนนึ่งตามตีคนตีง หลายเลือก

16 ต่อนันมีนัก โต้ ษตีมีจือเสียงตีงคนนึ่งจือบา รับ บัส

17 เมื่อคนตั้ง หลายมาจ มน มกันแล้ว ปี ลาดก็ถามหมู่เขาว่า “ไค้หื้อเฮาป๋อยไฟหละหว่างบารับบัส กับเยชูตี้ฮ้องกันว่าพระ คริสต์” 18 ปี ลาดฮู้ว่าตี้ผู้นำจาวียยับพระ เยชูมาหื้อต้านตัดสินก็ยอนขอยพระองค์

19 ตอนตี้ปี ลาดนั่งอยู่บนตี่นั่งของผู้พิพากษา เมียของต้านใจ้คนมาบอกว่า “ห้ามยุ่งกับจายคนนี้ ต้านเป็นคนบ่มีความผิด ตะ คินเข้า เจ้าฝั้นฮ้ายบ่สบาย ใจ้ขนาดเกี่ยวกับต้านคนนี้”

20 แต่หมู่หัวหน้าบโรหิตกับหมู่คนเฒ่าคนแก่ฮู้ส่วยคนตั้ง หลายหื้อปีลาดป๋อยบารับบัส แล้วหื้อฆ่าพระเยชูเหยีย

21 เจ้า เมืองถามคนตั้ง หลายแหมว่า “สองคนนี้จะหื้อป๋อยไฟตี้” คนตั้ง หลายเอิ้นตอบว่า “บารับบัส”

22 ปี ลาดถามว่า “แล้วเยชูคนตี้ฮ้องกันว่าพระ คริสต์นี้ล่อ จะหื้อเฮาเหยีย ะจาใด” หมู่เขาฮู้คนเอิ้นตอบว่า “เชิงบนไม้ก่างเขน”

23 ปีลาดก็ถามว่า “เชิงเขาเหยียะหยัง เขาเหยียะอะหยังผิด” แต่คนตั้งหลายเอิ้นเสียงดังขึ้นตีกๆ ว่า “เชิงบนไม้ก่างเขน”

24 เมื่อปี ลาดหันว่าเหยีย ะอะ หยังบ่ได้นักเหลือนี้แล้ว กำเดียวจะเกิดวุ่นวายขึ้น เขาก็เอาน้ำช่วยมือสองหน้าคนตั้ง หลายฮู้ว่า “ก่านต่ายของจายคนนี้ เฮาบ่เกี่ยว เฮาบ่มีความผิดเนอ หมู่ต้านฮับผิดกันคนเดียวเตอะ”

25 คนตั้งหลายตอบว่า “หมู่เฮากับลูกๆ ของเฮาจะฮับ ผิด ขอบเรื่องก่านต่ายของเขาคคนเดียว”

26 ปี ลาดจึงป๋อยบา รับ บัสหื้อหมู่เขาไป จากนั้นก็สั่งหื้อเขียนพระเยชู แล้วหื้อหมู่ทหารเอาไปเชิงบนไม้ก่างเขน

ทหารโรมันดูแควนพระเยชู

แล้วจะแบ่งขึ้นใหม่ในสามวันบ่ใจกา ถ้าเจ้าเป็นพระ
บุตรของพระเจ้าแต่ จัวยตัวเก่าที่อรอดก่อนแต่จะ
ลงมาจากไม้กางเขนเหี้ยแหล”

41 หมูหัวหน้าบ่โรหิตกับหมูธร รมา จ่า รัย
กับหมูคนเดมาคนแกปากันเยาะ เยี้ยพระองค์เหมือนกันว่า
42 “เขาจัวยจี วิตคนอื่นที่อรอดได้ แต่จัวยจี
วิตตัวเก่าบ่ได้ ถ้าเขาเป็นกษัตริย์ของอิสราเอลแต่
ที่ออลงมาจากไม้กางเขนบ่า เดียวนี้เตอะ แล้วเขาจะได่เจือ
43 เขาไว้ใจพระเจ้า ถ้าพระเจ้าต้อ งกำนจัวยจี วิตเขา
ก็ให้อพระเจ้าจัวยเขาบ่า เดียวนี้ ย้อนเขาอู้ว่า ‘เฮาเป็นพระ
บุตรของพระเจ้า’” 44 โจ้รสองคนตี้อูเชิงตวยพระองค์นั้น
ก็อู้ถ้อยจ้าใส่พระองค์เหมือนกัน

พระเยซูตายบนไม้กางเขน

45 ตั้งแต่ต่อนเตี้ย งวัน ก็มีดไปไควแผ่น
ดินจั้นถึงบ่ายสามโมง 46 ประมาณบ่ายสามโมงพระ
เยซูอ้องเสียงดังว่า “เอลี เอลี ลามา สะบัก ธานี”
แป้วว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์
เป็นจาใดพระองค์มาละข้าพระองค์ไปเหี้ย”ฉิ

47 มีบางคนที่อยู่ดีเห็นได้ยินก็อู้กันว่า “เขาอ้อหาเอลียาห์”
48 มีคนนึ่งในหมูเขาล่นไปเอาฟองน้ำมาจุ่มเหล้าองุ่นสั้ม
เสียบบ่ายไม้อ้อ ยื่นให้อพระเยซูกิน 49 แต่คนอื่นอู้กันว่า “กำ
เดียวก่อน แนพ่อว่าเอลียาห์จะมาจัวยจีวิตเขากอ”

50 เมื่อพระเยซูอ้องเสียงดังขึ้นแหมเตือ พระองค์ก็ต่าย
51 เวลาความกันนั้น ผ้ากั้งในพระวิหาร๓ก็ฉีกออออกเป็นสองเฟิกตั้งแต่ตั้งบนล
แผ่น ดินก็ไหว บ่า หินก็บะออจากกัน
52 อูโมงค์ฝิงศพเปิดอ้าไต้ไล้ คนของพระเจ้าหลายคนตี้อ่ายไปแล้วเป็นขึ้นจา

ฉิ 27:46 27:46 สดต. 22:1 ๓ 27:51 27:51

ผ้ากั้งนี้แยกห้องบริสุทธิ์ที่สุดในพระวิหาร เชิงคนทั่วไปเข้าไปได้

53 คนตายหมูนั่นเตียวออกมาจากอุโมงค์ฝังศพ หลังจากพระเยซูเป็นขึ้นจากความตายแล้ว ปากันเข้าไปในกรุงเยรูซาเล็ม ตีหินหลายคนหันหมู่เขา

54 เมื่อนาย ร้อยกับหมู่ทหารตีเฝ้าพระ เยชูอยู่หันแผ่นดินไหวกับเหตุ กำ รณต์ถึง หมดตีเกิดขึ้น ก็กัวกันขนาด อูว่า “แต่ๆ แล้วด้านคนนี้เป็นพระบุตรของพระเจ้า”

55 มีแม่ ญิงหลายคนยืนผ่ออยู่ไก่อๆ หมูนางเกยติดตามผ่ ออกอยพระ เยชูมาจากกา ลี ลี 56 ในคนหมู่นั้นมีมารีย์จาวเมืองมัก ดา ลา มา รีย์แม่ของยาก อบกับโย เซฟ ตังแม่ของยากอบกับยอห์นลูกบ่าวเศเบดี

เอาศพพระเยซูไว้ในอุโมงค์ฝังศพ

57 เมื่อถึงตอนเมื่อ แลง มีเศรษฐิคนึงจากเมืองอาริ มา เรียจื่อโย เซฟ เป็นสาวกคนึงของพระเยซูเหมือนกัน 58 เข้าไปหาปี ลาดเปือขอศพพระ เยชูปี ลาดก็สั่งหื้อทหารเอาศพพระ เยชูหื้อโย เซฟ 59 โยเซฟเอาศพพระองค์ไป กับเอาผ้าลินินสะอาดป็นศพไว้ 60 แล้วเอาศพไปไว้ในอุโมงค์ฝังศพใหม่ของเขา ตีเจาะเข้าไปในหิน แล้วกึ่งบ่าหินแผ่นใหญ่มาติดปากอุโมงค์ไว้หื้อเสร็จแล้วเขาก็ไป 61 มารีย์จาวมัก ดา ลากับมารีย์แหมคนึง ผกผ่อแหมเผกนึงของอุโมงค์ฝังศพ

ทหารยามเฝ้าอุโมงค์ฝังศพพระเยซู

62 ตอนเจ้าถัดมาแหมวันนึ่งเป็นวันสะ บา โด หมูหัวหน้าบุโรหิตกับหมูฟา ริ สีมาระปี ลาด 63 บอกด้านว่า “หมูเฮาจำได้ว่า คนซี้จุหลอกลงคนนึ่งเกยอูไว้ตอนตียังมีจิตว่า ‘หลังจากตายได้สามวัน เขาจะเป็นขึ้นจากความตาย’ 64 ย้อนจาอัน ขอจ้วยสั่งทหารไปเฝ้าตืออุโมงค์ฝังศพหื้อแน่น

ใจไปบอกหมู่สาวกของพระองค์เนอว่า

‘พระองค์เป็นขึ้นจากความตายแล้ว ตอนนี้กำลังไปแคว้นกาลิลีก่อนหน้าด้านต้งหลาย ด้านต้งหลายจะเห็นพระองค์ดีเห็น’
เฮาบอกหมู่เจ้าแล้วเนอ”

⁸ แม่ ญิงต้งสองคนก็ฟ้งออกจากอูโมงค์ หมูนางกัวแต่ก็ดีใจขนาด ล่นไปบอกหมู่สาวกของพระองค์ ⁹ จู่ๆ พระเยซูก็มาปะแม่ ญิงสองคนนี้ ตักหมู่นางต้งสองคนก็เข้ามาถอดตีนพระองค์แล้วนมัส กำนพระองค์ ¹⁰ พระเยซูอุ้กับนางว่า “บ่ถ้ากัว หื้อไปบอกหมู่พี่น้องดีเป็นสาวกของเฮาหื้อปากันไปแคว้นกาลิลี ลี เตอะแล้วจะเห็นเฮาดีปุ่น”

ผู้นำศาสนาเอาสตางค์ปิดปากทหารยาม

¹¹ ตอนดีแม่ ญิงต้งสองคนกำ ลังเดี่ยวไปนั้น ทหารยามบางคนก็เข้ามาในเมือง เล่าเรื่องดีเกิดขึ้นต้งหมดหื้อหมู่หัวหน้าปุโรหิต ¹² เมื่อหมู่หัวหน้าปุโรหิตหารือวางแผนกับหมู่คนเฒ่าคนแก่แล้ว หมูเขาก็อเอาสตางค์หื้อหมู่ทหารยามจำ นวนนั้ ¹³ สั้งว่า “หมู่เจ้าจะต้องอุ้วว่า ‘หมู่สาวกของเยซูมาตอนเมื่อคืนแล้วลักเอาศฟูไป ตอนดีทหารยามกำ ลังหลับ’ ¹⁴ ถ้าเจ้าเมืองอยู่เรื่องนี หมูเฮาจะอุ้แทน หมูเจ้าจะบ่เตือดฮ้อน” ¹⁵ หมูทหารฮับสตางค์ไปแล้วก็เหยีย ะตวยตามนั้น หมูจาวยวิกียังเล่าลือเรื่องนี้จนแพวต้งวันนี

กำลังกับพระสัญญาของพระเยซู

¹⁶ หมูสาวกดีเหลือสิบเอ็ดคนก็ปากันไปแคว้นกาลิลี แล้วขึ้นไปบนดอยดีพระเยซูบอก ¹⁷ เมื่อเห็นพระเยซูก็ปากันนมัส กำนพระองค์ แต่มีบางคนอีก ขะ หลิกในใจ ¹⁸ พระเยซูเข้ามาหาหมู่เขา อุ้วว่า “พระเจ้ามอบสิทธิอำนาจต้ง

หมดในสวรรค์กับแผ่นดินโลกไว้กับเขาแล้ว ¹⁹ ย้อนจาก
 อีหือหมู่ต๋านไปสอนคนกั้วจ๋าดหือเป็นสาวกของเขา
 กับหือเขาฮับบัพ ดิศ มาในนามพระ บิดา พระ
 บุตรกับพระ วิญญาณบริสุทธิ์ ²⁰ สอนเขาหือเจื้อ
 ฟังกั้วสิ่งดีเฮาได้สั่งไว้กับต๋าน ยู่ไว้เตอะว่า
 เขาจะอยู่กับหมู่ต๋านตลอดไปจนแผนวันสิ้นโลกแต่ๆ”

พระคริสตธรรมคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาใหม่

Thai, Northern: **พระคริสตธรรมคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาใหม่** New
Testament

copyright © 2017 Wycliffe Bible Translators, Inc.

Language: (Thai, Northern)

Contributor: Wycliffe Bible Translators, Inc.

All rights reserved.

2020-11-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 12 Feb 2021 from source files dated 1 Dec 2020

fbcf997d-cc8e-504d-b48a-58b89f82fd7d